

Kavgada Üstümüze Yok! Sevişmeyi Bilmiyoruz!

Şehvet duygusu ve hazzı, özellikle erkekler için Cennetten dünyaya indirilmiş olan nimetlerin başında gelir. Açlık, susuzluk, barınma gibi temel ihtiyaçlardan hemen sonra harekete geçiren esas güç kaynaklarındandır.

Baba olmak, bir kadının sorumluluğunu taşımak, başkaları için ömür boyu çalışmak gibi fedakarlıkların, üzerinde geliştiği temel duygu şehvettir. Aile kurulduktan sonra, saf nefsanî yapıdaki şehvet duygusu gelişir ve babalık sevgisi, merhamet, eşyle arkadaşlık gibi yan dallar çıkarır ve zenginleşir.

Yüce Allah, kadınla erkeği birbirine muhtaç ve ekip olmaya mecbur şekilde yaratmıştır. Tek başına bir kadın, hiç bir zaman erkeğinin eksikliğini tam olarak gideremez. Aynı şekilde, erkekte hayatından karısı çıktığında hiç bir zaman mükemmel bir forma ulaşamaz. Asıl olan birlikte olmalarıdır. Bekar kalan veya kalmayı tercih eden kadın ve erkekler, aile olmanın sorumluluğunu taşımaktan çekinen, kendisiyle ilgili özgüven veya sağlık sorunları bulunan ve cinsel yönlerini körelten kişilerdir. İyi ve mutlu olabilirler ama mükemmel olamazlar. Her zaman bir parçaları eksik ve gelişmemiş kalır.

Yaratılış olarak, kadınla erkeğin birbirlerine üstünlüğü yoktur. Görevleri gereği verilen yetenekleri ve sorumlulukları vardır. Erkeğin koruma, besleme, yönetme gibi sorumlulukları; güçlü, kuvvetli, mantıklı, iradeli ve kararlı olmasını gerektirir. Kadının çocuk büyütme, yuva kurma, eşine yarenlik etme gibi sorumlulukları da merhametli, sabırlı, duygusal, algı ve iletişimi yüksek, sempatik ve esnek olmasını gerektirir. Bu roller ve yetenekler yaratıcımız olan Yüce Allah tarafından tayin ve dizayn edilmiştir. Birbirini mükemmel bir madalyon gibi tamamlayan kadın ve erkeğin fitratına uymayan gelişmeler, birliklerini bozar ve kaosa neden olur. Kavg ve tartışmanın hakim olduğu yerde, ne huzur ne de birlik kalır. Bu inceliği fark eden insanlık düşmanları, kadın-erkek ve aile birliğini yıkabilmek için CEDAW ve İstanbul Sözleşmesi gibi hain projelerle saldırmaya devam etmektedir.

Hepimiz sanki diken üstünde yaşıyoruz! Her an kavga etmeye hazırız. Büyük bahanelere de gerek yok. Yemeğin tuzundan, pantolonun ütüsüne kadar, bir sürü neden bulabiliriz. Kadınlar, iletişimdeki ustalıklarını çözüm üretme konusunda sakınabiliyor, çatışmayı körükleyen tavırlara girebiliyorlar. İdare etme ve huzuru sağlamada olan üstünlüklerini esirgediklerinde, sıcacık yuvalarda kutup yelleri esmeye başlıyor! Erkekler ise, beyin ve iletişim gücüyle baş edemedikleri kadınları, kas gücüyle sindirmeyi marifet biliyor. Kendimizi anlatmaktan ve karşımızdakini ikna etmekten aciz kaldığımızda, hemen tartışmaya, hakarete veya şiddete yöneliyoruz.

Artık şunu anlamamız gerekir. Kadın ve erkeğin kalesi, kutsal mekanı, huzur kaynağı ve ahirete hazırlık durağı evidir, ailesidir. Bu kaleyi yıkmak isteyen, CEDAW, İstanbul Sözleşmesi, 6284 sayılı Kanun gibi yasal güvenceleri de arkasına almış bulunan sırtlanlar, bizleri yuvamızdan koparmak ve yok etmek için dört gözle fırsat kolluyorlar. Yöneticilerimizin bu konulardaki gaflet ve dalaleti, onların iştahlarını daha da kabartıyor ve gün geçtikçe hırçınlaşıyorlar. Allah'ın açıkça lanetlediği ve Lut Kavmini helak ettiği sapkınlığı yaşayan ve teşvik edenleri, kınamaktan dahi aciz bırakıyoruz! Toplumsal Cinsiyet Eşitliği adı altında hayasızlığın özgürlüğünü istiyorlar. Biraz karşı çıkınca Nazi Subayı gibi insanlık düşmanı, homofobik yaftalarına maruz kalıyoruz.

Aile etrafında büyük tehlike ve oyunlar dönerken, bizler elimizin altında olan değerlerimizi, imkanlarımızı kullanmaktan aciz kalmışız. Aşk ateşlerimiz sönmeye yüz tutmuş, ufak bir yağmurda veya rüzgarda dağılmaya namzet haldeyiz.

Karı koca arasındaki iletişimin zirvesi cinselliştir. Öfkelerin yağ gibi eridiği, sevgilerin dağ gibi büyüdüğü şifalı bir etkileşimdir. Bu şifa ve sevgi pınarından ne kadar faydalanabilecekleri kendilerine ve becerilerine kalmıştır. Bir çoğumuz bu şifa kaynağının üzerine toprak atmış gibi yaşıyoruz. Muhteşem bir gala gösterisi olması gereken cinsel hayatımızı düşük bütçeli, ruhsuz, yasak savar, rutin etkinliklere çevirmişiz.

Kadınların anlaması ve dikkat etmesi gereken önemli bazı hususlar var. Aile huzurları ve gelecekleri için bunları görmeleri lazım. Yazıya girerken erkeklerin şehvet duygusuyla boşuna başlamadım. Erkekler için önemini ve etkisini vurgulamak istemiştım. Normal sağlıklı erkeklerin düzenli olarak şehvet ihtiyaçlarını gidermeleri gerekir. Ailesinde helal dairesinde cinselliğini güzelce yaşayabilen erkekler, gerçekten nasipli ve mutlu sayılırlar. Erkeklerine sahip çıkan, onları kurda kuşa yem etmeyen, haramlardan güzellikle sakındıran kadınlarımızdan Allah razı olsun. Cinsel yönden mutluluğu sürekli olan erkeklerin farkı, dış dünyanın yıpratıcı etkilerine karşı yüksek mukavemetlerinde, hayata pozitif bakmalarında, ailelerine bağlılıklarında, rızıklarını kazanmadaki gayretlerinde ortaya çıkar. Mutlu olan erkekler, mutlu etmek için ellerinden geleni yaparlar. Daha çok çalışırlar, daha anlayışlı ve sevecen olurlar.

Ailesinde cinsel mutluluğu ve tatmini normal sınırlar içinde bulamayan erkekler, sürekli aç gezen diyetdeki insanlar gibidir. Her an diyetini bozmaya "kaçak et" peşine gitmeye namzettir. Mutlu olamadığı evine ve ailesine bağlılığı düşer. İlgisi ve gayreti azalır. Sürekli nefsi ve ahlaki çatışma içinde olduğu için huzursuz ve gergin olur. Şehvetinin peşine gitmek isterken, dini korkuları ve toplumsal çekinceleri onu engeller. Bazen de engel olmaya yetmez. Bu sefer günaha düşmenin pişmanlığı ve utancı ile ruhsal çöküntü yaşar. Vicdanına sözler verir bir daha olmayacak diye, ama şehvetinin yükselen dalgalarına bir süre sonra yine dayanamaz ve böyle bir döngü içinde sıkışıp kalır. Porno bağımlılığı, bir ara çözüm veya kronik rahatsızlık olarak erkeklerin büyük bir kısmını etkisi altına almıştır. Cinsel uyaranların günlük hayatta ve internet gibi sınırsız medya içinde, yoğun bombardımana aldığı erkeklerin, kendilerini muhafaza edebilmesi oldukça zordur. Sağlam bir iman ve irade gerektirir.

Kadınların, kocalarına kendi evlerinde cenneti veya cehennemi yaşatabilme güçlerinin olduğunu unutmadan davranmaları gerekir. Bu muazzam güç, onlara büyük bir sorumluluk yükler. Kadınların cenneti veya cehennemi kazanmaları, erkeklere nazaran çok daha kolaydır. Sevgi ve şefkat kahramanı

kadınlarımızın kocalarına sahip çıkması, onların kendi yuvalarında cinsel huzurun ve doyumun zirvelerine birlikte çıkabilmeleri için yol göstermesi, yönlendirmeleri gerekir.

Erkeklerin büyük bir çoğunluğu, kadınların cinsel potansiyelini ortaya çıkarmayı, onların da gönüllü katılımını arttırmayı bilmiyor. Bu yüzden büyük bir aşkla başlayan evlilikler zamanla monoton ve renksiz bir hayata evriliyor. Aşk bitiyor denilen aslında sevginin ve cinselliğin gelişmemesi halidir. Aşk duygusu ve tutkusu tıpkı bir uzay mekiğinin dünyadan ayrılması gibi, ilk ve yoğun enerjiyi sağlıyor. Ama uzaya çıkmakla iş bitmediği için, kalkıştaki yakıt kapsüllerinin ayrılması ve uzay ortamına uygun yakıtların devreye alınması lazımdır. Yoksa başıboş bir halde uzayda sürüklenme veya yer çekimiyle dünyaya geri düşme yaşanır. Evlilik hayatının sevgi kaynağı, cinsel mutluluk, yaşantılar ve gönüllü ilgi ve hizmetlerle beslenir. Cinsellik zayıfladığında kötüye gidış başlar.

Erkekler cinselliği genellikle pornodan, bir kısmı da haram cinsel birlikteliklerden öğreniyor. Daha doğrusu öğrendiğini sanıyor. Gördüğü şeyler kadını insanlıktan çıkararak, bir et yığınınından farklı göstermeyen, sadist, tek taraflı bir bakışın eseri olduğu için, gereksiz ve yanlış bir beklenti içine giriyor. Gördüklerini uygulamaya kalktığında ters tepiyor, kendi psikolojisi de bozuluyor. Kadın ve erkeğin cinsel birlikteliği mekanik bir sığılıktan çok daha ötede, iki enerji vücudunun birleşmesi ve her seviyede şifalı muhteşem bir alış verişin yaşantısıdır. Cinsel birliktelikte çok çeşitli kanallar kurma imkanı varken, çiftlerin bilgi ve beceri eksikliği tek kanal siyah-beyaz görüntüden daha öteye gitmelerine engel olabilir. Erkeklerin en büyük yanılması, cinsellikte kendilerini baskın ve söz sahibi görmeleridir. Şehvetlerinin yüksekliği ve hassasiyeti onlara bu duyguyu verir. Halbuki erkeğin cinsel ilişkiden alacağı zevkin ve mutluluğun, kadının olaya katılmasıyla doğrudan ilgisi vardır. Cinsellik ancak iki taraflı aktif katılım ve istekle zirvelere çıkabilir. Bir tarafın gereksiz baskınlığı veya tembelliği olaya sabotajdan başka bir katkı yapmaz. Kadınları dinlemek, sabırla ve sevgiyle yaklaşmak, potansiyellerini paylaşmaları için güzellikle teşvik etmek gerekir.

Cinsel yönden sorunlu evliliklerde, erkekler kadınların cinsel gücünü bilmez ve yönetemez. Kadınlar da küskün, bıkkın, bezgin, tatminsiz ve yasak savmacı tavırlar geliştirirler. Erkeklerin önce kadınlarını tanımaları, onları dinlemeleri, konuşmaya teşvik etmeleri ve uyarılarına utandırmadan olumlu karşılık vermeleri gerekir. Karı ve koca arasındaki helal daire, çok geniş ve saklı hazinelerle doludur. Haramlığı sabit zamanlar (aybaşı gibi) ve filler (livata gibi) dışında, keşfedilecek yeni zevkleri ve mutlulukları birlikte bulabilmeleri için, önce sansürsüz iletişim kurabilmeleri ve tam güven içinde hissetmeleri lazımdır.

Kadınların en güçlü cinsel organları beyinleridir! Erkeklerin önce orayı keşfetmesi, kadınların kendilerini olaya dahil etmesini sağlamaları gerekir. Erkekler çoğu kere farkına varmaz ama, aslında kadınlar her zaman algıları açık ve duyguları hazır olabilecek yeteneğe sahiptir. Erkekler sonuca, kadınlar sürece değer verir. Olayın gelişimi ve yaklaşım üslubu önemlidir. Eve girdiğinden itibaren, erkeğin her tavrı ve sözü yaşanabilecek olayları olumlu veya olumsuz etkiler. Akıllı erkekler eşlerini küçük jestler ve sürprizlerle cinsel güzelliklerini sergilemede daha gönüllü olmaya yönlendirirler. Küçük bir jestle büyük mutluluklara kapı aralamak mümkündür. Cinsel hayatın zevklerini 20 katlı bir binaya benzetirsek, ömür boyu ilk bir kaç katta gezinmekte, çatı katına kadar çıkararak terasın keyfini çıkarmakta, karı-kocanın uyumunda ve birlikte arayışında saklıdır.

Bu konu hem çekici, hem tehlikeli, hem de lastik gibi uzatılabilir hassasiyete sahip olduğundan, burada bırakıyorum. Gelen talep ve yorumlar doğrultusunda haddimi aşmadan, hayır umarak yazmaya devam etmeye niyetliyim. Evlerimizdeki cennet ateşini güçlendirmemiz, sevgilerimizi büyütmemiz için biraz daha gayretli olmalıyız. Meşru kaynaklardan kendimizi ve ailemizi eğitmeliyiz. Özellikle kadınların kendilerini daha mutlu ve güvenli hissetmelerini sağlamalı, iletişimi açık tutmalıyız. Bizleri huzursuz edecek kadar yoğun cinsel sorunlar yaşadığımızda ise tedavi ve destek almaya açık durmalıyız.

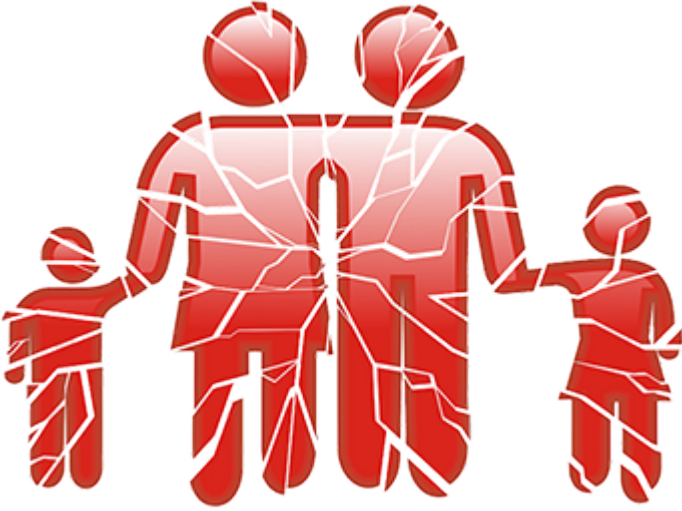
Yüce Rabbim her Müslümana, evinde Cennet köşeleri kurabilmeyi, helal zevklere sonuna kadar varabilmeyi nasip eylesin.

Amin...

Görsel Kaynağı: <https://compasswholehealth.com>

*** Katkı ve desteğinden dolayı SÜCED (Sağlıklı Üreme ve Cinsel Eğitim Derneği) Başkanı Sayın Jinekolog Opr. Dr. Ünzile GİRİŞGİN'e çok teşekkür ederim.

Milletimizin Kaynağı Ailemiz, İşte Böyle Yok Ediliyor!

Takdim

Bir parça akli ve vicdanı olan herkesin üzerinde anlaştığı bir gerçek var:

Ailemiz yok oluyor!((Yazı

görseli: <https://www.kisspng.com/png-immediate-family-essay-divorce-child-relationship-835963/>)

Aile yapımız çöküyor!

Ahlak anlayışımız değişiyor ve bozuluyor!

Kültürel değerlerimiz unutuluyor, karma ve ne idüğü belirsiz melez yaşantılar geliyor!

Bu yozlaşmaların hiçbirisi sıradan ve tesadüfi değil! Yüzyıllık planların, ölçülüp biçilen hain projelerin ve şeytani kaynaklardan beslenen yatırımların sonucunu yaşıyoruz.

Şikayet ettiğimiz ve bozulduğumuz her bir konu, diğerleri ile ilişkili ve sistematik bir hareketin

parçasıdır. Bu yüzden resmin genelini görmeli ve hiçbir işe yaramayan günübirlik pansuman tedbirlerle vaktimizi ve neslimizi tüketmemeliyiz.

Bu yazılar derlemesi ile, büyük resmi ve sorunların arasındaki ilişkiyi göstermek istiyorum. Yazıları konu başlıkları halinde ayırdım. Şüphesiz eksiklerim ve hatalarım vardır. Bunlar için Yüce Rabbime sığınır, incittiğim kulları olursa aflarını dilerim. En üstte bulunan içindekiler tablosundan ilgilendiğiniz başlıklara tıklayarak kolayca ulaşabilirsiniz.

Aile Nedir? Aile Tipleri ve Benzer Yaşantılar Nelerdir?

Aile nedir?

“Aile, biyolojik ilişkiler sonucu insan türünün devamını sağlayan, toplumsallaşma sürecinin ilk ortaya çıktığı, karşılıklı ilişkilerin belirli kurallara bağlandığı, o güne dek toplumda oluşturulmuş maddi ve manevi zenginlikleri kuşaktan kuşağa aktaran, biyolojik, psikolojik, ekonomik, toplumsal, hukuksal ve benzeri yönleri bulunan toplumsal bir kurumdur” ((Türk Toplumunda Aile ve Eğitim İlişkisi Şenay YAPICI <http://www.acarindex.com/dosyalar/makale/acarindex-1423934536.pdf>))

Aileyi, toplumun büyümesini ve gelişmesini sağlayan, toplumsal özellikleri taşıyan en küçük yapısal birimi olarak kabul edebiliriz.

Anne-baba ve çocuklardan oluşan en küçük aile tipine **çekirdek aile**, büyükanne ve büyükbaba gibi bir üst ve bazen yan kuşakların da birlikte yaşadığı aile tipine **geniş aile**, ölüm veya boşanma nedeniyle anne yada baba tarafının eksik olduğu aile tipine de **bölünmüş aile** deniliyor.

İslam ve önceki dinler açısından, ailenin kuruluşuna büyük önem atfedilmiştir. Çünkü, aileler salt dünya hayatı için değil, ölüm sonrası ebedi hayatı da kuşatan ve etkileyen yapılardır. Bu nedenle, Yahudi evlilikleri Haham gözetiminde, Hristiyan evlilikleri papaz/rahip yönetiminde, Müslüman evlilikleri de Müslüman şahitlerin (2 erkek veya 1 erkek + 2 kadın) huzurunda nikah kıyıldığında meşru kabul edilmektedir. Dini nikahta diğer şartların yanı sıra, aleniyet gereği de bulunmaktadır.

Medeni kanun açısından, şartları uygun olan tarafların, nikah kıymaya yasal yetkili memurlar ve şahitler (2 erkek veya kadın) huzurunda nikah kaydı yapılmaktadır. *“Evlendirme memuru; belediye bulunan yerlerde belediye başkanı veya bu işle görevlendireceği memur, köylerde muhtardır. Bakanlık, il nüfus ve vatandaşlık müdürlüklerine, nüfus müdürlüklerine, il ve ilçe müftülüklerine ve dış temsilciliklere evlendirme memurluğu yetkisi ve görevi verebilir.”*((Evlendirme Yönetmeliği Madde-7 <https://mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/3.5.859747.pdf>))

Nikah akdinin dini, sosyal ve yasal faydaları ile birlikte sorumlulukları da paket halinde gelmektedir. Evlilik hayatının düzenli ve sorumlu ritmine girmeden, sadece şehvet ve diğer hizmetlerinden faydalanmak isteyenler, kendilerine süre ve kişi sınırlaması koymaksızın özgürce (!) yaşamak isteyenler, nikahlı aile birlikteliğinden kaçınmaktadır. Futbolcu ve sanatçı gibi ahlaksızlık misyonerliğine soyunan, yozlaşmış kişilerin öncülüğünde metres hayatı, dost tutma, sevgili olma vb isimler altında yaşanan her türlü beraberliğe aile denilemez. Evliliğe yanaşmadan, sırf cinsel beraberlik için yaşayanların durumuna aile denilmesi, fiili durum yapmalarına rağmen uygun değildir. Çünkü aile olmanın diğer vasıfları eksik kalmıştır.

Aslında evlilikten kaçınarak birlikte yaşayan veya takılan kişilerde batıl ve sınırlı bir anlaşma içine girmiş oluyor. Cinsellik ve kişisel hizmet gibi faydaların karşılığında sunulan maddi imkanlar, bu anlaşmaların genel çerçevesini oluşturuyor. Cinsel partnerlik denilen şey sınırlı ve sanal bir faydalanma

sözleşmesidir. Bu tür ilişkilerde doğal olarak zararlı çıkan ve kullanılan tarafa genelde kadınlar oluyor. Cinsel çekimi ve cazibesi kalmayınca kadar sürebilen bu ilişki hallerinde çocukların durumu, ekonomik ve hukuksal güvence daima bıçak sırtı sorunlu bölge olmuştur. Her ne kadar modern ve geniş (!) bir ahlak anlayışı, toplumda yayılmaya başlasa da, partnerler hakkında çoğunluk nezdinde görülen ahlaksız yaşam imajı, sosyal dışlanmalarına ve depresif bir hayat sürmelerinin neden olmaktadır.

Gayri meşru ve aile dışı yaşam şekilleri, insanlık tarihi boyunca olmasına rağmen, aile ve toplum düzenini son 50-60 yılda bozdukları kadar yaygınlaşmamıştı. Çünkü, eskiden açıkça hor ve hakir görülen bu tarz birliktelikler, artık İstanbul sözleşmesi ve bağlı yasalar nezdinde kabul görmeye başlanmış ve bir kanser gibi toplum içerisinde yayılma eğilimi göstermiştir. Avrupa'da evlilik dışı doğan çocukların oranları bazı ülkelerde **%58'e** dayandı.((Avrupa'da evlilik dışı doğan bebeklerin sayısı artıyor <https://tr.euronews.com/2018/04/16/avrupa-da-evlilik-d-s-dogan-bebeklerin-say-s-art-yor>)) Buna karşılık, güçlü aile yapımızla övündüğümüz ülkemizde bile evlilik oranları giderek düşmeye başladı! Felaket kapımızda değil, evimizin içinde artık!((<https://tr.euronews.com/2019/02/14/turkiye-de-evlenme-orani-dusuyor-avrupa-ulkelerinde-durum-ne>))

İslam'da Aile Yapısının Bazı Temel Esasları

Dilediğini, dilediği şekilde yaratmaya muktedir olan Yüce Rabbimiz, insan neslinin çoğalması için Hz. Adem (a.s.) ve Hz. Havva anamızla başlayan meşru **aile** yapısını, temel kurum olarak ihdas etmiştir.

İslam'da aile kavramı ile ilgili herkesçe malum bulunan, çok sayıda ayet-i kerime ve hadis-i şerif bulunmaktadır. Bilinenleri tekrar etmek yerine, **bazı** temel kavramlar ve dayanakları şeklinde kısaca bahsetmek ve işin doğrusunu hatırlatmak yeterli olacaktır.

Bizleri ve sayısına vakıf olamadığımız nice alemleri yaratan Yüce Rabbimiz; hakkımızda olabilecek en iyi, en ideal, en doğru hükümleri ilan etmiş ve Peygamberleri ile pratik hayata yönelik eğitimini verdirmiştir. Bu açıdan, en son ve en mükemmel din olarak **İslam, Yüce Allah**'ın kelamını barındıran ve koruması altında hatasız kalabilen kitabımız **Kur'an-ı Kerim**, Peygamberlerin en sonuncusu ve en sevgilisi **Hz. Muhammed** (s.a.s.) değişmez kaynaklarımızdır. Mü'minler olarak **mihenk** taşımız bunlardır. Bunlara uymayan altın veya elmas olsa kıymeti yok, uyanlar ise cam parçası da olsa değeri çoktur!

Evlilik Allah'ın Emri, Peygamber'in (s.a.s.) Sünnetidir!

"Aranızdaki bekarları, kölelerinizden ve cariyelerinizden elverişli olanları evlendirin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfu ile onları zenginleştirir. Allah, (lütfu) geniş olan ve (her şeyi) bilendir." (Nûr-32)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf>))

"Evlilik çağına gelinceye kadar yetimleri (gözetip) deneyin, eğer onlarda akılcı bir olgunlaşma görürseniz hemen mallarını kendilerine verin..." (Nisa-6)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf>))

Bu ayetten de anlaşılacağı üzere; evlilik için gerekli olan bir olgunlaşma, sorumluluk taşıyabilme çağı vardır. İslam dini aybaşı hali olmadan, yani kadınlıkla ilgili fiziksel gelişimi ve sorumluluk alabilecek

zihinsel olgunluğu sağlanmadan evlilik ve cinsel birlikteliği yasaklamıştır. İslam dininin temel dayanağı olan Kur'anı Kerim ve Allah'ın "**ismet**" sıfatı ile korumasına aldığı Sevgili Peygamberimiz eksik ve hatalardan münezzehtir. Eksik ve hatalı olabilen Müslümanlar ve onların uygulamalarıdır!

Peygamber Efendimiz: "*Sevgi dolu, doğurgan kadınlarla evleniniz. Çünkü ben kıyamet gününde peygamberlere karşı sizin çokluğunuzla iftihar edeceğim*" (Ebu Davud, İbn Hanbel)((<https://hadislerleislam.diyaret.gov.tr/?p=kitap&i=4.0.46>)) ve "*Kişi evlendiğinde dinin yarısını tamamlamıştır. Diğer yarısı için de Allah'tan korksun!*" (Beyhakî, Şuabü'l-İmân)((<https://hadislerleislam.diyaret.gov.tr/?p=kitap&i=4.0.46>))gibi sözleriyle evlilik kurumunun gerekliliğini ve neslin devamının sağlanmasını, açıkça ifade buyurmuştur.

Cinsel İhtiyaçları Gidermek ve Çocuk Sahibi Olmak İçin Tek Meşru Çatı Nikah Birlikteliğidir!

Zina etmek ve zinaya yaklaşmak açıkça HARAMDIR! "*Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur.*" (İsrâ-32)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf>))

Hatta, daha önce zina ettiği bilinen kişilerle iffetli Müslümanların evlenmesi gerektiği belirtilerek; iffetli olmanın, iffetini korumanın önemi vurgulanmıştır! "*Zina eden erkek, zina eden veya müşrik olan bir kadından başkası ile evlenmez; zina eden kadınla da ancak zina eden veya müşrik olan erkek evlenir. Bu, müminlere haram kılınmıştır.*" (Nur-3)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf>))

"*Evlenme imkânını bulamayanlar ise, Allah, lütfu ile kendilerini varlıklı kılincaya kadar iffetlerini korusunlar...*" (Nur-33)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf>))

"*Gençler! Evlenme imkanı bulanınız evlensin. Çünkü evlenmek, gözü haramdan çevirmek ve iffeti korumak için en iyi yoldur. Evlenme imkanı bulamayanlar da oruç tutsun. Çünkü orucun şehveti kesme özelliği vardır.*" (Buhari)((<https://hadislerleislam.diyaret.gov.tr/?p=kitap&i=4.0.46>))

Evlilikte Aile Reisi Erkektir!

Allah-u Teala erkeği ailesinin yöneticisi ve ihtiyaçlarının giderilmesi ve korunmasından sorumlu kılmıştır. Yetki ve haklar aile reisliği kavramı içinde dengeli şekilde verilmiştir.

"*Erkekler, kadınların koruyup kollayıcılarıdır. Çünkü Allah insanların kimini kiminden üstün kılmıştır. Bir de erkekler kendi mallarından harcamakta (ve ailenin geçimini sağlamakta)dırlar. İyi kadınlar, itaatkârdırlar. Allah'ın (kendilerini) koruması sayesinde onlar da "gaybı korurlar..."*" (Nisa-34)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf>))

"*Allah'ın sizi, birbirinizden üstün kıldığı şeyleri (başkasında olup da sizde olmayanı) hasretle arzu etmeyin. Erkeklerin de kazandıklarından nasipleri var, kadınların da kazandıklarından nasipleri var. Allah'tan lütfunu isteyin; şüphesiz Allah her şeyi bilmektedir.*" (Nisa-32)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf>))

“Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun...” (Tahrim-6)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyabet.gov.tr/mushaf>))

“Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et...” (Tâhâ-132)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyabet.gov.tr/mushaf>))

“Hepiniz sorumlusunuz ve hepiniz gözetiminizde bulunanlardan mes’ulsünüz. Yönetici sorumludur. Evin erkeği, aile efradından sorumludur. Evin hanımı da kocasının evinden ve çocuklarından sorumludur. Hülâsa, hepiniz sorumlusunuz ve hepiniz gözetiminizde bulunanlardan mes’ulsünüz.” (Buhârî, Cum’a, Müslim, İmâre)((https://webdosya.diyabet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_2.pdf))

Saliha Bir Kadın, Ailesinin En Değerli Hazinesi Hükmündedir!

“Ey Peygamber! İnanmış kadınlar, Allah’a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleriyle ayakları arasında bir iftira uydurup getirmemek, iyi işi işlemekte sana karşı gelmemek hususunda sana biat etmeye geldikleri zaman, biatlarını kabul et ve onlar için Allah’tan mağfiret dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir.” (Mümtehine-12)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyabet.gov.tr/mushaf>))

“Mümin kadınlardan iffetli olanlar ile daha önce kendilerine kitap verilenlerden iffetli kadınlar da, mehirlerini vermeniz şartıyla, namuslu olmak, zina etmemek ve gizli dost tutmamak üzere size helâldir...” (Maide-5)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyabet.gov.tr/mushaf>))

“Mü’min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. (Yüz ve el gibi) görünen kısımlar müstesna, zînet (yer)lerini göstermesinler. Başörtülerini ta yakalarının üzerine kadar salsınlar...” (Nur-31)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyabet.gov.tr/mushaf>))

“Dünya nimetlerle doludur. Onun en gözde nimeti de saliha kadındır.” (Müslim, Radâ)((https://webdosya.diyabet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

Kadına Gereken Değeri İslam Dini Vermiş ve Bunu Sürdürmekle Emretmiştir!

“Ey iman edenler! Kadınlara zorla vâris olmanız size helâl değildir. Apaçık bir edepsizlik yapmadıkça, onlara verdiğinizin bir kısmını ele geçirmeniz için de kadınları sıkıştırmayın. Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmazsanız (biliniz ki) Allah’ın hakkınızda çok hayırlı kılacağı bir şeyden de hoşlanmamış olabilirsiniz.” (Nisa-19)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyabet.gov.tr/mushaf>))

“Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden bir hakem gönderin. İki taraf (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da onları uzlaştırır. Şüphesiz, Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdardır.” (Nisâ-35)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyabet.gov.tr/mushaf>))

“İnsanlar, kadınlara iyi davranmanızı tavsiye ediyorum. Çünkü onlar, sizin himayeniz altındadır; bunun

dışında bir tahakküme hakkınız yoktur. Şayet apaçık bir iffetsizlik yapacak olurlarsa onlarla yataklarınızı ayırın ve kendilerini hafifçe dövün. Eğer (iffetsizlik durumundan vazgeçerek) sizi dinlerlerse artık onları hırpalamaya bahane aramayın (daha ileri gitmeyin). Şunu bilin ki, sizin kadınlar üzerinde haklarınız olduğu gibi, kadınların da sizin üzerinizde hakları vardır. Sizin onlardaki haklarınız, yatağınızı yabancıardan korumaları, müsaadeniz olmadıkça hoşlanmadığınız kimselerin evinize girmesine izin vermemeleridir. Onların sizin üzerinizdeki hakları ise kıyafetleri ve beslenmeleri konusunda gerekeni en güzel biçimde yapmanızdır.” (Tirmizî, Radâ)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

Muâviye b. Hayde (ra) anlatıyor:

-Yâ Resûlallah (s.a.s.), hanımlarımızın bizim üzerimizdeki hakkı nedir, diye sordum.

-Yediğinden ona da yedirmek, giyindiğın gibi onu da giydirmek. Ayrıca yüzüne vurma, onu kötüleme, bir de darılıp ayrı yatmaya mecbur kaldığında bunu sadece evinde yap, buyurdu. (Ebu Davud)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

“Mümin bir kimse, mümin hanımından nefret etmesin; çünkü onun bazı huylarından hoşlanmasa da diğer huylarından hoşlanabilir.” (Müslim, Radâ)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

“İmanı en mükemmel mümin, ahlâkı en güzel olandır; en hayırlınız ise hanımlarına en güzel davranandır.” (Tirmizî, Radâ)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

“Bakmakla yükümlü olduğu kimseleri ihmal etmesi, bir insana günah olarak yeter.” (Ebû Dâvûd)((https://webdosya.diyamet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_1.pdf))

Birden Fazla Kadınla Evlenme Ruhsatı, Sosyal ve Biyolojik Gerçeğe Uygunluğun Gereğidir

“Eğer (kendileriyle evlendiğiniz takdirde) yetimlerin haklarına riayet edememekten korkarsanız beğendiğiniz (veya size helâl olan) kadınlardan ikişer, üçer, dörder alın. Haksızlık yapmaktan korkarsanız bir tane alın; yahut da sahip olduğunuz (cariyeler) ile yetinin. Bu, adaletten ayrılmamanız için en uygun olanıdır.” (Nisa-3)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, kadınlar arasında adaleti yerine getiremezsiniz. Öyle ise (birine) büsbütün gönül verip ötekini (kocası hem var, hem yok) askıda kalmış kadın gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve Allah’a karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı ve çok merhamet edicidir.” (Nisa-129)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) ümmetine örnek olması hasebiyle birden fazla evlilikte bulunmuştur. Ancak, ilk evliliğini yaptığı Hz. Hatice (r.a.) Validemiz kendisinden yaşça da büyük olmasına rağmen, vefat edene kadar başka bir kadınla nikah kıymamış ve tek eşli olarak kalmıştır.

Erkeklerin olduğu kadar, kadınların da meşru yoldan cinsel ihtiyaçlarını karşılama hakları vardır. Evli olan kadınlar, bu haklarını kullanamadıkları takdirde şikayetçi olma, tedaviye zorlama ve gerekirse boşanma gibi taleplerde bulunabilirler. Evli olduğu halde, kocası uzun süre dış görevde veya seferde olanların da, diğer ihtiyaçlarının yanı sıra, cinsel ihtiyaçlarının karşılanması için, kocalarının belirli

zamanlarda evlerine gelmesi zorunlu görülmüştür. Hz. Ömer'in, kızı Hz. Hafsa'nın da görüşünü alarak, sefere çıkan askerlerin en geç 4-6 ay içinde evlerine izinli gitmeleri için emir verdiği rivayet edilmiştir. ((Hz. Ömer'in askerlere izin vermesi http://isamveri.org/pdfdrq/D272957/2018/2018_OGTEMR.pdf))

Peki, her hangi bir nedenle evlenme yaşını geçiren ve artık evlenmek üzere genç erkekler tarafından tercih edilmeyen, eşi vefat ettiği için dul kalan veya boşanan, gençte olsa bazı rahatsızlıkları nedeniyle evlilikte tercih edilmeyen kadınların, cinsel ihtiyaçlarını karşılama hakları ne olacak? Bu insanları haram olan zinaya yöneltmekte, ihtiyaçlarını yok sayarak kalan ömürlerini tüketmeye zorlamakta, birer zulümdür. Evli erkeklerle 2. veya 3. eş olarak evlenebilecek bu durumdaki kadınların, cinsel ihtiyaçlarının meşru dairede karşılanması, sosyal çevre içinde korunaklı bir yapıya kavuşmaları, maddi ve manevi ihtiyaçlarının karşılandığı, helal ve huzurun arandığı bir hayat sürmeleri sağlanabilecektir.

Evlenen her bir kadın, ailesinin ve toplumun maddi-manevi sorumluluğundan ayrılmış ve kocasının himayesine girmiş demektir. Bekar veya dul kadınların, helal ve sağlıklı bir ortamda yaşayabilecekleri şartları sağlama sorumluluğu, görevi ve vebali öncelikle aile ve akrabasının sonrasında ise toplumun üzerindedir. Bu açıdan bakıldığında da sosyal adaletin ve refahın yükseltilmesinde çok eşliliğin doğal katkısı bulunmaktadır.

İslam dini kadınların sömürülmesini, fırsat bulunduğu faydalanıp ortada bırakılmasını yasaklar. Kendine ve imkanlarına güvenen erkeklerin haram olan zinadan kaçınması, toplumda huzurun ve meşruluğun sağlanması için, sorumluluk şartlarına uyararak, birden fazla kadınla evliliğe cevaz verilmiştir. Bu ruhsata itiraz edenlerin itirazı anlamsızdır. Çünkü fırsatını bulan ve maddi imkanları genişleyen birçok erkeğin, haramdan kaçınma duygusu azaldığı anda, zina bataklığına düştüğü hepimizin malumudur. Sıradan insanlar için ayıplanan bu durum, zengin ve ünlüler için neredeyse normal bir hak şeklinde algılanmaya başlamıştır. Metres, sevgili, kapatma veya benzer isimlerle sömürülen kadınların, toplum içinde saygınlığı, kendileri ve çocukları için gelecek güvenceleri kalmamaktadır.

Rahatsızlıkları nedeniyle kadınlık görevini yerine getiremeyen kadınların, kocaları tarafından boşanması normal görülse de, insani değerler açısından sorunludur. Aynı şekilde, çeşitli nedenlerle dul kalmış veya yaşı ilerlemiş kadınların tek eşli evlenebilme imkanları oldukça daralmışken, kendilerine güvenli bir liman ve huzur kapısı olabilecek çok eşli evliliklerin önü açılmış olmalıdır.

Şöyle garip bir halimiz var: Yurt dışından bir zengin veya futbolcu gibi ünlü birisi, Türkiye'ye giriş yaparken beraberinde 5-6 kadınla gelmiş olsa, onları sevgilileri şeklinde tanıtmaması yeterli oluyor. Hiç kimse, sen bu kadınlarla birlikte olamazsın demiyor. Ama Arap ülkelerinden bir vatandaş, turist olarak giriş yaparken, yanındaki 2. veya 3. kadını hanımı olarak beyan edince sistem error veriyor. ((Arapların Türkiye'de Birden Fazla Eş Sorunu <http://www.hurriyet.com.tr/ekonomi/peki-diger-3-esim-ne-olacak-25318482>)) Kayıt bile yapamıyoruz! Fiili durumu yok sayarak, adamın helal olan hanımlarını teyze, hala vb. akrabalarımız gibi kayıt ediyoruz. Türkiye'den ev alan yabancılar sadece beyan ettikleri 1. eşleri için oturma izni alabiliyor. Varsa diğer eşlerini getirip kendi evlerinde oturmaya müsaade etmiyoruz. Hayattan kopmak veya gerisinde kalmak, böyle bir durumdur.

Neredeyse bir ayağı çukurda olan kart zampara zenginlerin, torunları yaşlarında kızlarla birlikte olmalarına ve istedikleri hayatı yaşamalarına (18 yaşından büyüklerse) kimsenin bir şey diyebildiği yok! Bu insanların çok sayıda kadını istismar etmeleri, neredeyse meşru ve hakları gibi görülüyor. Medyada magazin gündemi yapıyor.

Tamamen şehvet dürtüsüyle, haram ve belirsiz ilişkiler yaşamak yerine, adam gibi maddi ve manevi sorumluluğunu alarak, öz namusu bilerek, adalete mümkün olduğu kadar riayet ederek, yapılmak

istenen çoklu evliliklere fırsat verilmelidir. Bizim bir şeyi yasaklamamız, fiili gerçeği ve uygulamayı değiştirmiyor. Her ne kadar çoklu evlilik yasal değilse de, imkanı ve inancı olanlar bunu kendi aralarında nikah akdi ile uyguluyorlar. Resmen kabul görmedikleri için, stres ve sıkıntı dolu bir hayat yaşıyorlar. Çocukları olduğunda ise işler daha da karışıyor. Haram ve helal kaygısı olmayanlar için, zaten her yol Paris misali, kimseyi takmadan istedikleriyle düşüp kalkmaya devam ediyorlar.

Bu konuda cevaplanması gereken sorular şunlardır: Çoklu evliliği yok sayarak, deve kuşu gibi başımızı kuma gömüp görmezden mi geleceğiz? Yoksa daha fazla kadının istismar edilmemesi, aile ve çocukların emniyeti için kabul ederek, meşru kayıt ve denetim yoluna mı gideceğiz?

Aile kurumunun dini, sosyal, hukuksal, maddi ve manevi çok yönlü bir yapıda olduğunu en başta izah etmiştik. Aile çatısı altında karşılanması gereken meşru fayda ve zevklerin, gayri meşru yaşantılar içinde aranması modern dünyanın ve batının dayattığı en temel yozlaşmalardan birisidir. *"-Bir bardak süt içmek için inek beslememe ne gerek var? Bütün inekler benim sayılır, parasını verir dilediğim ineğin sütünü içerim"* sözlerinde yatan mantık buna işaret ediyor. Nikah akdi ile tek yönlü, tek amaçlı, vefasız kullanım ve sömürü yerine sağlam bir sözleşme ve kader birliği gözetilmektedir.

En son İstanbul Sözleşmesi hükümleri ve ona bağlı çıkan kanun ve içtihatlarda, nikahsız birlikte yaşama şekli de aile birliğine denk gösterilmişken, meşru dairede yapılacak ve kayıt altına alınarak, sosyal, idari ve hukuki kontrol altına girecek, çok eşli evliliklerin yok sayılması iyi niyet ve sosyal gerçekle bağdaşmıyor! Kanunlarımızda bu yönde düzenleme yapılarak fiili durumun yasal hale getirilmesi, kadın ve erkeklerin zorunlu gördükleri haller ve ihtiyaçlar sonucu girdiği bu durumdan istismar risklerinin önlenmesi gereklidir. Sağlıklı bir toplum, güçlü aile yapısına dayanır. Güçlü ailelerin sayısının artması için aile dışı birlikteliklerin önlenmesi ve çok eşli de olsa aile kurumunun desteklenmesi lazımdır.

Boşanma Pek İstenmeyen, Ama Taraflara Tanınan Bir Haktır!

"Eğer bir kadın kocasının, kendisine kötü davranmasından, yahut yüz çevirmesinden endişe ederse, uzlaşarak aralarını düzeltmelerinde ikisine de bir günah yoktur. Uzlaşmak daha hayırlıdır. Nefisler ise kıskançlığa ve bencil tutkulara hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik eder ve Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır." (Nisâ-128)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf>))

"Kocasının yalancılardan olduğuna dair Allah'ı dört defa şahit getirmesi (Allah adına yemin etmesi), beşinci defada da eğer kocası doğru söyleyenlerden ise Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını dilemesi, kadından cezayı kaldırır." (Nûr-8)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf>))

İslam öncesi Arap toplumlarında kadınlar tıpkı bir eşya gibi alınıp verilebilen değersiz görülen varlıklar arasındaydı. İslam geldikten sonra Müslüman olduğu halde bazı sahabelerin eski alışkanlıklarına uyarak kadınları boşayıp tekrar nikahlamak suretiyle kısır bir döngü içinde tutabildikleri görüldü. Bu konuda gelen şikayetler sonucunda Bakara suresinin 229. ayeti nazil oldu ve erkeklerin sayısız boşama-nikahlama istismarı önlenildi. *"(Dönüş yapılabilecek) boşama iki defadır. Sonrası, ya iyilikle geçinmek, ya da güzelliikle bırakmaktır..."*((<https://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-229/diyanet-isle-ri-baskanligi-meali-1>))

Kadınların mehir haklarının korunması ve boşandıktan sonra evlenmelerinin haram olduğu iddet müddetince geçinebilmeleri için, erkeklerin dikkatli olması ve mehirlerinde adaleti gözetmeleri yine Bakara suresinin 229. ayeti devamında belirtilmiştir. *"(Evlilikte) tarafların Allah'ın belirlediği ölçüleri*

koruyamama endişeleri dışında kadınlara verdiklerinizden (boşanma esnasında) bir şeyi geri almanız sizin için helal olmaz. Eğer onlar Allah'ın belirlediği ölçüleri gözetmeyecekler diye endişe ederseniz, o zaman kadının (boşanmak için) bedel vermesinde ikisine de günah yoktur. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Sakın bunları aşmayın. Allah'ın koyduğu sınırları kim aşarsa onlar zalimlerin ta kendileridir.”((<https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-229/diyamet-isleri-baskanligi-meali-1>))

Boşanmanın oyuncağa çevrilmemesi ve tarafların gerçekten zorunlu olmadıkça boşanma yoluna gitmemesini sağlamak adına, tekrar evlenmek isteyenlerin önüne ağır bir şart konulmuştur: “Eğer erkek karısını (üçüncü defa) boşarsa, kadın, onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. (Bu koca da) onu boşadığı takdirde onlar (kadın ile ilk kocası) Allah'ın koyduğu ölçüleri gözetebileceklerine inanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönüp evlenmelerinde bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın, anlayan bir toplum için açıkladığı ölçüleridir.” (Bakara-230)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Yüce Allah'a en sevimsiz gelen meşru işlerden biri, boşanmadır.” (Ebu Davud, İbn-i Mace)((<https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&h=bo%C5%9Fanmad%C4%B1r&i=4.1.163&t=0>))

Boşanma yetkisi (talak hakkı), temel olarak kocaya ait olmakla birlikte, nikah sırasında veya sonradan 3 talaktan birisi kadınlara verilebilir. Nikah şartı olarak bunu isteyen kadınlar ayıplanamaz. Boşanma hakkı bulunmayan kadınlar da geçimsizlik veya aile görevlerinde yetersizlik nedeniyle ayrılmak isteyebilirler. Kocalarını boşanmaya razı etmek için, varsa kendi mallarından bir kısmını veya bir miktar parayı ödeme yoluna da gidebilirler. Sonuç olarak, nikahla kurulan aile birlikteliği, kadın ve erkekler için bir tuzak veya kapan değil, ebedi aleme kadar sürecek bir yolculuktur. Asıl olan, bu yolculuğu sürdürmek için sabretmek ve dayanışmaktır. Buna imkan kalmadığı hallerde ise, en güzel şekilde yolları ayırmak ve tarafların rızasını aramak gerekir.((<https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&i=4.0.170>))

Boşanan Kadınların Hakları Belli ve Tanımlıdır!

“Kendilerine mehir tayin ederek evlendiğiniz kadınları, temas etmeden boşarsanız, tayin ettiğiniz mehrin yarısı onların hakkıdır. Ancak kadınların vazgeçmesi veya nikâh bağı elinde bulunanın (velinin) vazgeçmesi hali müstesna, affetmeniz (mehirden vazgeçmeniz), takvâya daha uygundur. Aranızda iyilik ve ihsanı unutmayın. Şüphesiz Allah yapmakta olduklarınızı hakkıyla görür.” (Bakara-237)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Ey Peygamber! Kadınları boşayacağınızda, onları iddetlerini gözeterek boşayın ve iddeti de sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Apaçık bir hayasızlık yapmaları hali bir yana, onları evlerinden çıkarmayın, kendileri de çıkmassınlar. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, şüphesiz kendine zulmetmiş olur. Bilemezsin, olur ki Allah, bundan sonra bir durum ortaya çıkarıverir.” (Talak-1)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Eğer bir eşi bırakıp da yerine başka bir eş almak isterseniz, onlardan birine yüklerle mehir vermiş olsanız dahi ondan hiçbir şeyi geri almayın. Siz iftira ederek ve apaçık günah işleyerek onu geri alırsınız?” (Nisa-20)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

“Kadınlarınız içinden âdetten kesilmiş olanlarla, âdet görmeyenler hususunda tereddüt ederseniz,

onların bekleme süresi üç aydır. Gebe olanların bekleme süresi ise, yüklerini bırakmaları (doğum yapmaları)dır. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona işinde bir kolaylık verir." (Talak-4)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç ay hali (hayız veya temizlik müddeti) beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa, Allah'ın kendi rahimlerinde yarattığını gizlemeleri onlara helal olmaz. Kocaları bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almağa daha çok hak sahibidirler. Kadınların, yükümlülükleri kadar meşru hakları vardır. Yalnız erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece farkı vardır. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." (Bakara-228)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"(İddet beklemekte olan) kadınlarla evlenme hususundaki düşüncelerinizi üstü kapalı biçimde anlatmanızda veya onu içinizde gizli tutmanızda size günah yoktur. Allah bilir ki siz onları anacaksınız. Lâkin, meşru sözler söylemeniz müstesna, sakın onlara gizlice buluşma sözü vermeyin. Farz olan bekleme müddeti dolmadan, nikâh kıymaya kalkışmayın. Bilin ki Allah, gönlünüzdekileri bilir. Bu sebeple Allah'tan sakının. Şunu iyi bilin ki Allah Gafûrdur, Halîmdir." (Bakara-235)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Ey iman edenler! Mümin kadınları nikâhlayıp da, henüz zifafa girmeden onları boşarsanız, onları sayacağınız bir iddet süresince bekletme hakkınız yoktur. O halde onları (bir bağışla) memnun edin ve onları güzel bir şekilde serbest bırakın." (Ahzâb-49)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Eğer onlara mehir tespit eder de kendilerine el sürmeden boşarsanız, tespit ettiğiniz mehrin yarısı onlarıdır. Ancak kadının, ya da nikah bağı elinde bulunanın (kocanın, paylarından) vazgeçmesi başka. Bununla birlikte (ey erkekler), sizin vazgeçmeniz takvaya (Allah'a karşı gelmekten sakınmaya) daha yakındır. Aranızda iyilik yapmayı da unutmayın. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir." (Bakara-237)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf>))

"Şüphesiz, şartların yerine getirilmeye en layık olanı, kadınları kendinize helal kıldığınız (mehir) şartıdır." (Müslim)((<https://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&i=4.0.57>))

Yukarıdaki ayetler ve hadisten de anlaşılacağı üzere, kadınların evlenirken maddi güvence veya gönül hoşluğu anlamında mehir talep etme ve alma hakkı vardır. Mehirin miktarında gözetilen ölçü boşanma veya kocanın ölümü halinde kadınların yeniden evlenmelerinin haram olduğu en az 3 aybaşı dönemi yaklaşık 3-4 ay içinde kimseye muhtaç olmadan yeme, içme, giyinme ve barınma gibi temel ihtiyaçlarını karşılayabileceği tutardır. Bu dönem geçtikten sonra kadın ve erkek birbirine yabancı ve evlenmede hür kabul edilerek muamele görürler. Çocukların iş ve ihtiyaçları müstesna olmak üzere, kadınların boşandıkları kocalarından her hangi bir hakları kalmamış olur.

Aileye Saldırının Tarihsel Bağlantıları

İslam Hilafetinin son temsilcisi olan Osmanlı İmparatorluğunda, hukukun temel dayanağının Kur'anı Kerim, Hadis-i Şerif, İcma ve Kıyas gibi İslam esaslı olmasından çıkarıldığı, 1856 tarihli "**İslahat Fermanı**" ((İslahat Fermanı <https://www.wikitarih.com/islahat-fermani/>)) ile özden kopuş ve aile yapısını da etkileyen dejenerasyon başlamıştır. Batı hayranlığı ve baskısı ile başlayan bu süreç gelecekteki yıkımın öncüsü olmuştur.

Osmanlı'da genelevlerin açılışı 1812 yılı **II. Mahmut** dönemine dayanıyor.((<https://www.internethaber.com/genelevler-ilk-ne-zaman-acildi-ilk-kerhanelere-kim-izin-verdi-1851378h.htm>)) Aşırı yaygınlık kazanmasıyla kontrol altına alınabilmeleri için, 1884 yılında **II. Abdülhamit**'in resmi müsaadesiyle (gayri Müslimler için sadece gayri Müslim kadınların çalışması şartıyla) faaliyetlerine devam ettiler. 1. Dünya savaşından sonra genelevlerin ve buralara düşen Müslüman ve gayri Müslim kadınların sayısında büyük artışlar oldu. Genelevler sadece toplumda zina merkezleri olmakla kalmadı. Zührevi hastalıkların büyük salgınlar yaparak yayılmalarına da sebep oldular.((Soner Yalçın - Fuhuş Mirası <https://www.sozcu.com.tr/2018/yazarlar/soner-yalcin/fuhus-mirasi-2255782/>))

Osmanlı toplumunda yaşanan değişimler, kadınların aktif olarak iş hayatına katılmaya başlaması, Avrupa özentisi ve feminist akımların bir sonucu olarak, 1917'de **Hukûk-ı Âile Kararnâmesi** ((Hukuk-u Aile Kararnamesi <https://islamansiklopedisi.org.tr/hukuk-i-aile-kararnamesi>)) yayınlanmış ve Osmanlı'da 1919 yılına kadar geçerli olmuştur. Osmanlı hakimiyeti altında bulunan ve sonradan ayrılan bazı devletlerde, 1950'li yıllara kadar uygulanmıştır. Kararname ile gayri Müslimlerin dinlerine özel cemaat mahkemelerinin lağvedilmesi, Müslümanlarla aynı mahkemelerde aile işlerinin görülmesi, azınlık liderlerini rahatsız etmiş ve kanun aleyhine kulis yapmışlardır. Bazı Müslüman liderlerde mezhep farklılıklarını yeterince yansıtmadığı gerekçesiyle kanuna karşı çıkararak iptaline destek vermiştir.

Sultan 2. Abdülhamid döneminde sivrilen **Jön Türkler** gibi devşirilmiş insanlar, Batı medeniyetinin misyonerliğine soyunarak, İngilizlerin taktik liderliğinde İslam toplumlarının ve Osmanlı devletinin dağıtılmasında görev almıştır. Normal savaşlarla başa çıkamayacağını gören sinsî İngiliz akli, fitne tohumlarını **Lawrens** vb ajanlarını da kullanarak İslam coğrafyasının hemen her yerinde yeşertmiştir.

1.Dünya savaşına şaibeli şekilde sokulan ve oldu bittiler yapılarak parçalanan Osmanlı Devletinin sadece toprakları değil, **Lozan** anlaşmasında en hain rolleri üstlenen Hahambaşı **Hayim Nahum** gibi kişiler yüzünden; manevi birliği, İslam inancı ve aile yapısı da hedef alınmıştır. Haim Nahum'un Anadoluyu işgal etmek isteyenlere karşı: *"Yanlış yapıyorsunuz: Anadolu'yu işgal ederek Türkiye'yi sindiremezsiniz. Bu millet, birkaç yıl sonra yeniden ayağa kalkar. Bir antlaşma ile onlara görünüşte fırsat tanıyıp hedefinize ulaşabileceğiniz bir plan uygulamalısınız."* ((Haim Nahum Planı devam ediyor <https://www.milligazete.com.tr/makale/851402/sakir-tarim/haim-nahum-planı-devam-ediyor>)) dediği rivayet edilmektedir. Daha sonra yaşanan gelişmeler bu uyarının dikkate alındığını göstermiştir.

Yeni kurulan Türkiye Cumhuriyeti şekillenirken, yapılması zorunlu bulunan düzenlemelere sinsice eklenen maddelerle, Türk İslam Medeniyetinin kadim aile yapısı kökünden sarsılmaya ve **DNA**'sı bozularak yıkılmaya çalışılmıştır.

Aile ve kültür yapımıza saldırılar çok yönlü başlatılmıştır. Bunlardan birisi de güzellik yarışmalarıdır. Namus ve ahlak timsali genç kızlarımızı ifsad etmek için yapılan organizasyonda, bu alçak amaçları da açıkça ilan edilmiştir.((Türkiye'de İlk Güzellik Yarışması ve Keriman HALİS <http://www.yenisoz.com.tr/turkiye-de-ilk-guzellik-yarismalari-ve-keriman-halis-1-makale-10071#>))

11 Şubat 1929 tarihli Cumhuriyet Gazetesinde ilan edilen güzellik yarışmasına katılma şartları şunlar olmuştur:

*Müşabakamıza sinnî asgari (yaşı en az) 15 olmak üzere her genç kız iştirak hakkını haizdir.
Müşabaka yalnız yüz güzelliği müşabakası değildir. Endam tenasübü de şarttır.
Müşabakaya her **namuslu Türk kıızı** iştirak edebilir. Irk, din ve mezhep farkı aranmaz.
Bar kadınları müşabakaya iştirak edemezler.*

1932 yılında bu yarışmaya katılarak 1. seçilen **Keriman HALİS**, aynı yıl Belçika'nın Spa şehrinde 28

ülkenin katılmasıyla Dünya güzellik yarışmasında Türkiye'yi temsil etti ve kazandı!

Dünya Güzellik Yarışması Başkanının jüriye hitaben yaptığı konuşması, durumun vahametini ortaya koymaktadır:

*"Sayın jüri üyeleri! Bugün Avrupa'nın, Hristiyanlığın zaferini kutluyoruz. **1400 senedir Dünya üzerinde hâkimiyetini sürdüren İslâmiyet artık bitmiştir.** Onu Avrupa Hristiyanları bitirmiştir. Elbette Amerika'nın ve Rusya'nın hakkını inkar edemeyiz. Neticede bu, Hristiyanlığın zaferidir. **Müslüman kadınların temsilcisi, Türk güzeli Keriman, mayo ile aramızdadır.** Bu kızı zaferimizin tacı kabul edeceğiz, onu kraliçe seçeceğiz. Ondan daha güzeli varmış, yokmuş bu önemli değil. Bu sene güzellik kraliçesi seçmiyoruz. Bu sene Hristiyanlığın zaferini kutluyoruz. Avrupanın zaferini kutluyoruz. Bir zamanlar Fransa'da oynanan dansa müdâhale eden Kanûnî Sultan Süleyman'ın torunu işte mayo ve sütyen ile önümüzdedir. Kendini bizlere beğendirmek istemektedir. Biz de bize uyan bu kızı beğendik, Müslümanların geleceği böyle olması temennisiyle, Türk güzelini Dünyâ güzeli olarak seçiyoruz. Fakat kadehlerimizi Avrupa'nın zaferi için kaldıracacağız."* ((1932 Belçika Güzellik Yarışması ve Keriman HALİS <http://osmanlldevleti.blogspot.com/2013/11/1932-belcika-guzellik-yarismasi-ve.html>))
Daha ne söylesinler?!

Koyu Katolik Hristiyan olan İsviçre'den alınan Medeni Kanunla İslam aile mantığı devre dışı bırakıldı. Yıllar içinde yapılan düzenlemeler ile aile kurumu üzerindeki tahribat kalıcı ve kurumsal bir yapıya evrildi. II. Dünya savaşından sonra şekillenen Avrupa Birliği baştan beri Hristiyanlar topluluğu olarak davrandı ve yapılandı. Sömürmek ve kontrol altında tutabilmek için önümüze uzatmış olduğu üyelik "havucunun" sevdasıyla dinimizle, kültürümüzle, geçmişimizle hiç ilgisi bulunmayan ve bazıları tamamen ters olan uygulamaları "mecburen" almak ve sindirmek zorunda bırakıldık. Bu zehirli birleşmenin en büyük zararı da aile yapımıza oldu! Aile ve kültür düşmanı, dine aykırı girişimlerin büyük bir kısmı, Avrupa Birliği uyum çalışmaları kapsamında gerçekleşti. Günümüzde de cinsel sapkınların yüceltilmesine doğru giden batıl anlayış ve uygulamaları devam etmektedir.

Dünyayı, sahip oldukları para gücüyle yöneten, sınırlı sayıda insan ve aileden oluşan ultra elit siyonist gruba göre, bu kadar çok insanın yaşaması gereksiz ve zararlıdır. Çünkü, sınırlı miktarda bulunan dünya kaynaklarına onlarda talip oluyorlar. Eskinin kölesi, şimdilerin işçisi olarak, fiziksel varlıklarına da pek ihtiyaçları kalmadı üstelik. Suni olarak çıkarılan hastalıklar ve savaşlar ile dünya nüfusunun artışı önleyemeyince, sivrisinekle mücadele mantığındaki gibi, bataklık kaynağı olarak gördükleri aileyi kurutmaya karar verdiler! Ailenin dayandığı dini ve toplumsal değerleri yok ederek, geleneksel kadın-erkek birlikteliğini zorlaştırarak, aileyi ve normal nüfus gelişimini önlemeye azmetmiş durumdadır.

Ailemizi Yok Etmeye Çalışan Akım ve Uygulamalar

Aile kurumunu yok etmeye çalışan akım ve uygulamalar, bir çırpıda sayıp dökülemeyecek kadar çok, **sistematik**, kararlı ve art niyetlidir.

Kısa bir yazı içinde derlemek yerine, önemli konu başlıkları altında sınıflamak ve biraz ayrıntıya girmek daha doğru olacaktır.

Aile düşmanı politika ve uygulamaları icra edenlerin bir kısmı, bilerek ve isteyerek şeytani bir hazla

çalışmaktadır. Büyük bir kısmı da, **ehven-i şer** kolaycılığı ile razı olup boyun eğmiş ve daha kötü olmasın diye idare yoluna gitmiştir. Ne var ki, daha kötü olmasın diyenler yüzünden, her gün daha da kötüye gidış ve mevcut kötüyü normal gibi kabullenme hastalığı ve **zilleti** peydah etmiştir.

Bir kısmı da, neye hizmet ettiğini bilmeden, sorgulamadan donuk bir iradeyle düzene uyma ve devam ettirme yolundadır.

Aile Reisliğinin Lağvedilmesi, Baba Olan Erkeğin İtibarsızlaştırılması

Aile kurumunun temelini atan ve devamı için gerekli maddi-manevi enerjiyi temin etmekle, doğrudan sorumlu tutulan unsur erkek tarafı yani kocadır. Nikahta icap-kabul anlaşması vardır. İcab yani talep eden taraf erkek, kabul yani uygun gören, razı olan taraf ise kadındır.

Ailenin dışarıya karşı en güçlü yapısı olan erkeğe, sorumluluk ve belirli yetkiler bizzat Allah tarafından verilmiştir. Genel kültürümüz ve adetlerimiz de bu yetki ve sorumluluğun etrafında gelişmiş ve nesilden nesile aktarılmıştır.((Yöneticinin Gerekli Olması <https://www.islamdahayat.com/riyaz/yalnizyol167.html>) İslam öncesi toplumlarda da genel yapı buna uygun olduğu için ayrıca irdelemeyi gereksiz buluyorum.

Ailede kültürel ve ahlaki kuralların bekçiliğini yapan, devamı için irade gösteren yönetici olarak, kocanın itibarsızlaştırılması, yönetim haklarının yasalarla elinden alınması, zaman içinde fiili durumun da buna göre şekillenmesine neden olmuş ve babaların aile bütünlüğü üzerinde söz söyleme hakları neredeyse hiç kalmamıştır.

Türk Medeni Kanununda en son 2002 yılında yapılan düzenleme ile erkekler **“Aile Reisiği”** makamından kovulmuş, evin yönetiminde karı-koca eşit söz hakkına sahiptir denilmiştir.((Erkeğin Aile Reisiği Bitti! <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/erkegin-aile-reisligi-bugun-hukuken-bitti-45902>))

Son zamanlarda yapılan resmi nikah törenlerinde bile klasik **“sizi karı-koca ilan ediyorum”** ifadesi gitmiş, yerine **“sizleri eş ilan ediyorum”** diye saçma sapan, ruhsuz bir ifade gelmiştir. Karılık ve kocalık utanılacak veya hor görülecek kavramlar değildir. Erkek ve kadın eş derken eşit olamaz. Yaratılışları, görevleri, yetenekleri farklı ve değişkendir. Erkeğin görev ve yetkilerine göre verilen üstün becerileri olduğu gibi, kadının da ailedeki fonksiyonuna göre verilen olağan üstü beceri ve yetenekleri vardır.

Erkek, kadının güven duyduğu KOCA dağıdır. Kadın da, erkeğin en kıymetli hazinelerinden süzölmüş KÂRI ve dağı gibi olan KOCA nın üzerini huzurla kaplayıp altında bereketli sofralar bitiren KARI dır.

Resmi işlemlerde dahi, birisinin tek başına aileyi temsil yetkisi kalmamıştır.

Varlığını ailesine adayan ve gerekirse canını dişine takarak görevlerini yerine getirme durumunda bulunan erkeklerin motivasyonu, görev tatmini elinden alınmış ve aile işlerinde bitmeyen fitnelerin, kavgaların temeli atılmıştır.

“Dünyanın ücra bir köşesinde de olsa, üç kişinin, içlerinden birini kendilerine emir tayin etmeden yaşamaları doğru olmaz.” Buyuran Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), en küçük bir toplulukta dahi yönetici olmasını ve hatta yolculukta bile içlerinden birinin imam ve emir(yönetici) olarak tayin edilmesini emretmişken, aile gibi önemli bir kurumun çift başlı kaotik bir yapıya dönüşmesine rızası olur muydu?

Erkeklerin Maaşlarının Düşük Tutularak, Kadınların da Çalışmaya Zorlanması

Kadın iş gücü, erkeklere karşı bir rekabet ve tehdit olarak çalışma hayatında sömürünün merkezinde yer almıştır. Komünizm veya kapitalizm fark etmiyor, beşeri sistemlerin tamamında kadın her şeyiyle sömürülen bir üretim aracı ve tüketim hedefi olarak muamele görüyor.

Erkeklerin çalışma hayatında ailelerini geçindirmeye yetebilecek seviyede maaş almaları halinde, kadınların çalışması için ekonomik baskılar olmayacaktı. İş gücü piyasasında rekabete neden olarak ücretlerin düşmesini sağlayan kadınlar işsizliğin de sebeplerinden birisi haline geliyor.

Bekar bir kadın işe girip çalışmaya başladığında, sadece kendisine çalışmış oluyor ve kendisi gibi çalışan birisini bulursa evleniyor veya bekar kalmaya devam ediyor. Ama bekar bir erkek işe girip yeterli bir maaş almaya başladığında, ilk planladığı şeylerden birisi de evlenmek oluyor. Evleneceği kızın çalışıp çalışmadığına fazla takılmıyor. Genelde çalışmasını da istemiyor. Çocukları da hesaba katıldığında, işe giren her bir erkek, ortalama 4-5 kişi için geçim kaynağı oluyor. Toplumun kalkınması ve refahı için öncelikle erkeklerin işe girebilmesi şarttır.

Evinde ailesine ve topluma en iyi değerleri üretmesi ve yeni nesilleri sevgi ve şefkatiyle yetiştirmesi gereken kadınlarımız, tıpkı biyonik robotlar gibi sabahtan akşama kadar dışarıda hunhar bir çalışma içinde olmaya, evine gelince de aile görevlerini yapmaya zorlanıyor. Bunun adı zulümden başka bir şey değildir.

Aile yuvasının sıcak, huzurlu, güvenli ve bereketli bir halde bulunmasının temel şartları erkeğin çalışarak ailesinin ihtiyaçlarını gidermesini, onları sevgiyle korumasını ve yönetmesini, kadının da evinde huzurlu bir ortam içinde annelik ve hanımlık işlerini yapabilmesine bağlıdır.

Sırf kocasının maaşı geçinmeye yetmediği için, çalışmak zorunda kalan kadınların çoğunun asık suratla, yavrularını istemeden sağa sola bırakmak zorunda kalarak ve gün boyu onlara hasret çekerek çalışmak zorunda kaldıklarını görebilirsiniz.

Dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken aylık gıda harcaması tutarının (**açlık sınırı**) 2.067,17 TL((Türk-İş Açlık Sınırı Hesabı 2019 <http://www.turkis.org.tr/HAZIRAN-2019-ACLİK-ve-YOKSULLUK-SINIRI-d249748>)) olduğu bir ortamda, 2.020 TL((Asgari Ücret Hesabı <https://www.ailevecalisma.gov.tr/istatistikler/calisma-hayati-istatistikleri/asgari-ucret/asgari-ucret-2019/>)) **asgari ücret** alan bir erkeğin, ailesini geçindirebilmesi mümkün olur mu? Bu evin kira, eğitim, giyim, sağlık ve diğer masrafları olmayacak mı?

Aileyi yüceltmek için erkeğin iş ve yeterli maaş şartlarını sağlamak zorundayız. İşsizliğin de çözümü budur, nüfusun yaşlanması ve gerilemesinin de. Çünkü çalışan kadınlar için çocuk sahibi olmak eziyetten başka bir şey değildir. Büyütemediğiniz, yürürken, konuşurken yanında olamadığınız, akşamdan akşama görebileceğiniz bir çocuğu kolay kolay doğurmak istemezsiniz tabii.

CEDAW ve İstanbul Sözleşmelerinin İmzalanarak Aileye Tuzak Kurulması

En son diyeceğimi, yazının başında ifade etmek istiyorum: **CEDAW** ve **İstanbul Sözleşmeleri** kuzu postuna girmiş kurt gibi, sözde kadın hakları ve koruması adıyla geleneksel aile yapımıza ve dinimize açılmış **şeytani savaşın** ön cepheleridir. En kısa zamanda bu sözleşmelerden **çekilmemiz** gerekmektedir! Bizim Avrupa ve ABD'den insan hakları adına alabileceğimiz yeni bir değer yoktur!

Varlığı sömürgeler, kan ve gözyaşları üzerinde yükselen barbarlık tarihine dayanan Avrupa ve ABD'den, **sadece** teknoloji transfer etmemiz gerekiyor! Ahlaksızlık ve sapkınlık değil! Bu sözleşmelerde yer alan, hakka ve hakikate uygun kısımların daha iyisine sahip olduğumuza, bütün insanlık ve medeniyet tarihi şahitlik etmektedir! Yapmamız gereken şeyler; özümüze dönmek, değerlerimize sahip çıkmak ve cezalarıyla birlikte gerçek adaleti yeniden tesis etmektir.

Bu iki sözleşme de doğrudan gönüllü katılıma dayanıyor. Bu yüzden; çekilmek mümkün değil diyenler, başka şeylerle tehdit edenler, açıkça YALAN söylüyor ve şeytanın avukatlığını yapıyor.

CEDAW yani "**Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türülü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi**"((CEDAW Sözleşmesi <https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/kefe/docs/cedaw.pdf>)) 1981'de yürürlüğe girdi. Türkiye tarafından 1985 yılında imzalandı. **1986** yılından itibaren geçerli sayıldı. 25. Maddesinde katılmak isteyenlerin gönüllü imzası ve onayı ile katılımı düzenleniyor. Katılan ülkelerin çekinceleri de 26. ve 28. maddelerine göre işleme alınıyor. Teknik olarak imzamızın çekilmesi normal ve mümkündür!

Türkiye olarak CEDAW için bazı çekinceler iletmışiz. Ancak, sonradan bunları da kaldırıp, sadece 9. maddenin 1. fıkrasına yapılan çekinceyi sürdürmüştüz. O da yabancı erkek ile evlilik nedeniyle, veya sonradan kocanın vatandaşlık değiştirmesiyle, kadının da vatandaşlığının otomatik değişmesine neden olunmamalıdır diyen kısımdır. ((CEDAW Çekincelerimiz <https://humanrightscenter.bilgi.edu.tr/tr/content/122-kadnlara-kars-her-turlu-ayrmclgn-olnmesi-sozlesmesi/>))

Aynı şekilde; 2011 yılında imzalanan İstanbul Sözleşmesinin 11. ve 12. Bölümlerine göre, değişiklik taleplerinin işleme alınma süreci tarif edilmiştir. Sözleşmenin Feshi'de 80. maddeye göre mümkün ve ayrılan için yaptırım olmayan bir işlemdir.

80. Madde 1. paragraf: "*Her Taraf istediği zaman Avrupa Konseyi Genel Sekreteri'ne yapacağı bir bildirimle bu Sözleşme'yi feshedebilir.*"

2.paragraf:"*Bu tür fesihler bildirim Genl Sekreter tarafından alınmasından sonraki üç aylık sürenin sonunu izleyen ayın ilk gününde yürürlüğe girer.*"

Yani, kimsenin aba altından sopa göstermesine de, korku ve tehdit tellallığı yapmasına da gerek yok! Eğer Türkiye Cumhuriyeti bağımsız, demokratik ve özgür bir ülke ise, ki çok şükür öyle olduğuna inanıyoruz! Bu iki sözleşmeden de imzasını her zaman geri çekebilir ve neslini, ailesini hayasız saldırılardan korumaya alabilir ve de acilen almalıdır!

Havanda su dövmeyelim ve okuma fırsatı bulamayanlar da malumat sahibi olsun diye, CEDAW ve İstanbul Sözleşmesinin İslam ve aile düşmanı maddelerinin bir kaçını yazarak, yorumlarımı paylaşayım istiyorum:

CEDAW Sözleşmesinden:

CEDAW Sözleşmesi((CEDAW

Sözleşmesi <https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/kefe/docs/cedaw.pdf>) **Başlangıç Bölümü**

"... Bir ülkenin bütünüyle gelişmesi, yeryüzündeki refahın artması ve özgürlüğün gerçekleşmesi için, her alanda kadınların erkeklerle aynı şartlar altında eşit bir biçimde katılmaları gerektiğinin farkında olarak,"

Bu cümle kadın ve erkeğin bütün farklılıklarını bir kenara bırakarak, her alanda kıyasıya rekabete sokulmasını, kadının bir eş ve anne olarak toplumdaki temel fonksiyonunun göz ardı edilmesini savunmaktadır! Ne demek, her alanda aynı şartlar altında, eşit bir biçimde katılmak? Kadın ve erkek aynı değildir ki, eşit sayılınsınlar! Farklı üstünlükleri, becerileri ve yaratılış özellikleri vardır. Bunları yok saymak, farklılıkların muhteşem bileşkesi olan aile kurumuna savaşı ilan etmektir!

"... Erkekler ile kadınlar arasında tam bir eşitliğin gerçekleşmesi için erkekler ile birlikte kadınların da toplum ve aile içindeki geleneksel rollerinin değişmesine ihtiyaç bulunduğundan,"

Bu cümlede adeta şeytani niyet ve heveslerini kusmuşlar! Kadın ve erkeklerin eşit olabilmek için toplum ve aile içindeki **geleneksel rollerini değiştirmeleri** gerekiyormuş! Yani anneler baba gibi, babalar da anne gibi davranacakmış! Aile reisliğine ve erkek idaresine olan düşmanlık, burada somut kelimelere dökülmüş. Yazıklar olsun bu sözlerin altına imza atanlara! Yazıklar olsun bu aile düşmanlığına çekince bile koymayanlara! Sadece bu cümle dahi, sözleşmenin yırtılarak çöpe atılmasına yeterli olmalıydı! Heyhat!

5. Madde "Önyargıların ve geleneklerin tasfiye edilmesi"

Taraf Devletler aşağıdaki konularda gerekli tedbirleri alırlar:

a) Her iki cinsten birinin aşağı veya üstün olduğu veya **erkekler ile kadınların basma kalıp rollere sahip oldukları düşüncesine dayanan bütün önyargılar ve gelenekler ile her türlü uygulamayı tasfiye etmek amacıyla erkeklerin ve kadınların sosyal ve kültürel davranış tarzlarını değiştirmek;.."**

Burada **gelenek** adıyla saldırılan şey, aslında dini değerlerdir! Bütün amaçlarını açıkça yazmışlar. Daha başka izaha veya incelemeye gerek var mı? Geleneksel erkek ve kadın rollerinde; aile reisi ve geçimden sorumlu olarak babayı, yuvadan ve çocuklardan öncelikle sorumlu, eğitmen, idareci ve kocasına yoldaş olarak anneyi biliyoruz. Karı-koca ilişkisinin nasıl olması gerektiğini bize anlatan ve öğreten Kur'an-ı Kerim'dir, Hadis-i Şeriflerdir, bunlarla uyumlu gelişen ve günümüze kadar gelen gelenek ve göreneklerimizdir. Bunları hayatımızdan çıkardığımızda, İslam ve geçmişimizle bağımız kesilir, geleceğe aktarabileceğimiz her hangi bir değer kalmaz olur. CEDAW sözleşmesi açıkça bunları reddettiğini ve kabul eden ülkelerle birlikte erkek-kadın rollerini alt üst edeceğini, aileyi ne olduğu belli olmayan tuhaf bir duruma getireceğini, bir kez daha ilan etmiş. Diğer maddelerdeki rezillikleri merak edenler, kaynaklar bölümünden bağlantısını tıklayarak okuyabilirler.

CEDAW Sözleşmesini imzalayan devletler için, CEDAW'a ek protokolde hazırlanarak imzaları toplanmış ve Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğinde tutulmuştur. Türkiye'de bu protokolü imzalayarak onaylamıştır.((CEDAW Sözleşmesi ve ek Protokolü https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/kefe/belge/uluslararası_belgeler/ayrimcilik/CEDAW/CEDAW_Sozlesmesi_ve_Ihtiyari_Protokolu.pdf)

CEDAW'a yapılan ek protokol ile "**Kadınlara Karşı Ayrımcılığın Önlenmesi Komitesi**"nin taraf ülkelerde inceleme araştırma yapması, şikayetleri kabul ederek değerlendirmesi, gerekirse yerinde ziyaretler yaparak şikayetleri soruşturması yetkisi tanınmıştır. Bu komite; imza veren ülkelere amir pozisyonda tavsiye kararları çıkaran, kınamalar yapan, uyarı kararları alan, aile kurumunu "kadına eşitlik" bahanesiyle yıkmaya odaklanan bir oluşumdur.

Lanetli ifade “**toplumsal cinsiyet**” sözü CEDAW Komite kararlarında 1989 yılından itibaren kullanılmaya başlanmıştır. TBMM tarafından yayınlanan “1986-2013 CEDAW Komite Kararlarında”([https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/kefe/belge/uluslararasi_belgeler/ayrimcilik/CEDAW/tavsiye_kararlari/CEDAW%20Komitesi%20Tavsiye%20Kararlar%C4%B1_\(1-29\).pdf](https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/kefe/belge/uluslararasi_belgeler/ayrimcilik/CEDAW/tavsiye_kararlari/CEDAW%20Komitesi%20Tavsiye%20Kararlar%C4%B1_(1-29).pdf)) tam 103 kere kullanıldığını görebilirsiniz. Toplumsal cinsiyet denilerek, aslında dini ve kültürel rollere saldırıldığını aşağıda ayrıntılı şekilde açıkladım.

CEDAW Komite kararları, CEDAW sözleşmesini ve protokolünü imzalayan tüm ülkeleri bağlar ve politikalarını etkiler. Peki, CEDAW Komitesini kimler etkiliyor? Sözüm ona, kadın haklarını savunan feminist derneklerden tutun, türlü LGBTQ+ gruplarına kadar, her çeşit din ve kültür karşıtları CEDAW Komitesini etkiliyor. Yayınladıkları değerlendirme raporlarını doğrudan CEDAW Komitesine ileterek gündeme alınmalarını ve üyelere baskı yapılmasını sağlıyorlar. Feministlerin ve LGBTQ örgütlerinin **aile** yararına faaliyet raporu hazırlayacaklarına inanmak, aptallık ve ahmaklıktan başka bir şey olamaz.

Mesela, İstanbul’da 1993 yılında kurulan “**Kadının İnsan Hakları - Yeni Çözümler Derneği**”, birçok feminist ve LGBTQ oluşumlarına üye olarak faaliyet gösteriyor.((<http://www.kadinininsanhaklari.org/hakkimizda/uyesi-oldugumuz-platformlar/>)) Bahsettiğim gruplar ile birlikte düzenli olarak CEDAW Komitesini etkilemek için “**CEDAW Türkiye Gölge Raporları**”((<http://www.kadinininsanhaklari.org/savunuculuk/uluslararasi-sozlesmeler-ve-mekanizmalar/cedaw/>)) hazırlayarak Türkiye adına alternatif bilgilendirme, şikayet, karalama ve karar vericileri **etkileme** faaliyeti gösteriyor.

Bu gölge rapor CEDAW Sivil Toplum Yürütme Kurulu - Türkiye ve Türk Ceza Kanunu Kadın Platformu üye örgütlerinden oluşan ülke çapındaki CEDAW STK Çalışma Grubu tarafından hazırlanmıştır.

- AMARGİ
- Ankara Kadın Dayanışma Vakfı
- Başkent Kadın Platformu
- Çanakkale Kadın İstihdamını Destekleme Derneği
- Cumhuriyetçi Kadınlar Birliği
- Diyarbakır Barosu Kadın Komisyonu
- Ev Eksenli Çalışan Kadınlar Çalışma Grubu
- Filmmor Kadın Kooperatifi
- İRİS Eşitlik Gözlem Grubu
- Kadın Adayları Destekleme ve Eğitim Derneği
- Kadınlarla Dayanışma Vakfı
- Kadının İnsan Hakları – Yeni Çözümler Derneği
- KAHDEM – Kadınlara Hukuki Destek Merkezi
- KAOS GL
- KAZETE
- LAMBDA
- Mor Çatı Kadın Sığınağı Vakfı
- Türk Kadınlar Birliği
- Uluslararası Af Örgütü – Türkiye
- Van Kadın Derneği

Bu gölge raporlama süreci Kadının İnsan Hakları – Yeni Çözümler Derneği ve CEDAW Sivil Toplum Yürütme Kurulu - Türkiye tarafından koordine edilmiştir.

Bu gölge rapor Kadının İnsan Hakları – Yeni Çözümler Derneği ve CEDAW Sivil Toplum Yürütme Kurulu – Türkiye tarafından biraraya getirilmiş ve düzenlenmiştir.

Kaynak: CEDAW Türkiye Gölge Raporu (2010)((CEDAW Türkiye Gölge Raporu (2010)))

Bu grupların amaçlarına fazlasıyla ulaştıklarını; son 20 yıl içinde CEDAW etkisiyle yapılan yasal düzenlemelerden, aile ve ahlak anlayışımızdaki bozulmalardan, toplumsal cinsiyet sapkınlığı yüzünden sarsılan kadın-erkek rollerinden, rahatlıkla anlayabilirsiniz.

İstanbul Sözleşmesi imzalanmadan çok öncesinde, CEDAW sözleşmesi ve ek protokolü ile taraf devletler üzerinde ahkam kesen komiserlik komitesi uygulaması başlatılmıştır. Benzer durumu Amerikan fonlarının nasıl kullanıldığını ve eğitimin nasıl yönlendirildiğini denetleyen Fulbright Anlaşması ve buna bağlı kurulan “**Birleşik Devletler Eğitim Komisyonu**” uygulamasında da görmüştük. CEDAW sözleşmesinde aile karşıtı amaçların daha hızlı ve yerinde yürütülmesi için Avrupa ölçeğinde etkili olacak **İstanbul Sözleşmesi** ve ona bağlı olarak “**Uzmanlar Grubu**” komiserliği kurulmuştur. İsimleri farklı olsa da amaç ve yöntemleri aynıdır. Sömürge devletlerini kontrol eden komiserlik büroları gibi çalışırlar.

Resmi olarak CEDAW ve İstanbul Sözleşmelerinin imzalanması, komitelere hesap verilmesi bizim feminist ve LGBTQ savaşıncılarına yeterli gelmediği için, kendilerine göre alternatif **denetleme platformları** da kurmuşlar. Bunlardan birisi de “**İstanbul Sözleşmesi Türkiye İzleme Platformu**”dur. İstanbul Sözleşmesinin çıkardığı “**Uzmanlar Grubuna**” kendi adaylarını da sokarak her yerde söz sahibi olmaya çalışmış ve başarmışlardır. “**Bağımsız kadın ve LGBTİ örgütlerinden oluşan İstanbul Sözleşmesi Türkiye İzleme Platformu** olarak desteklediğimiz, Prof. Dr. Feride Acar, **Uzmanlar Komitesi**’ne seçildi.”(<http://ka-der.org.tr/istanbul-sozlesmesi-turkiye-izleme-platformu-adaylarindan-prof-dr-feride-acar-istanbul-sozlesmesi-uzmanlar-komitesine-secildi/>)

Sırf bu bilgi ve mesaj bile, İstanbul Sözleşmesini imzalayan ve imzalatan **dindar siyasilerin, KADEM** gibi STK’ların ve Diyanet İşleri Başkanlığı gibi kurumların aklını başına getirmeye, yüzlerini kızartmaya yeterli gelmelidir! Aile kurumu yıkıldıktan sonra; “**eyvah yanılmışız, bilgimiz yoktu, derhal gereğini yapacağız, kandırılmışız**” diyerek kurtarabileceğiniz ve kurtulabileceğiniz kadar kolay ve basit, hesabı da hafif bir konu değildir!

İstanbul Sözleşmesinden:

İstanbul sözleşmesinde((İstanbul Sözleşmesi Türk Mevzuatı Bağlantısı: <https://kms.kaysis.gov.tr/Home/Goster/24393>)),(İstanbul Sözleşmesi Avrupa Konseyi Bağlantısı: <https://rm.coe.int/1680462545>) kullanılan süslü kelime ve tanımların arkasında gizlenen vahşeti ortaya çıkarmak gerekiyor. Çoğu insanımız bu metinlerin kastını yeterince algılayamadığı veya hiç bilmediği için tepkisiz ve ilgisiz kalıyor. Bu yüzden İstanbul Sözleşmelerinde geçen kavramların tanımlarını ve bizim aslında ne anlamamız gerektiğini dilim döndüğünce ifade etmeye çalışacağım. İlgili bölümü bu nedenle öne çekiyorum:

Bölüm I - Maksatlar, tanımlar, eşitlik ve ayrımcılık yapılmaması, genel yükümlülükler

Madde 3 - Tanımlar

“Bu Sözleşme maksatlarıyla:

a “**kadına karşı şiddetten**”, kadınlara karşı bir insan hakları ihlali ve ayrımcılık anlaşılacak ve bu terim, ister kamu ister özel yaşamda meydana gelsinler, söz konusu eylemlerde bulunma tehdidi,

zorlama veya özgürlüğün rastgele bir biçimde kısıtlanması da dahil olmak üzere, kadınlara fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik zarar ve acı verilmesi sonucunu doğuracak toplumsal cinsiyete dayalı tüm şiddet eylemleri olarak anlaşılacaktır;

(Masum görünen ama dehşetle karşılanması gereken bir tanımlama. Bu açıklamaya göre, erkeklerin ailesinde veya toplum içindeyken; bir baba, koca, abi, amca, dayı, patron, komşu, müdür, başkan, şef, amir, meslektaş, öğretmen, imam veya aklınıza gelebilecek hangi konum veya statüde olursa olsun, yanlarında bulunan **kadınlara** (aşağıda kadın tanımlamasındaki ahlaksızlığı ayrıca yazacağım) her hangi bir konuda en basit tavsiyeden başlayarak, fiili şiddet uygulamasına kadar giden, her türlü eylem ve söylemi **kadına karşı şiddet** olarak belirtilmiştir. Bu mantıkla eğer kadınlar isterlerse, şiddet şikayeti olarak kayıtlara geçirerek, erkeklerin hayatını cehenneme çeviremeyecekleri hiç bir şey kalmamıştır.

Erkekler, yanlarında bulunan eşlerine, kızlarına, yeğenlerine veya akrabalarına kılık kıyafetleri ile ilgili her hangi bir kısıtlama veya yasaklama da bulunamaz! Kiminle düşüp kalktıklarına karışamaz! İş yerinde edebe aykırı giyim ve davranışlar sergileyen kadın çalışanlarına uyarıda bulunamaz! Cinsel özgürlükleri ve tercihleri hakkında yorum yapamaz! Kadınların yaşları 18 ve üzerinde ise, istedikleriyle sevgili ve metres hayatı yaşayabilir, evlenebilir veya nikahsız çocuk yapabilirler. Bu konularda en ufak bir eleştiri veya yaptırım yetkileri kalmamıştır. Şiddet eylemi tanımlaması oldukça genişletilerek, basit bir itişme dahi saldırı olarak cezalandırılmaktadır. Çok mu abartıyor muyum sizce? Buyurun size iki örnek vereyim:

Kızını başka bir erkek ile aynı yatakta basan babaya tokat attığı için 740 lira para cezası verildi! Kızının şikayeti üzerine, 'Basit kasten yaralama' suçundan hakkında dava açılan Sefer B.'ye 740 lira para cezası verildi. 2019 yılı 1 Mart'ta Zonguldak'ta meydana gelen olayda, Sefer B., iddiaya göre sabah kalktığı anda kızını odasında bir erkekle aynı yatakta gördü. Sefer B., yanına çağırdığı kızına tokat attı. Sefer B., daha sonra kızıyla karakola giderek o gün evde ilişkiye girdiği kişi ve daha önce ilişkiye girdiği 2 kişi hakkında şikayetçi oldu. Karakolda ifade veren kızı ise kendi isteği ile ilişkiye girdiğini söyleyip kendisine tokat atan babasından şikayetçi oldu. Karara tepki gösteren Sefer B., Kendi kızımı korumayacak mıyım? 'Bir tokat attım' diye bu cezayı hak etmedim. Haksız yere verilen bir ceza. Başka birisi aynı durum karşısında benim yaptığımdan daha kötüsünü yapardı. Hakime bunları söyledim. 'Öfkeyle bir tokat attım' dedim. Hakim de '**Yasa bu şekilde**' dedi."((Kızını yatakta başka erkekle basan babaya tokat cezası <http://www.haberevet.com/guncel/kizini-yatakta-baska-erkekle-basan-babaya-tokat-cezasi-h754617.html>)),((Kızına tokat atan babaya 740 lira ceza http://www.cumhuriyet.com.tr/haber/turkiye/90315/Kizina_tokat_atan_babaya_740_lira_ceza.html))

Evli bir kadın başka bir erkekle zina halindeyken kocası tarafından yakalandı. Boşanma davası açan adam haklı ve aynı zamanda işsiz olduğu halde, karısına nafaka ödemeye mahkum edildi. Çünkü işsizliği nafaka ödemesine, kocalığı da karısının cinsel özgürlüğüne engel olarak görülmedi! Sadece boşanmaya geçerli bir talep olarak işleme alındı!((İşsiz koca kendisini aldatan karısına nafaka ödemeye mahkum edildi <https://www.yenisafak.com/gundem/yargitay-issiz-kocanin-kendisi-aldatan-karisina-nafaka-odemesine-hukmetti-3445513>))

*b "aile içi şiddet", eylemi gerçekleştiren, mağdurla aynı ikametgahı paylaşmakta olsun veya olmasın veya daha önce paylaşmış olsun veya olmasın, aile içinde veya aile biriminde veya mevcut veya daha önceki eşler veya **birlikte yaşayan bireyler** arasında meydana gelen fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik şiddet eylemleri olarak anlaşılacaktır;*

(Burada da aynı şeytanlık yapılıyor. Aile içi şiddet kavramı içine hiç bir insanın ve Müslümanın kabul edemeyeceği, Allah'ın ve Resulünün men ettiği eylemlerde dahil edilmiş, terbiye ve sorumluluk gereği erkeklerin eş ve çocukları üzerinde tahakküm içeren söz ve eylemleri de! Siz aile içi şiddet denince sadece dayak ve cinsel saldırı gibi tasvip edilemez suç konulu eylemleri anlayabilirsiniz ama onlarla sınırlı tutulmamış! Aşırı makyaj yapan ve dışarıda babasının veya kocasının yüzünü kızartacak kadar dekolte kıyafetle gezmeye kalkan karısı veya kızına maddi imkanlarını sınırlayanlar da aile içi şiddet kapsamına alınıyor. Bunu sözlü olarak yapan, tepki gösterenler de şiddet uygulamış sayılıyor. Bütün bu rezaletlerin düğüm noktası "**toplumsal cinsiyet eşitliği**" denilen şeytani kavramda buluşuyor! Yani kadın ve erkekler kendi cinsiyetlerinden kaynaklanan geleneksel rollerinden sıyrılmak zorunda bırakılıyor. Erkekliğin veya kadınlığın tarihsel görev gelişimleri çöpe atılıyor! Yapılan başka bir şeytanlıkta aile kavramının yanına sinsice yapıştırılan "**birlikte yaşayan bireyler**" ifadesi ile zina, sevgili, metres, dost hayatı gibi ilişkilerin de yasal koruma altına alınarak legal hale getirilmesi ve aile ile eşit statüde gösterilmesidir. Dost hayatı yaşayan zinakar kadın ve erkek sanatçıların(!) aralarındaki kavgaya müdahil olan ve kadına olan desteğini gösteren, Sayın Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanımıza boşuna tepki göstermişiz! Meğersem sözleşmenin yüklediği görevini ifa ediyormuş! Bu durumda Bakanlığın adı eksik kalmış oluyor. Önerim Aile, Dost, Zina, Çalışma ve Sosyal Bakanlığı olarak değiştirilsin ki malumun ilanı da eksik kalmasin!((<https://www.takvim.com.tr/magazin/2018/11/02/bakan-zehra-zumrut-selcuktan-silaya-gecmis-olsun-telefonu>)),((<https://www.yeniakit.com.tr/haber/yavuz-bahadiroglundan-gayrimesru-iliskiye-destekleyenlere-telefon-eden-aile-bakanina-tepki-540630.html>)))

*c "**toplumsal cinsiyet**", herhangi bir toplumun, kadınlar ve erkekler için uygun olduğunu düşündüğü sosyal anlamda oluşturulmuş roller, davranışlar, faaliyetler ve özellikler olarak anlaşılacaktır;*

(Lanetli sözleşmelerin, lanetli tanımlamasına geldik! Allah'ın erkek ve kadınları yaratılış maksadı bellidir. O da Allah'a kulluk etmektir. Önce Hz. Adem'i, sonra da Hz. Havva'yı yaratan Yüce Rabbimiz, onlardan hayat arkadaşı olmalarını, kendilerinden peydah edecek nesilleriyle birlikte, Mahşer gününe dek hazırlanmalarını buyurmuştur. Bu uzun yolculukta kadın ve erkek kullara yaratılış amaçlarına uygun görevler ve bunları yapabilecek beceriler verilmiştir.

Kadının en mühim vazifesi anneliktir! Annelik, sadece biyolojik tarla olmak değildir. Annelik, muazzam ve çok yönlü üretim ve hizmet işletmeleri birleşkesidir. O yüzden annelerin sabrı, sevgisi, merhameti, gayreti, ilgisi, iletişim yeteneği, pratikliği, kararlılığı ve güzelliği ile hiç bir erkek boy ölçüşemez! Annelerdeki beceriler doğuştan gelir. Eğitim ve deneyimle daha da gelişir. Annelerin kutsal görevlerini yapabilmeleri için güvenlik, barınma, gıda temini, giyinme gibi temel ihtiyaçlar noktasında emin ve rahat olmaları gerekir. Bu şartlar sağlandığında, anneler dünyada cennet köşklerinin ihtişamını yaşatabilme yeteneğine sahiptir. O yüzden kendilerini koruyup kollayacak, dış güçlere karşı emniyeti, aile içinde huzur için kolluk kuvveti, beslenme ve giyinme ihtiyaçlarının temini için başlarında bir erkeğin, baba ve lider olarak bulunması gerekir.

Erkekler için aile kutsal kaleleridir. Oldukça güçlü ve etkili olan cinsel ve duygusal ihtiyaçlarını helal ve huzur dairesinde giderebilecekleri, kendilerine tabii olacak minik cemaatlerinin imamı/yöneticisi olarak, her türlü ihtiyaçları için gerekirse gece-gündüz çalışarak gayret edecekleri, kişisel önceliklerinden vazgeçerek aileleri için yaşayacakları bir görev ve sorumluluktur, babalık ve kocalık. Erkeklerin güçlü, cesaretli, sağlıklı, dirayetli, adil, özverili, çalışkan ve lider ruhlu, ali cenap olmaları gerekir. Bütün bu sorumlulukların ve görevlerin karşılığında saygı ve itaat görme, mal ve namusu hakkında özen gösterilme, çizdiği hayat yolunda uyum ve destek bulma hakları oluşur.

İşte "**toplumsal cinsiyet**" denilen şeytani kavram, bu dengenin alt üst edilmesi için türetilmiş zehirli

bir yaklaşımdır. Kadın ve erkeğin bütün sosyal rolleri, az önce açıkladığım kaynaklardan beslenir. Bunları yok etmek, insanlığın sonunu getirmek ve nesilleri kurutmak anlamına gelir! Savaşlar ve suni hastalıklar ile dünya nüfusunu azaltamayacağını gören, azgın azınlığın en büyük hamlesi, nüfusu üretim merkezinde kırmak, yani aileyi yok etmektir. Bunu başarmaya başladıklarını da dehşetle görmeye başladık. Kadın ve erkekler normal evliliklerin dışına çıkmalı çok oldu. Hemcinsleriyle sapkın evlilikleri de aştılar! Artık hayvanlarla evlenen Avrupalıların haberlerini okuyoruz. Yazıklar olsun, bu tuzakları göremeyen sorumlulara! Yazıklar olsun, bu şeytani planların uygulama taşeronluğunu gönüllü yapan kişi ve kuruluşlara!

Yeryüzündeki bütün fitne ve belaların sponsorluğuna soyunan, siyonist ailelerden birisinin desteğiyle, ABD'li zoolog Alfred Kinsey, 1948-1955 yılları arasında, adrese teslim özel ve planlı bir araştırma sonucunu, "Kinsey Skalası" ((Kinsey Skalası- Ailesiz Toplum <https://yazarumit.com/alesiz-toplum-3-kinsey-skalasi-toplumsal-cinsiyet-esitligi/>)) adıyla gündeme getirdi. Bu araştırmanın ve medyanın dayatmasıyla, ABD halkının muhafazakar yaklaşımı kırıldı, her türlü sapkınlığı kabullenmelerine yasal ve akademik ortam sağlandı.

Aşağıdaki şekilde görüldüğü üzere, O bölgesindeki normal kadın-erkek ilişkisi ile, X bölgesindeki cinsiyet teması olmayan durumlar aşırı uç ve marjinal cinsel tercihler şeklinde gösterilmiştir. Tıpkı matematikteki normal dağılımın, her iki ucunda bulunan en sınır noktaları gibi. Normal ve geleneksel kadın erkek ilişkisinin ve diğer taraftakilerin, merkezde bulunan "eşit derecede heteroseksüel ve homoseksüel" bölgesine gelmeleri gerektiğini yorumlamıştır. ((<http://ahmethakancakici.blogspot.com/2018/10/alesiz-toplum-3-gay-topluma-gecis.htm> l)) Toplumsal cinsiyet eşitliği ile geleneksel "ahlak erkeği" ve "ahlak kadını" değerleri yok edilerek; bağımsız, bağlantısız, cinsel sınırları ve tabuları olmayan toplumlar inşa etmeye çalışıyorlar. Ortada klasik erkek-kadın rolü kalmayınca hem aile hem de ailede üretilecek **çocuk** sorunu kalmamış olacak! Yaşanan haller ve yasal zemine kavuşan kampanyalar, aile kalesinin surlarının ağır hasar aldığını, tüm çıplaklığıyla gösteriyor!

Kinsey Skalasına Göre Cinsel Yönelim Grupları							
0	1	2	3	4	5	6	X
Tamamen heteroseksüel	Baskın heteroseksüel, nadiren homoseksüel	Baskın heteroseksüel, sıklıkla homoseksüel	Eşit derecede heteroseksüel ve homoseksüel	Baskın homoseksüel, sıklıkla heteroseksüel	Baskın homoseksüel, nadiren heteroseksüel	Tamamen homoseksüel	Cinsel temas yok

Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin Hedefi

Bu tabloyu ve ifade ettiği duruma ilişkin değerlendirmeleri abartılı bulanların, biraz aşağıda ifade edileceği üzere, İstanbul Sözleşmesinde geçen "**kökünün kazınması**" ile amaçlanan şeyin ne olduğunu düşünmelerini önemle tavsiye ederim!

Toplumsal cinsiyet eşitliği zirvası ile, amaçlarına erişebilmeleri için yok etmek istedikleri O noktasından,

hedefledikleri X noktasına kadar gidilebilmesi için ara modeller kurguladılar ve bunları da büyük finans destekleriyle insanlık gündemine zorla soktular. İnsanlar çaresizlikle karışık gaflet içinde; sanat, medya, magazin, eğitim, sinema sektörü ve internet üzerinden, sistematik şartlanmaya ve güdülenmeye maruz bırakıldılar. Toplumsal Cinsiyetlerin içinde “Erkek” ve “Kadın” şeklinde cinsiyet ayrımı ve tanımlaması yoktur! Sapkınlıkların güç birliği **LGBTQ+** şeklinde sağlandı ve örgütlendi. Allah’ın yarattığı gök-kuşağı renklerini, cinsel çeşitlilik tanımlamasıyla kendilerine sembol yaparak kirllettiler. Her hangi bir şeyde gök-kuşağı deseni kullanmaya korkar olduk! Sapkınlara destek olma adına, gök-kuşaklı giysi ve eşya üretkenlerde ahlaksız istismar pazarını büyütüyorlar.

Sapkınlara **LGBTQ+** kodlamasını bilmemiz ve neyle karşı karşıya olduğumuzun farkında olmamız lazım:

L : (Lezbiyen, kadın kadına ilişki)

G : (Gay, erkek erkeğe ilişki)

B : (Biseksüel, kadın ve erkek aynı anda ilişki)

T : (Trans, karşı cins rolüne girerek veya ameliyatla cinsiyet değiştirerek ilişki)

Q : (Questioning veya Queer: Cinselliğini sorgulayan veya diğer cinsel eğilimlerden birine sahip olanlar. Pedofili (çocuklarla), Ensest (aile içi), Zoofili (hayvanlarla), vs.)

+ : Henüz keşfedilmemiş ve tanımlanmamış her türlü cinsel zevk modelleri

Eğer birisi size LGBTQ+ haklarından bahsederse, yukarıdaki işleri savunduğunu veya saygı (!) duyduğunu bilerek dinleyiniz!

d “kadınlara karşı toplumsal cinsiyete dayalı şiddet”, bir kadına karşı, kadın olduğu için yöneltilen veya kadınları orantısız bir biçimde etkileyen şiddet olarak anlaşılacaktır;

“Kadınlara karşı toplumsal cinsiyete dayalı şiddet” diyerek, döne döne kadınlık görevlerinin hatırlatılmasından ve kadınlara yönelik beklentilerden olan rahatsızlık dile getiriliyor. Mesela, bir anneden beklenen şey çocuklarının başında durmak, onları koruyup gözetmektir. Eğer bir koca kendisi isteyken, karısının çocuklarını bırakıp komşularda fazlaca gezdiğini fark eder ve akşama geldiğinde mesela çocuklarının aç ve üstü başı kirli olduğunu fark ederek karısı ile tartışır suç işlemiş olur. Çünkü “toplumsal cinsiyete dayalı şiddet” uygulamış sayılır. Bir anne olarak karısına görevlerini hatırlatıp baskı yapamaz! Yaparsa hemen bir şikayet ile sokağa atılır, evine ve çocuklarına 6 aya kadar yaklaşamaz! Barışmak veya konuşmak için telefon bile edemez! İşte bu sözleşmenin doğurduğu kanun ve kanun uygulaması bu şekilde olmaktadır. Erkeklerin kaderi yanlarında yaşayan veya çalışan kadınların iki dudağı arasında bağlanmıştır. Allah şerhlerinin şerrinden muhafaza eylesin!”

e “mağdur”, a ve b fıkralarında belirtilen davranışlara maruz kalan herhangi bir şahıs olarak anlaşılacaktır;

(Mağdur kelimesi bu tanımlamaya göre çok geniş bir yelpazeye yayılmıştır. Doğrudan fiziksel darbe, tecavüz vb. hiç kimsenin kabul edemeyeceği eylemlere maruz kalanlar da, yakınındaki bir erkeğin ters bakması, laf söylemesi veya bir şeyi kısıtlamasına maruz kalanlar da mağdur kabul edilerek, erkeklerin hayatını cehenneme çevirmeye hazır tutulmuştur! Haklı olup olmadıkları da hiç önemli değildir! Yasaya göre kadının beyanı yeterlidir!”

f “kadın” terimi, 18 yaşından küçük kızları da kapsayacaktır.”

(0-18 yaş arasını da kadın olarak tanımlamak cinayete eşdeğer bir zulüm kapısını aralıyor. Akl-ı baliğ olana kadar, yani ergenlik çağını tamamlayıp üreme fonksiyonları çalışmaya başlayıncaya kadar bütün insanlar çocuk olarak kabul edilir. Çocukların her din ve hukuk sisteminde özel bir yeri ve masumiyetten kaynaklanan dokunulmazlığı vardır. Buluş çağına erene kadar, çocuklar kimden doğarsa doğsun, dinimizce İslam üzere doğmuş kabul edilir. Akli ermeden önce vefat edenlerin, cennetlikler arasında

olacağına iman ediyoruz. Buluğ çağına giren gençlerin ise, evlilikle birlikte mallarının sorumluluğunu alabilinceye kadar beklenilmesini, bizzat Allah-u Teala emrediyor (Nisa-6). Henüz buluğ çağına ermemiş kız çocuklarını, bebek dahi olsalar “kadın” olarak görmek ve göstermek, **LGBTQ+** içinde yer alan pedofili denilen sapıklığa kapı aralayan, sinsî bir “**toplumsal cinsiyet eşitliği**” taktiğidir. Çünkü toplumsal cinsiyet eşitliği adına; kadın ve erkeklerin ne zaman, kiminle, hangi şartlarda evlenebileceklerini belirleyen dini, kültürel ve sosyal normları yok etmeye, köklerini kazımaya niyet edilmiştir. Çocuklara da kadın denilerek, kadın gibi muamele edilebilmesinin yolu açılmak istenmektedir. Bizler gaflete düşerek ciddiye almasak da, durum bu kadar vahim ve kasıtlıdır!)

Giriş Bölümü

*“Kadına karşı şiddetin, kadınlarla erkekler arasında **tarihten gelen** eşit olmayan güç ilişkilerinin bir tezahürü olduğunu ve bu eşit olmayan güç ilişkilerinin, erkeklerin kadınlara üstünlüğüne, kadınlara karşı ayrımcılık yapmalarına ve kadınların tam anlamıyla ilerlemelerinin engellenmesine yol açtığıнын bilincinde olarak;”*

Asıl sorun; kadın veya erkek fark etmeksizin, tüm insanlar arasında gerçek adaleti tesis etmeyle ilgili olduğu halde, “tarihten gelen” işaretlemesiyle dini geçmişimiz ve geleneklerimiz açıkça hedef alınmıştır. Tarihimiz ve kültürümüz toptan suçlu ilan edilerek yargılanmıştır. Burada İslam toplumu hariç tutularak yorum yapılsaydı, hakkaniyete daha uygun olurdu. Kadının insanlığını tartışmaya açan, yakın zamana kadar ikinci sınıf muamelede bulunmaya devam eden Orta Çağın karanlık Avrupa toplumları ile ilim ve medeniyet pınarı olmuş İslam toplumlarını aynı kefeye koymak halt etmektir. Bu haltı İstanbul’da, şanlı bir medeniyetin beşiğinde yemek ve yedirmek ise ayrı bir faciadır!

“Kadına karşı şiddetin yapısal özelliğinin toplumsal cinsiyete dayandığını ve kadına karşı şiddetin, kadınların erkeklere nazaran daha ast bir konuma zorlandıkları en önemli sosyal mekanizmalardan biri olduğunun bilincinde olarak;”

Burada **toplumsal cinsiyet** diye bir kavram uydurarak niyetlerini ve hedefledikleri değerleri perdeleme yoluna gitmişler. Şeytanlaştıran kötuledikleri “toplumsal cinsiyet” denilen şeyin ne olduğunu ise Tanımlar bölümünde 3. Maddenin c. fıkrasında itiraf etmişler:

*“**toplumsal cinsiyet**”, herhangi bir toplumun, kadınlar ve erkekler için uygun olduğunu düşündüğü sosyal anlamda oluşturulmuş roller, davranışlar, faaliyetler ve özellikler olarak anlaşılacaktır;”*

Tanıdık geldi değil mi? **CEDAW** sözleşmesinde de hedef alınan kadınlar ve erkeklerin dini referanslı gelenek ve göreneklerden kaynaklanan toplum ve aile içindeki rollerini kastediyorlar. CEDAW küstah bir şekilde bu özelliğe savaş açtığını ilan ediyordu. İstanbul Sözleşmesi ise “**toplumsal cinsiyet**” uydurmasıyla gizlemeye ve kafa karıştırarak hain emellerini uygulamaya çalışıyor.

Farkları bu yani! Kadın ve erkeğin Allah tarafından verilen, Peygamber tarafından öğretilen rollerini bozmak ve değiştirmek! Bütün planlarını bu hain niyetlerini yürürlüğe sokmak, aile yapısını parçalamak üzere kurmuşlar. Türk-İslam ailesi bozulunca geriye ne dosta güven, ne düşmana korku salan Türklük kalır, ne de İslamın bayraktarlığı! Bizleri kendi evimizde, kalbimizden vurmuşlar. Daha ne olsun?!

“Madde 1- Sözleşmenin Maksatları

1 Bu sözleşmenin maksatları şunlardır:

*a kadınları her türlü şiddete karşı korumak ve kadına karşı şiddeti ve **aile içi şiddeti** önlemek, kovuşturmak ve ortadan kaldırmak;*

b kadına karşı her türlü ayrımcılığın ortadan kaldırılmasına katkıda bulunmak ve kadınları güçlendirmek de dahil olmak üzere, kadınlarla erkekler arasında önemli ölçüde eşitliği yaygınlaştırmak;

*c kadına karşı şiddet ve **aile içi şiddetin** tüm mağdurlarının korunması ve bunlara yardım edilmesi için*

kapsamlı bir çerçeve, politika ve tedbirler tasarlamak;

d kadına karşı şiddeti ve **aile içi şiddeti** ortadan kaldırma amacıyla uluslararası işbirliğini yaygınlaştırmak;

e Kadına karşı şiddet ve **aile içi şiddetin** ortadan kaldırılması için bütüncül bir yaklaşımın benimsenmesi maksadıyla kuruluşların ve kolluk kuvvetleri birimlerinin birbiriyle etkili bir biçimde işbirliği yapmalarına destek ve yardım sağlamak.”

Fark ettiniz mi? İstanbul Sözleşmesinin maksatlarını açıklayan hemen her madde içinde özellikle “**aile içi şiddet**” ibaresi konulmuş. Bu maksatları görenler doğal olarak şöyle düşünmeye zorlanıyor: “Aile çok kötü bir kurumdur. Lağvedilmesi gerekiyor. Aile içinde hemen her kadın şiddet görüyor. Kadınları aileden kurtarmak lazım. Aile demek kadınlar için eziyet demek vs.” Aile hedefe alınınca kadınlar için ailenin çok kötü bir ortam olduğunu ispat etmeleri gerekiyordu. Bu maddelerde verilen **subliminal mesaj** (bilinçaltı mesajı ve hedefi) ailenin şiddet kaynağı olduğudur. Toplumun her kesiminde görülebilen şiddet olaylarını pas geçerek, doğrudan aileyi hedefe koymak şeytani bir duruşun göstergesidir. Azınlıkta olan şiddet olaylarının çoğunluk gibi gösterilmesine yönelik algı operasyonudur.

“**Madde 4 - Temel haklar, eşitlik ve ayrımcılık yapılmaması**

3- Taraflar bu Sözleşme hükümlerinin, özellikle de mağdurların haklarını korumaya yönelik tedbirlerin, cinsiyet, **toplumsal cinsiyet**, ırk, renk, dil, din, siyasi veya başka tür görüş, ulusal veya sosyal köken, bir ulusal azınlıkla bağlantılı olma, mülk, doğum, **cinsel yönelim**, **toplumsal cinsiyet kimliği**, sağlık durumu, engellilik, medeni hal, göçmen veya mülteci statüsü veya başka bir statü gibi, **herhangi bir temele dayalı olarak ayrımcılık yapılmaksızın uygulanmasını temin edeceklerdir.**”

İstanbul Sözleşmesinin, CEDAW’dan farklı olarak başka değerlerimize de saldırdığı kısım burada kendini belli etmiş. 4. maddeye göre eşcinsellik ve benzeri tüm sapkınlıkların mazur görülmesi, her hangi bir iş için bu sapkın duruşlarının engel olarak görülmemesi teminat altına alınmış oluyor. Bu maddeye göre eşcinsellik ve diğer sapkınlıkların ifade edilmesi, özgürce yaşanması ve hatta aynı cinsler arasında evlilik talebi gibi istekler karşılanmak zorundadır. Normal insanlar ne yapıyorsa sapkınlıklar da yapabilmelidir! Hatta **imamlık** bile olsa! Nitekim, 2014 yılında bu rezil talebi dile getirmeye cür’et eden bir iktidar Milletvekili de çıktı! Sözleri de hem kendi partisi, hem de Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından **tel’in** ve **tekzip** edilmedi maalesef!

İstanbul Sözleşmesi, imza atan devletleri bu rezil talepleri yerine getirmeye sorumlu kıldığı gibi, bu konularda düzenli veri toplamasını ve 66. maddede tanımlanan “**Uzmanlar Grubuna**” verilmesini de şart koşuyor. Üyelerin sözleşmeyi hayata geçirmeleri için sistematik baskı yapısı kuruluyor. Nitekim, İstanbul Sözleşmesinin ilk hastalıklı meyvesi 2012 yılında **6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun** olarak çıkarılmış ve aile yapımıza **nükleer bomba** atılarak şiddet olaylarının aşırı tırmanmasına, aile yapısının gittikçe dağılmasına vesile olunmuştur. Ayrıntıları bir sonraki yazı başlığında okuyabilirsiniz.

“**Bölüm III - Önleme / Madde 12 - Genel yükümlülükler**

1 Taraflar kadınların daha aşağı düzeyde olduğu düşüncesine veya **kadınların ve erkeklerin toplumsal** olarak **klişeleşmiş rollerine dayalı** ön yargıların, **törelere, geleneklerin** ve diğer uygulamaların **kökünün kazanması** amacıyla **kadınların ve erkeklerin sosyal ve kültürel davranış kalıplarının değiştirilmesine** yardımcı olacak tedbirleri alacaklardır.

...

4 Taraflar özellikle **gençler ve erkekler** olmak üzere, toplumun tüm bireylerinin bu Sözleşme kapsamındaki her türlü şiddet olayının önlenmesine aktif bir biçimde katkıda bulunmasını teşvik etmeye yönelik gerekli tedbirleri alacaktır.

5 Taraflar **kültür, töre, din, gelenek veya sözde “namus” gibi kavramların** bu Sözleşme kapsamındaki herhangi bir şiddet eylemine **gerekçe olarak kullanılmamasını temin edeceklerdir.**”

Bu kısımda da hastalıklı zihniyetlerini, dine ve toplumsal kültür geçmişine olan düşmanlıklarını “**kökünü kazıma**” isteğiyle haykırarak bulunuyorlar. Bu süfli emellerini gerçekleştirmek için, hedeflerine gençleri ve erkekleri aldıklarını, onların yapısını dejenere ederek, erkeklik rollerini değiştirerek yapacaklarını belirtiyorlar. Her hangi bir adli olayda haklı veya haksız dinlemeden bütün dini referansları, toplumun yazılı olmayan hukuk kurallarını yok sayacaklarını, “sözde namus” aşağılaması ile namus ve iffet kavramlarına olan düşmanlıklarını ilan ediyorlar.

Kökü kazınmak istenen şey İslam’dır! Ahlakımızdır, geleneksel ve tarihi değerlerimizden asırlar boyu süzülüp gelen babalık, annelik, abilik, ablalık, teyzelik, halalık, dedelik, ninelik, amcalık, dayılık gibi **toplumsal rollerimiz ve görevlerimizdir!** Hz. Peygambere (s.a.s.) küstahça nispet edercesine, fethini müjdelediği İstanbul’da yapılan “İstanbul Sözleşmesi” en başta **Sünnet-i Seniyyenin** kökünü kazıyacağını ilan ediyor! Çünkü bizim toplumsal cinsiyet rollerimizin temel dayanaklarından birisi ve asıl rol modeli Hz. Peygamber’dir. Onun mübarek Ehli Beyti yani ailesi, Ashab-ı Kiram’ı yani onun devrinde yaşayan ve ona tabii olan Müslümanlardır! İstanbul Sözleşmesi bunların kökünün kazınmasına and içiyor. Bizde gaflet ve delalet içinde buna imza atıp savunuyoruz. Bundan daha büyük **zillet** var mıdır?!!!

“Madde 13 - Farkındalığın arttırılması

*1 Taraflar bu Sözleşme kapsamındaki her türlü şiddet eyleminin ortaya farklı şekillerde çıkışı ve bu eylemlerin çocuklar üzerindeki etkisi ve bu şiddet eylemlerinin önlenmesi ihtiyacı konusunda halk arasındaki farkındalığın ve anlayışın arttırılması için, yerine göre ulusal insan hakları kuruluşları ve **eşit haklar kuruluşları, sivil toplum kuruluşları** ve özellikle de **kadın örgütleriyle** işbirliği de dahil olmak üzere, düzenli olarak ve her düzeyde farkındalık arttırıcı kampanya ve programları yaygınlaştıracak veya uygulayacaktır.*

2 Taraflar bu Sözleşme kapsamındaki şiddet eylemlerini önlemeye yönelik mevcut tedbirler konusundaki bilgilerin halk arasında en geniş bir şekilde dağıtımını sağlayacaklardır.

Madde 14 - Eğitim

1 Taraflar, yerine göre, tüm eğitim seviyelerinde resmi müfredata, kadın erkek eşitliği, toplumsal klişelerden arındırılmış toplumsal cinsiyet rolleri, karşılıklı saygı, kişisel ilişkilerde çatışmaların şiddete başvurmada çözümü kavuşturulması, kadınlara karşı toplumsal cinsiyete dayalı şiddet ve kişilik bütünlüğüne saygı gibi konuların, öğrencilerin zaman içinde değişen öğrenme kapasitelerine uyarlanmış bir biçimde dahil edilmesi için gerekli tedbirleri alacaklardır.”

Şiddeti önleme adı altında çocukların zihinlerini bulandırmaya, “toplumsal cinsiyet eşitliği” saçmalığı ile kadın-erkek rollerinin daha çocukluktan itibaren yer değiştirip bozulmasına çalışıyorlar. Aynı zamanda eşcinsellik ve diğer sapkınlıklara karşı var olan tepkilerin yok edilmesine, hoşgörü adı altında normalleştirilmesine uğraşıyorlar. Bu sapkın amaçlar için işbirliği yapılması istenen dernek ve vakıfların büyük bir kısmına finansal destek veren **Soros Açık Toplum Vakfı**’dır. Türkiye’de kendilerine karşı tepkileri azaltmak için faaliyetlerini gizlemeye ve Türkçe tanıtım metinlerine örtülü yardımsever mesajları koymaya çalışmışlar. Oysa, sapkın derneklere olan desteklerini, İngilizce sitelerindeki sözde “**Kadın Hakları Programı**” tanıtımında, her türlü sapkınlığa sahip çıktıklarını iftiharla yazmışlar: “**Kadın Hakları programı, kadınların, LGBTQI’NİN ve cinsiyet kalıbına uygun olmayan insanların yaşamlarının her alanında ses ve ajans sahibi olma gücünü artıran sosyal hareketlere yatırım yapmaktadır.**” Yani İstanbul Sözleşmesi, her türlü sapkınlığa göz yumun ve bunların yayılması için faaliyet gösteren vakıf, dernek, platform vb. oluşumlarla işbirliği yapın, halkı da bu rezaletlere katılmaları için teşvik edin diyor!

“Madde 42 - Sözde “namus” adına işlenen suçlar da dahil olmak üzere, işlenen suçlar için gerekçelerin kabul edilmemesi

1 Taraflar bu Sözleşme kapsamında kalan şiddet eylemlerinin gerçekleştirilmesinden sonra başlatılan

ceza davalarında kültür, töre, din, gelenek veya sözde "namus"un gerekçe olarak öne sürülmesinin önlenmesini temin etmek üzere, gerekli yasal veya diğer tedbirleri alacaklardır."

Kendini bilmeyen, dinini de bilmeyen bazı katil ruhlu insanların ceza indirimi alabilmek için yaptıkları "namus" savunmasının yanlışlığından yola çıkarak ve bunu bahane ederek, her türlü dini, kültürel, geleneksel normları yok sayan, toplum hayatındaki etkilerini sıfırlamaya yöneliktir bu madde ile amaçlanan şey! Aile kavramının dayandığı kültürel birikimlere, geleneklere ve inançlara da savaş açarak, ailenin bir daha doğrulamamak üzere yıkılması hedeflenmiştir.

Birkaç kendini bilmez yüzünden, bütün değerlerin adeta çöpe atılmak istenmesi, ancak şeytanın işine gelebilir. Kaldı ki, "*Kim bir kimseyi öldürürse bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir can kurtarırsa bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur*" (Maide 32) İlahi Hükmüne dayanan dinimizle, kadın cinayetlerini yan yana getirmek büyük bir iftira ve zulümdür! İslam kısası emreder. Haksız yere can alan kişinin de canından olması gerekir. İslam adaleti sağlanmadan, Müslümanların yanlış ve eksikleri üzerinden, İslam hakkında kimse hüküm çıkarmaya kalkışmasın! Büyük bir vebal ve günah olur.

İstanbul sözleşmesinin yazım dili ve odak noktasına bakıldığında aile kurumunu açıkça hedef aldığı, kadını da aileden kurtarılması, korunması gereken bir varlık olarak yuvasını dağıtmaya teşvik ettiği anlaşılıyor. Sözleşmenin hiç bir yerinde aileyi korumak, yüceltmek, tarafları kaynaştırmak, aile içinde çözüme katkı sağlamak gibi konular işlenmiyor. Tam tersine yuvasından çıkmaya teşvik edilen kadınlar için mekanlar kurulması, para ve iş yardımı yapılması gibi hususlara değiniliyor. Aile ortamında çıkan kavgaların çoğunun temelinde ekonomik sorunlar ve iletişim problemleri gibi önlenemez sorunların olduğu dikkate alınırsa, bu kaynakların sorunları gidermek için kullanılması daha doğru olmaz mıydı?

Bu rezil sözleşmeler hakkında yeterince açıklamada bulunduğum kanaatiyle, bu kısmı sonlandırıyorum.

Evliliği Kurtarmaya Değil Yıkma Yarayan, Şiddeti Tırmandıran Kanunların Çıkarılması

Sözde kadını ve aileyi korumak için çıkarılan yasalar, tam tersi etkiler yapmıştır. Haksız ve dengesiz bir zeminde, bir tarafı melek, diğer tarafı şeytan gören mantıkla kurulan mevzuatın, huzur ve barış getirmesi mümkün değildir.

Kadına pozitif ayrımcılık yapmak adına, erkeği şeytanlaştıran ve doğruluğu ispatlanmamış da olsa, sokağa terk edilen evcil hayvanlar konumuna getiren yasalardan, adalet ve barış doğmuyor.

1988 yılında Türk Medeni Kanununa "süresiz nafaka" zulmü eklendi.((743 sayılı Türk Medeni Kanunu <https://mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/5.3.743.pdf>))

1998 yılında 4320 sayılı "Ailenin Korunmasına Dair Kanun" kabul edildi ve yayınlandı.((4320 Sayılı Kanun <http://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/5.5.4320.pdf>))

2001 yılında 4721 sayılı yeni Türk Medeni Kanunu kabul edildi.((4721 sayılı Türk Medeni Kanunu <https://mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.4721.pdf>))

2002 yılında Türk Medeni Kanununda değişiklikler yapıldı. BABA olarak erkekler Aile Reisliğinden kovuldu. Kanundan çıkarıldı.

2004 yılında 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu kabul edildi. Kadın beyanı cezalandırma için esas alındı.

2005 yılında Türk Ceza Kanununda değişiklikler yapıldı.

2006 yılında "Çocuk ve Kadınlara Yönelik Şiddet Hareketleriyle Töre ve Namus Cinayetlerinin Önlenmesi İçin Alınacak Tedbirler" Konulu 2006/17 sayılı Başbakanlık Genelgesi çıkarıldı.

2007 -2010 yılları arasında Kadına Şiddeti Önleme Eylem Planı hazırlandı ve uygulandı.

2008 yılında 4320 sayılı kanuna dayanarak "*Ailenin Korunmasına Dair Kanunun Uygulanması Hakkında Yönetmelik*"(<http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2008/03/20080301-13.htm>) çıkarıldı.

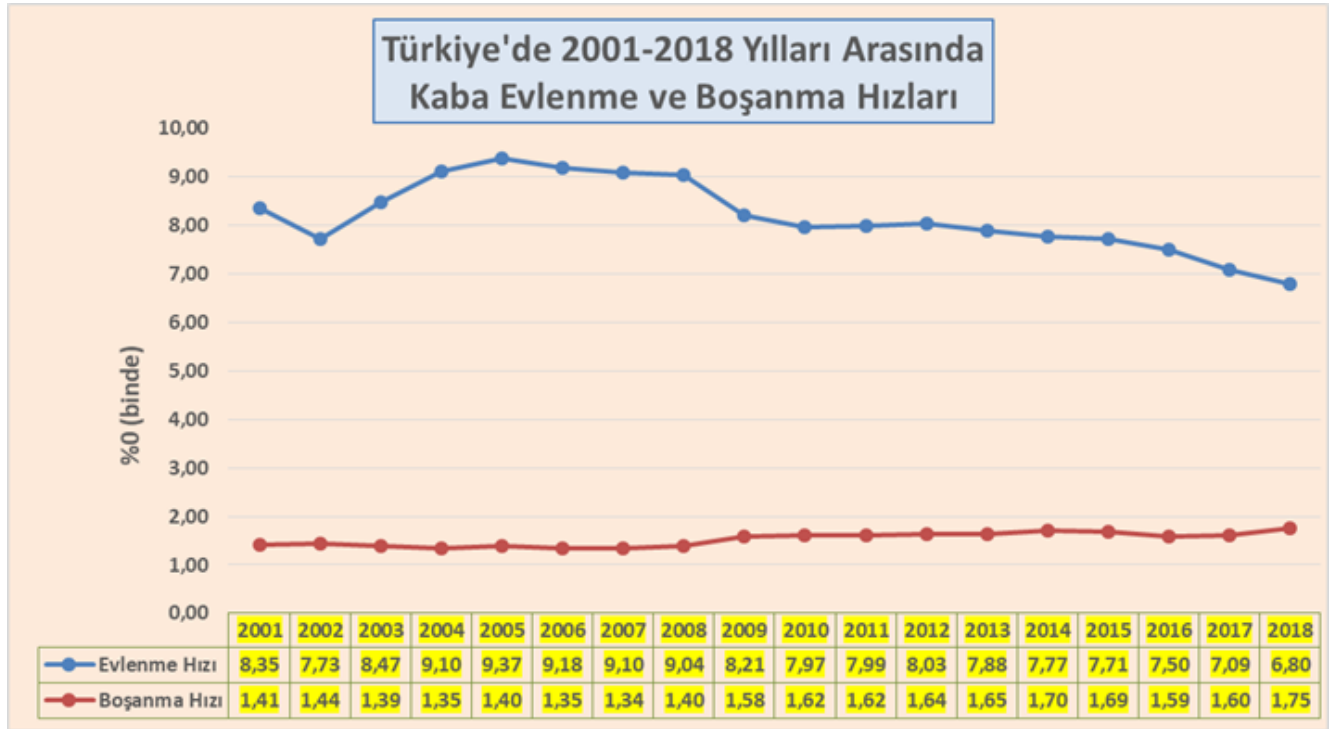
2011 yılında Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine dayalı İstanbul Sözleşmesi imzalandı.

2012 yılında 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun çıkarıldı.((6284 Sayılı Kanun <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.6284.pdf>))

2014 - 2018 arasında Toplumsal Cinsiyet Eylem Planını uygulandı.

Adeta tam saha pres yapar gibi dayatılan bu mevzuat ve uygulamaların temelinde aile ve erkek düşmanlığı, evliliğin ötekileştirilmesi, toplumsal değerlere ters yaklaşımlar esas alındığı için sonu hüsrana ve felaket tablolarına yol açtı!

İnsanlar evlenmeye korkar oldu! Maddi şartlardan bağımsız olarak, evlilik dışı hayatı daha cazip kılan şartlar yüzünden erkekler evlenmeden yaşamayı tercih etmeye başladı. Nüfusumuz arttı ama evlilik hızımız düştü! Nüfus artış hızımız düştü! Çünkü bu şartlarda çocuk yapmak deli cesareti ister oldu. Kadınlar için iş kariyeri annelikten önce gelmeye başladı. Evlilik hızı düştü ama boşanma hızı arttı! Evliliği kurtarmaya değil, yıkmaya odaklanan, kadını evlilikten kurtarılacak esir gibi gören zihniyet başarılı oldu! Aşağıdaki grafikte evliliğin nasıl dramatik olarak azaldığını, boşanmanın da evlilikler azalmasına rağmen, nasıl istikrarlı bir şekilde arttığını görebilirsiniz.

Veri Kaynağı: (www.tuik.gov.tr) Temel İstatistikler/Nüfus ve Demografi/Hayati İstatistikler

Kocaların sokağa hayvan gibi terk edilerek, evlerine ve çocuklarına yasaklanması, üstelik giremediği evlerinin geçimlerinin de "tedbir nafakası" olarak boyunlarına yüklenmesi, ilk 1998 yılında kabul edilen 4320 sayılı "*Ailenin Korunmasına Dair Kanun*" ile ortaya çıktı! Trajikomik bir şekilde, sözde ailenin korunması için çıkarılan kanunun, aslında ailenin bir daha birleşemeyecek şekilde parçalanmasına zemin hazırladığı ortaya çıkmıştır. Birkaç dengesiz ve psikopatın yeterince cezalandırılmadığı olaylar

sebebe gösterilerek, bütün erkekleri şeytan ve kadın düşmanı ilan eden uygulamalar yapılmıştır.

4320 sayılı kanuna dayanılarak 2008 yılında çıkarılan "Ailenin Korunmasına Dair Kanunun Uygulanması Hakkında Yönetmelik"(<http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2008/03/20080301-13.htm>) içinde de aynı zihniyet devam ettirilmiş, aileyi korumak adına canavar ilan edilen babanın evden kovulması ve tacize devam ederse (çocuklarını araması, evine gelmesi de taciz sayılmıştır!) hapse atılması temel yöntem olarak benimsenmiştir! Karı-kocanın sakin bir ortamda terapiye alınması, akrabalarından hakem ve destek grupları kurulması, tatil ve ekonomik destek gibi teşviklerin sunulması hiç akla gelmeyen şeyler olmuştur. Bu konun ve yönetmeliğine göre en iyi aile parçalanmış aile, en iyi koca sokağa atılmış, kaz gibi yolunmuş ve evlendiğine pişman edilmiş kocadır!

6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun yürürlüğe girdiği 2012 yılından itibaren yuvaların daha da çabuk dağılmasına ve kadın cinayetlerinin giderek artmasına neden olmuştur. ((Yuveyı Yıkan Kanun 6284 <http://www.sekam.com.tr/sayfa.php?detay=yuvayi-yikan-kanun-%E2%80%9C6284%E2%80%9D>))

Sıradan tartışmaların sonucunda bile şikayet halinde erkeğin sorgusuz sualsiz evinden atılarak 6 aya kadar uzaklaştırılması ile öfke ve düşmanlık duygularında patlamalar, cinnet nöbetleri görülür olmuştur. Sokağa terk edilen ve toplumda itibar ve şerefi ayaklar altına alınan erkeğin yeniden karısını sevmesi, yaşananları yok sayarak mutlu olması ve yuvasını kurtarmak için gayret göstermesi mümkün olmamaktadır.

Her şeyde olduğu gibi, evden uzaklaştırma tedbirinde de işin suyunu çıkarmış ve bir kaç günlük makul süreler yerine 6 aya varan acımasız cezalandırmalar yoluyla aile birliğini adeta bombalayan kanun yapmışız. Üstelik şiddetin uygulandığına dair delil veya belge aramaya bile gerek görülmeden. Kadının beyanı esas oluyor. Yani kadınların hepsi sütten çıkmış ak kaşık, erkeklerin hepsi de azılı vahşi şeytani varlıklar olarak kabul ediliyor. Kanun böyle olunca haksızlığa uğrayan erkek kime gitsin? Hangi hakime derdini açsın?

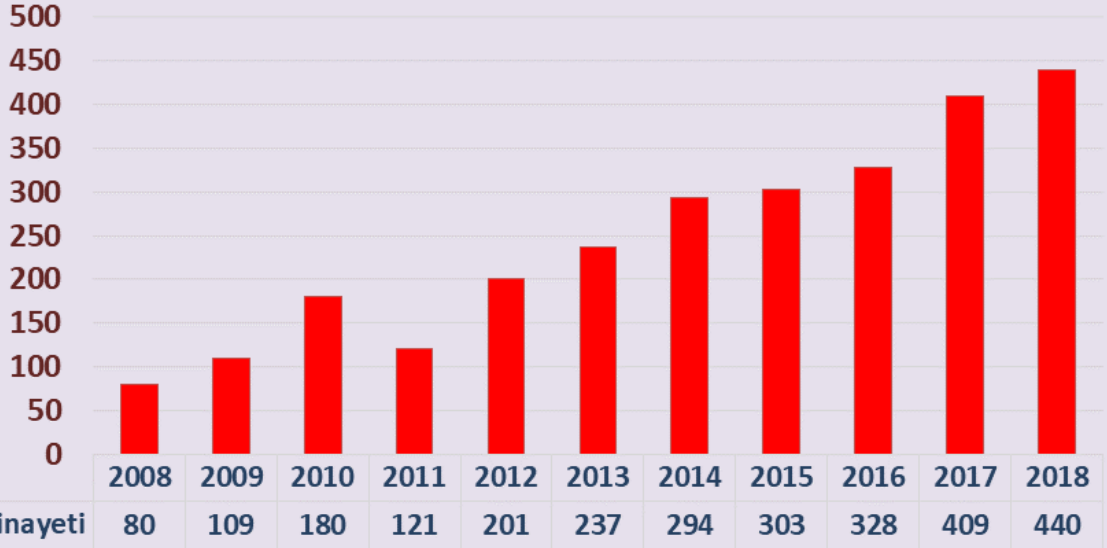
6284 sayılı Kanunun ilgili maddesi ve paragrafları:

"MADDE 8 - (1) Tedbir kararı, ilgilinin talebi, Bakanlık veya kolluk görevlileri ya da Cumhuriyet savcısının başvurusu üzerine verilir. Tedbir kararları en çabuk ve en kolay ulaşılabilecek yer hâkiminden, mülkî amirden ya da kolluk biriminden talep edilebilir.

*(2) Tedbir kararı ilk defasında en çok **altı ay** için verilebilir. Ancak şiddet veya şiddet uygulanma tehlikesinin devam edeceğinin anlaşıldığı hâllerde, resen, korunan kişinin ya da Bakanlık veya kolluk görevlilerinin talebi üzerine tedbirlerin süresinin veya şeklinin değiştirilmesine, bu tedbirlerin kaldırılmasına veya aynen devam etmesine karar verilebilir.*

*(3) **Koruyucu tedbir kararı verilebilmesi için, şiddetin uygulandığı hususunda delil veya belge aranmaz.** Önleyici tedbir kararı, geciktirilmeksizin verilir. Bu kararın verilmesi, bu Kanunun amacını gerçekleştirmeyi tehlikeye sokabilecek şekilde geciktirilemez."*

2008-2018 Yıllarında İşlenen Kadın Cinayetleri

Veri Kaynağı: www.ntv.com.tr((Son 10 Yılda 2337 Kadın Cinayete Kurban

Gitti <https://www.ntv.com.tr/kadina-siddet/son-10-yilda-2337-kadin-siddet-gorerek-hayatini-kaybetti,IlrCsnm8G0KFBXRnyWuE8A>)),((Verilerle Kadına Şiddetin

Anatomisi <https://www.ntv.com.tr/kadina-siddet/verilerle-turkiyede-kadina-siddetin-anatomisi,9qKlgEbuGki0JsWdAupp-Q>)

Grafikten de görüleceği üzere, 6284 sayılı kanun kadına yönelik şiddetin azaltılmasına faydalı olmamış, tam tersine arttırıcı bir etkide bulunmuştur.

Yüce Allah; *"Eğer karı-kocanın arasının açılmasından endişe ederseniz, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden bir hakem gönderin. İki taraf (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da onları uzlaştırır. Şüphesiz, Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdardır."* (Nisâ-35)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyanet.gov.tr/mushaf>)) buyuruyor. Yani iki taraftan sayılıp sevilen birer akrabayı hakem olarak tayin edin diyor. Böylece anlaşmazlığın giderilmesi ve hakkın teslim edilmesi suhuletle (incelik ve kolaylıkla) çözümlenmesi öneriliyor. Biz ise ortalığı toparlamak yerine, yuvanın ortasına dinamit atar gibi tarafları ayırarak uzaklaştırıyor, haklı veya haksız dinlemeden erkeği suçlu ilan ederek, kadına ve yuvasına düşman yapıyoruz. Sonra da kadın cinayetleri neden azalmıyor diye yeniden erkek düşmanlığının dozunu arttırma gayretine itiliyoruz. Bu kısır döngü ve mantık kırılmadıkça şiddet azalmaz, yuvalar huzur bulamaz.

Aklımıza getirmekten bile edep ve haya duyduğumuz haramlar arasında, **ensest** (aile için birbiriyle evliliği haram olan 1. derece yakınlar arasında cinsel ilişki) ve **pedofili** (çocuklarla cinsel ilişki) sapkınlıkları da bulunmaktadır. İslamın ve kadim milletimizin bu konudaki tavrı ve uygulaması bellidir. **LGBTQ+** sapkınlığı içinde **Q** harfiyle temsil edilen ensest ve pedofili sapıkları, internet, diziler ve filmler üzerinden var güçleriyle yaygınlaşma ve meşrulaşma çalışması sürdürürken, uzakdoğu başta olmak üzere, fakir ülkelerdeki çocukların fuhuş sektörüne para karşılığında peşkeş çekilmesi, daha da yaygınlaşmalarına yol açmaktadır. İstanbul Sözleşmesi içinde "kadın" tanımlamasına O yaşından itibaren bebek ve kız çocuklarının da dahil edilmesi, ensest sapıklığına giden şeytani planın bir parçasıdır. Avrupa ve Amerika'da ensesti normal bir hak şeklinde gören kişiler türemiş, kitaplar yazmış ve hatta dernekler kurmuştur!((<http://ahmethakancakici.blogspot.com/2018/10/aillesiz-toplum-4-bi-acayip-aileler.html>)) Ülkemizde ise, yasalardan idam gibi gerçek cezaların kaldırılması, dini-ahlaki hassasiyetlerin körelmesi, cehalet ve aile içinde örtbas gibi uygulamalar yüzünden, maalesef yaşanabilen rezaletler arasındalar.

6284 sayılı kanun ile masum insanların itibar suikastine uğramasını önleyecek, kadın veya kız çocuklarının yalan beyanlarını tespit ederek iftira atmalarını engelleyecek tedbirler eşliğinde, ensest ve pedofil sapıklar için en sert önlemlerin alınması gerekir. Aksi takdirde kendisini savunamayacak kadar aciz ve masum yavruların kabustan beter hayat yaşamaları önlenemez. Çocuklarımızı emanet ettiğimiz kurumlar dini ve sağlam referanslı kurumlar bile olsa, insan söz konusu ise her şeyin düşünülmesi gerektiği açıktır. İtimat kontrole mani değildir! Çocuklarımızın başıboş bırakılmaması, aile ve devlet imkanları ile rutin kontrollerinin yapılması gerekir. Bizler dikkatli ve şuurlu olmadıkça, her ilden ve her kurumdan çıkabilecek sapıkların, yavrularımıza saldırılarını duyarak kahrolmak zorunda kalabiliriz!((<http://www.hurriyet.com.tr/gundem/ereglide-lojmanda-7-cocuk-40089174>))

Herkesi kendimiz gibi iyi niyetli gördüğümüz durumların sonucu, acı ve ızdırap dolu tecrübeler olmadan tedbir almayı öğrenmemiz gerekir.

Kadının beyanının esas olması, iyi niyetle düşünülen ancak, erkeklerin başında giyotin gibi tehlike arz eden bir ön kabuldür. Sadece 6284 sayılı kanunda değil, Türk Ceza Kanununda da yer almaktadır. *“Madde 102- (Değişik: 18/6/2014-6545/58 md.) (1) Cinsel davranışlarla bir kimsenin vücut dokunulmazlığını ihlâl eden kişi, **mağdurun şikâyeti üzerine**, beş yıldan on yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Cinsel davranışın sarkıntılık düzeyinde kalması hâlinde iki yıldan beş yıla kadar hapis cezası verilir.”*((<https://mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.5237.pdf>)) Doğruluğu ispatlanmadan verilen kararların adaletle uzaktan yakından ilgisi kalmadığı gibi, kötü niyetli kadınlar veya kız çocukları içinde erkekleri istismar edecekleri bir tezgah olabilmektedir. Sonra da tecavüze uğradığını söyleyen ve şikayet ettiği erkeğin ceza almasını sağlayan kızların bakire çıkması gibi garip olaylar yaşanabilmektedir.((<http://www.mynet.com/tecavuze-ugradim-dedi-bakire-cikinca-110100777613>)) Sırf kadın beyanı esas alınınca, evli olduğu karısına tecavüz etmekle suçlanan erkek mağdurlar da çıkmaktadır.((<https://www.yeniakit.com.tr/yazarlar/sefa-saygili/kadinin-beyani-esastir-denilirse-29378.html>)) Kadının beyanı esastır ön yargısı, ailenin ve erkeklerin üzerinde kara bulutların eksik olmadığı günler vaat etmektedir. Erkekler iftira korkusu ile kadınlardan ve evlilikten uzaklaşınca, hedeflenen sonuca varılmış olacak, aile diye bir kurum kalmayacaktır!

Aile Kurumuna ve Kadim Kültürümüze Düşman Gibi Davranan STK'lar

İtiraf etmem gerekirse, bu yazıları hazırlayana kadar CEDAW, İstanbul Sözleşmesi, 6284 sayılı kanun ve toplumsal cinsiyet eşitliği hakkında oldukça yüzeysel bilgilere sahiptim. Bu konularda eleştiren veya savunan yazıların bir kısmını okumuş olsam da, sözleşme ve kanun maddelerini irdeleyene kadar, meselenin dehşetinden gafil kalanlar arasındaydım. Biraz daha deşeleince konu hakkındaki cehaletimden ayrıca utanır oldum.

Şimdi oldukça net ve duru bir görüşe sahibim. Eğer her hangi bir vakıf veya dernek, doğrudan CEDAW, İstanbul Sözleşmesi veya 6284 sayılı kanun uygulamasına sahip çıkarak destekliyor ise, haklarında şunları düşünüyorum:

1- Bu kuruluşlar; doğrudan dini, toplumsal ve kültürel değerlere savaş açmış, kaynağını şeytani sermaye gruplarından alan toplum ve aile düşmanlarıdır. Örnek: Eşcinsellik ve diğer sapkınlıklara destek vermek için çalışan yerli ve yabancı dernekler, vakıflar ve platformlar. Bunlara açıktan destek veren, faaliyetlerini normalleştiren, sapkınlığı tercih meselesi ve saygıya değer olduğunu dayatan bütün şahısları da aynı sınıfta değerlendiriyorum.

2- Toplumun genel dengeleri (adalet, eğitim, gelenekler, aile birliği vb) bozulduğu için, yaşanan bazı

talihsiz olayları fırsat bilen, yılan hikayesine dönen AB üyeliğini bahane eden mihrakların, din, aile ve erkek düşmanı siyasetlerinin güdümüne giren kurum ve kuruluşlardır. Bunlar için hain sıfatı açıkça söylenemese de gafil olduklarını belirtebiliriz. Muhafazakar görünümlü insanlardan teşekkül etmeleri de bu gerçeği değiştirmiyor! Tam tersine, pirincin içindeki beyaz taş gibi, daha çok zarar veriyor! Kadını iş piyasasına peşkeş çekmek, anneliği değersiz ve onursuz kılmak, erkekleri şeytanlaştırmak, evlilikleri sürdürmeyi ve boşandıktan sonra yeniden evlenmeyi zorlaştırmak, başlıca etkileri arasında bulunuyor.

Mesela, KADEM (Kadın ve Demokrasi Derneği) üyelerine feminist düşüncelerin etkisinde, toplumun aile yapısına ve erkeklik olgusuna düşmanca tavırlar geliştirdikleri iletildiğinde, şiddetle itiraz ediyor ve suizanla suçluyorlar. Basit bir örnek vermek istiyorum. KADEM tarafından yayınlanan **Kadın Araştırmaları Dergisinin** en son 5.cilt 1.sayısında **Fransız Feminist Yazar Elisabeth Badinter**'in "Postmodern Dünyada Anne Olmak" isimli makalesi Zehra Zeynep Sadıkoğlu tarafından tercüme edilerek "**Kadınlık mı? Annelik mi?**" başlığı altında yayınlanmış.((KADEM Dergisi "Kadınlık mı? Annelik mi?" Makalesi <http://kadinaraştırmaları.kadem.org.tr/wp-content/uploads/2019/07/210-218.pdf>)) Kadınlık ve annelik hakkında feminist yazarları referans alarak, onların çizgisinde politika üretenlerin işlerinden hayır beklenebilir mi? Bizim kültürümüz ve dinimiz kadınlık ve annelik değerlerini olabilecek en yüksek noktaya çıkarmışken, Cenneti annelerin ayağının altına sermişken, başka mecralardan destek aramak hayra değil, ancak İstanbul sözleşmesi gibi hain planların işlemesine hizmet edebilir!

Her metinde olduğu gibi, CEDAW ve İstanbul Sözleşmeleri içinde de rahatlıkla savunabileceğimiz hususların hatırına, KADEM gibi inancımıza yakın durduğunu belirten kuruluşların bu rezil belgeleri savunmaya ve kendilerince sahiplenmeye kalkmaları, bazı yönlerinin yanlış olduğunu deklare etseler bile yanlıştır, manevi cinayete ortaklık etmektir. Alkolle pişirilen bir yemeğin içinde et veya patates gibi helal yiyeceklerin de olduğunu belirterek yemeye kalkamazsınız! Helal kısımları, haram kısımlarını helal eylemez! Hayati tehlike gibi zaruri haller dışında kimse buna cevaz veremez! İstanbul sözleşmesine imza koymasaydık ülkemiz işgal mi edilecekti? İnsanlarımız idam mı olacaktı? Avrupalı sırtlanlara şirin görünme gayretinden başka bir dürtü göremiyoruz!

KADEM ve benzeri kuruluşların acilen bu sözleşmeleri kabul etmedikleri ve kaldırılmaları gerektiği yönünde ciddi aksiyonlar bekliyoruz. Tam tersine bunların uygulamalarına yönelik toplantılara katılarak "merd-i kıptinin şecaat arz ederken sirkatin söylemesi" gibi ilan etmelerini değil! Karar vericilere etki güçleri hasebiyle sevap ve günah katsayılarının Allah-u Alem katlamalı tarifeden olduğuna inanıyorum. Rabbim hayırlı işlerinde yollarını dümdüz eylesin, gafil ve hayırsızlığa çıkacak işlerinde ise daha niyet halindeyken yok olmasını nasip etsin. Amin...

Suçlara Karşı Cezaların Yetersizliği ve İdamın Kaldırılması

Bizler ne kadar yapıcı ve mülayim olmaya çalışırsak çalışalım, ta Hz. Adem'den (a.s.) bu yana Habil ve Kabil'ler gelmeye devam edecektir. Masum ve iyi niyetli Habil'lerin canına kast eden; kiskançlık, öfke ve diğer şeytani dürtülere kapılan Kabil tıynetliler çıkacaktır. Üstelik bu katillerin bazıları, sapık emellerini de işin içine katarak hayvanlıktan yüzlerce derece aşağıdaki davranışların faili olabilecektir.

Hemen her konuda olduğu gibi, adaleti tesis etme hususunda da Allah'ın emir ve tavsiyelerine sırt çevirip, kendi yetersiz çözümlerimizle hüküm vermeye kalktığımız için, vicdanlar huzur bulmuyor, sapık ve katiller korkup uslanıyor.

Kadın, erkek veya çocuk her hangi bir insanın, canına haksız yere kastettiği zaman, kendi canından da

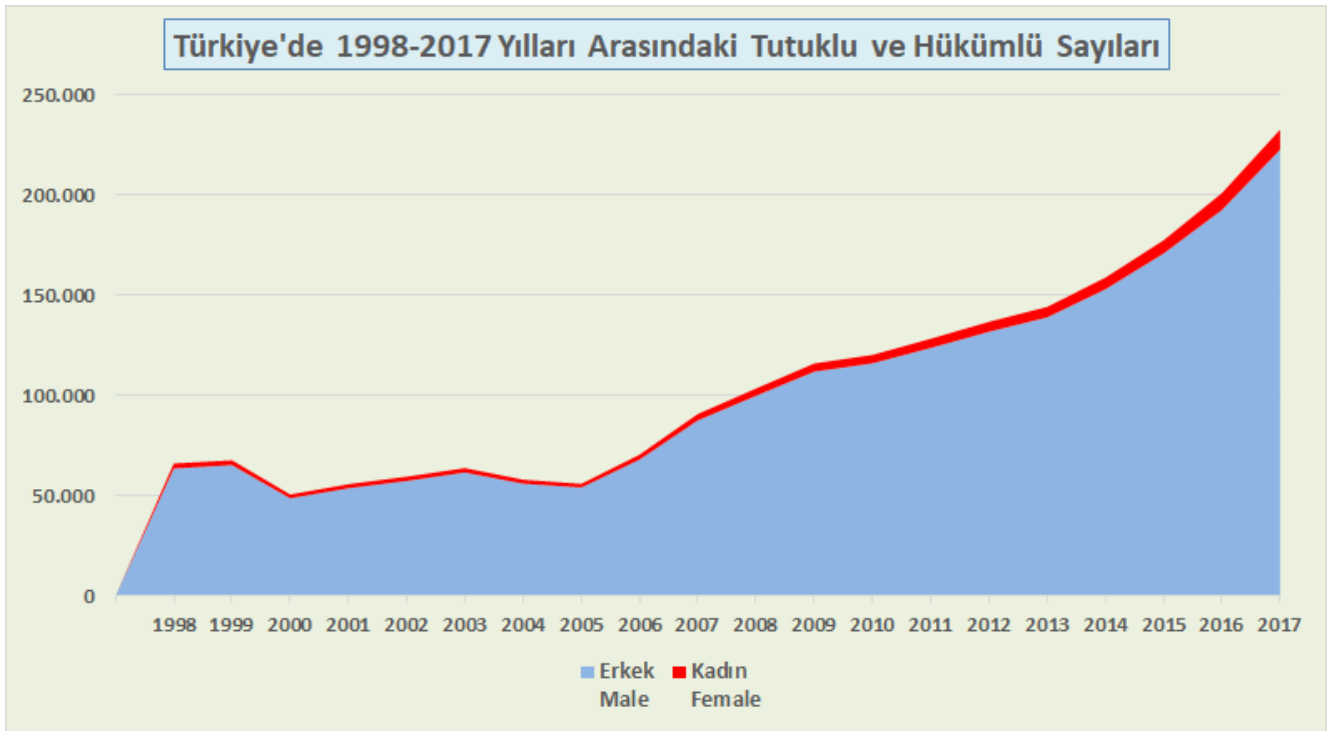
olacağını iyi bilen birisi, bu melaneti işlemeyen önce çok kez düşünmez mi? Halbuki şimdilerde; aklına koyduğu insanı, tavuk boğazlar gibi rahatça ve vahşice öldüren insan müsvetteleri, kaç yılsa yatar çıkarım mantığıyla cesaret buluyor. Ülkemizin egemenliğine kast eden, güvenlik güçlerimizi ve masum vatandaşlarımızı acımasızca öldüren hainleri bile, en fazla ömür boyu beslemek zorunda kaldığımız bir düzende, nasıl mutmain (sükunete ermiş) bir kalple dolaşabiliriz?

Haksız yere işlenen ve kesin delillerle ispat edilen her bir cinayetin karşılığı, ancak idam olursa adalet yerini bulmuş olur. Eşini, evladını, kardeşini veya başka bir yakını cinayete kurban giden insanların acı ve öfkesinin biraz olsun durulması için adaletin sağlandığına inanmaları gerekir.

Her bir sapık olayında veya vahşi cinayette, ülkece galeyana geliyoruz. Kayseri’de bayramda öldürülen çocuklarımız, Yasin Börü, Eren Bülbül, Özgecan kızımız ve diğer şehitler ile cinayete kurban giden masumlarımız için, gerçek adalet ancak kısasla olabilir. Bizi Yaratan Rabbimiz reçetemizi yazmış : “*Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz.*” (Bakara-179)((Kur’an-ı Kerim <https://kuran.diyadinet.gov.tr/mushaf>)) Ama bizler yanlış ilaç ve tedaviler peşinde koşarak, hastalığımızı ve sancımızı daha da arttırıyoruz!

Her hangi bir hırsız malımızı çalsın ve bu sırada yakalansa, karakoldaki şikayet işlerimiz daha bitmeden, neredeyse bizden evvel sokağa geri salınıyor. Mal ve can emniyetinin yanı sıra adalet güvencesinin de olması temel vatandaşlık hakkımızdır. Toplum infiale geldiği zaman, gaz alma niyetiyle idamı destekler gözükümlerinin, başka mazeretlere sığınmadan ilgili yasayı çıkarmaları üzerilerine borçtur! İdamın gecikmesi nedeniyle yaşanan her cinayetten dolayı onların da ağır vebal payları vardır!

Aşağıdaki grafikte görüleceği üzere, kanunlarımızın ve adalet sisteminin, suçların önlenmesinde caydırıcı etkisi oldukça azalmıştır. Gelişen iletişim ve eğitim şartlarına rağmen suç işleyenlerin sürekli artması hem adaletsizliğin, hem de suçlulardaki vurdumduymazlığın göstergesidir. Tutuksuz yargılaması devam edenlerde hesaba katıldığında adli sistemdeki dosyaların fazlalığı daha iyi anlaşılacaktır. Devasa adalet saraylarının veya hapisanelerin yapılması, bir gelişmişlik göstergesi gibi sunulamaz.

Veri Kaynağı: (www.tuik.gov.tr) Temel İstatistikler/Adalet ve Seçim/Hükümlü ve Tutuklu Sayısı

Sonuç olarak, suçluların muamelesinde cinsiyet farkı gözetilemez, adil yargılanmak herkesin hakkıdır. Yargı ile suçu kesin ve sabit bulunanlara, gereken cezanın eşdeğer şekilde verilmesi de maktul ve mazlumların hakkıdır. Bu dünyada haklarını yok saymamız onları zayıf etmez, mahşerde katlamalı tarifeden geri almalarını sağlayacak olan da Adl-i Mutlak Rabbimizdir.

Feminist ve İslama Aykırı Düşüncelerin Müslüman Kadınlar Arasında Yayılması

Feminizm akımı, yaratılışa, fitrata ve yeteneklere dikkat etmeksizin, erkek ve kadın arasında mutlak eşitlik saplantısıyla hareket etmektedir. Bu akım erkek-kadın eşitliğini, erkeklerin doğal alanlarını kadınların işgal etmesi ve fonksiyonlar için rekabete girmesi üzerinde yerleşmektedir.

Ülkemizde feminist düşünceler inanılmaz derecede güçlü ve etkilidir. Erkeklerin etki sahasını daraltmak ve kadınları erkeklerle yarışmaya zorlamak için yapılmayan rezillik kalmamıştır.

Örneğin “**güreş sporu**”, yapılması aynı zamanda sünnet olan bir ata sporu ve erkeklere özel fiziksel ve taktiksel güç müsabakasıdır. Kadınları mutlaka her alana karıştırmak zorundaymışız gibi, kadın güreşlerini başlatmak ve halkı Müslüman bir ülke olarak, **Kadın Güreş Milli Takımı** kurmak zorunda bırakılmamız, geçmişimizden ve kültürümüzden kopuşumuzun acı bir göstergesidir. Diğer spor dalları bahanesiyle yapılan yanlışları da saymaya hiç lüzum yok.

Feminizm tam bir erkek düşmanlığı şeklinde algılanıp uygulanıyor. Erkeklerin yanı sıra, genel olarak insan anlamını içeren “**adam**” veya “**kadın**” kelimesinden bile rahatsız olup kaldırdılar. Artık “**Bilim Adamı**”, “**İş Adamı**” veya “**İş Kadını**” demek bile hor görülüyor! Neymiş, cinsiyet ayrımcılığını çağırıştırıyormuş. Biz kendimizi bildiğimizden beri “anayasa”, “anayol”, “anacadde”, “anabina”, “anaokulu” gibi ifadelerden gocunmadık ve zorumuza da gitmedi. Adamlığa olan bu düşmanlığın kaynağı Rahmani olmasa gerekir. İnsan ırkını tanımlarken insanoğlu, Ademoğlu denir. Her oğlanın, bir de anası vardır. Kalıp kavramlardan rahatsız olup değiştirmek bir hastalık göstergesidir. Uğruna şekilden şekile girilen batı dünyasında bile, “businessman” veya “business woman” ifadeleri kullanılıyor. “**Business human**” şeklinde bir tanımlamaya hiç rastlamadım!

Ev Hanımlığı ve Anneliğin Değersizleştirilmesi

Ev hanımlığı ve anneliğin sıradan, basit ve faydasız işler arasında gösterilmek istenmesi, evlilik kurumuna yapılan önemli ihanetlerden birisidir. Maalesef ekonomik şartların dayatmasıyla, ne kadar güzel meziyetleri olsa da, ev kadınları yerine çalışan kadınlarla evlenmeye rağbet olmaktadır. Hatta okulunu bitirmiş fakat KPSS ile atama bekleyen kızlarımız dahi, tercih noktasında geride bırakılmaktadır.

Annelik kendi başına dünyanın en ağır işçiliklerinden birisidir. 7 gün 24 saat devam eder. Tatile çıkılmaz ve hastalık hallerinde ise tamamen yatağa mahkum olunca geçici ara verilebilir.

Aile kurumu 7/24 çalışan bir hizmet işletmesi gibidir. Ev hanımı ise bu işletmeye hayatını adanmış olan yöneticisi ve çalışanıdır. Erkeğin gücü Hanımından gelir. Dışarı çıktığında namusunu, çocuğunu ve malını güvenle emanet bıraktığı, döndüğünde sevgi ve ilgi ile karşılandığı, yokluğunda rutin ve gerekli

işlerin yapıldığı bir yuvanın varlığı, en büyük huzur ve mutluluk kaynağıdır. Saliha bir hanımefendi erkeğin en büyük hazinesi, dünya ve ahiret zenginliğidir. Sonsuzluk aleminde Cennetle son bulacak yolculuğun sırlarından birisi de karşılıklı hayra yönlendiren, şerden uzaklaştıran karı-koca ekip çalışmasıdır.

Çalışan veya çalışmak zorunda kalan anneler ise, bütün ev hanımlığı işlerinin yanı sıra, dışarıda da fiilen mesai yapmak zorunda kaldıkları için, tam bir kahramanlık ve fedakarlık örneğidirler. Bu konudaki ayrıntılı yazıma **“Zoraki Kahramanlar: Çalışan Anneler”** bağlantısından ulaşabilirsiniz.

Ev kadınlarına “çalışmıyor” demek ağır bir bühtandır, hak yemedir. Ev kadınları hem dünya hem de ahiret için çalışan, kocasını ve çocuklarını geleceğe taşıyan yolların mimarı, öğretmeni, helalinden besleyen aşçısı ve hayat koçudur. Sevgi ve şefkatin kollarında cisim bulunduğu, doğasında bilgeliği fazlasıyla barındıran iletişim uzmanıdır.

Yapılması gereken, kadınların ailesine ve toplumuna katkısını arttıracak becerilerle donanmasına yardım etmek, eğitimini güçlendirmek, yuvasına faydalı işlerinde kullanabileceği imkanları tahsis etmektir. Çalışmak zorunda bırakılan her bir anne ve kadın, toplumun temeli olan aileden çalınmış, eksiltilmiş kıymetli bir malzemedir, yapı taşıdır. Sağlıklı ve huzurlu tutulamayan aile ocakları, hatalı üretim yapan fabrikalar gibi sorunlu çocukların yetiştiği, şiddet ve günahın kolayca yeşerdiği mecralara dönebilir. Ev kadınlığına ve anneliğe düşman edilen kadınlar, içlerindeki duyguları tatmin edebilmek için köpekleriyle evlenmek gibi sıradışı, sapkın davranışlara yönelebilir.((İngiltere’de bir kadın köpeğiyle evlendi <https://www.ensonhaber.com/ingilterede-bir-kadin-kopegiiyle-evlendi-2014-03-12.html>)) Olmaz demeyin! Avrupa’da başlayan bu rezil yangın bize doğru yaklaşıyor!

Kadınların Ucuz ve Kolay Tüketilebilir İş Gücü Haline Getirilmesi

Nüfusun yaklaşık yarısını kadınlar oluşturur. Kadınların erkek çalışanlarla rekabete sokularak ücretlerin düşürülmesi, kadınlığa has güzellik ve zarafetlerinden hunharca faydalanarak, satış ve pazarlama aracı yapılması, ağır veya zor demeden her işte çalıştırılması, kapitalist düzen için bulunmaz bir sömürü kaynağı olmuştur. Çalışan kadınlar da iş hayatı ile ilgili tüketimin müşterileri haline getirilmiş, kendileri ile birlikte diğer kadınların tüketim alışkanlıklarını da etkileyerek arttırmıştır.

Ekonomide klasik arz-talep dengesi ve buna bağlı gelişen fiyat dengeleme sistemi vardır. Talep arzı geçince fiyatlar yükselir. Arz talebi geçince fiyatlar düşer. Kadınların iş gücü piyasasına daha fazla girmesi ile arz miktarı arttığı için, işçilik ücretleri de düşmektedir. Eskiden evin geçimini sağlayan erkekler, tek maaşla idare edemez hale gelince, hanımların çalışmasında artış ve bir nevi zorunluluk oluştu. Arz fazlalığı ve daralan iş fırsatları nedeniyle rekabette artınca, maaşlar daha da erimeye başladı. Bu sefer evin çocukları da fırsat bulur bulmaz çalışmaya ve aile ekonomisine katkıda bulunmaya zorlandı. Sonuçta eli iş tutan herkes piyasa ekonomisine hizmet veren canlı makineler haline getirildi.

İş piyasasına katılan kadınların, annelik görevlerini yapamaz olduğu, çocuk doğurmak istemediği ayyuka çıkınca, onları ailelerine geri kazandırmak yerine, işlerinin kölesi haline getirmeyi amaçlayan kolaylaştırıcılar, mesela iş yerlerinde kreşler gibi imkanlar sunuldu. Bu imkanlar görünüşte insani, özünde ise sömürüye devam amacı taşıyan uygulamalardır.

Kadınların varlığı ve sağlığı toplum için hayati derecede önemlidir. Kadınlar toplumun en değerli yapı taşı sermayesi ve hazinesidir. Kolay harcanabilen, ama geriye kolayca konulamayan ve eksiklikleri nesiller boyu sürececek yozlaşmalara neden olabilen nadide değerlerimizdir. Onları düşüncesizce her işte çalışmaya zorlamak ve emeklerini hem işte hem de evde sömürmeye devam etmek, topluma yapılabilecek en büyük kötülüklerden birisidir. Elimizde sınırlı miktarda altın olsa, bunu basit ve sıradan ihtiyaçlar için bozdurup harcamayız. Ancak ev veya araba gibi büyük ve kıymetli yatırımlarda, etrafıca ölçüp tartarak harcamaya karar veririz. İmkan bulduğumuzda ise yine yerine koymaya çalışırız. Vallahi, kadınlarımızın kıymeti bahsettiğim altın gibi varlıklardan çok daha fazladır. Onları gerçekten kadın olarak mecbur kalmadığımız hiç bir işte çalıştırmamalı ve çalıştırmak zorunda kaldığımızda ise en mükemmel imkanları sağlayarak rahat ettirmeliyiz.

Zinanın Suç Olmaktan Çıkarılması ve Zina Yaşının Gittikçe Düşmesi

İnsanlığa en son ve en mükemmel din olarak gönderilen İslamiyete göre, haram ve yapılması suç olan zina günahında, tarafların erkek veya kadın olması değil, evli veya bekar olması temel alınarak cezalandırma yoluna gidilmiştir. Bekarlık hali hafifletici sebep sayılarak daha az ceza öngörülmüştür. 15 asır önceki şartlara ve günümüze göre de mükemmel bir duruş ve adalet anlayışıdır.

Zinâkar Avrupa'nın, faşist İtalyan Ceza Kanununda da zina suç olarak tanımlanmış, ancak erkeklerin lehine şartlar eklenerek ceza almaları zorlaştırılmıştır. 1926 yılında, bu çarpık kanunun aynen Türkçeye çevrilerek yürürlüğe girmesiyle, haksız ve adaletsiz zina cezası bizde de uygulanmaya başlanmıştır.

Zinanın suç ve toplumsal felaket olmasından ziyade, kadın-erkek cezaları arasındaki haksızlığı gözeten Anayasa Mahkemesi, toplumun değerlerini hiçe sayarak, erkeklerin zina suçunu 1996, kadınların zina suçunu da 1998'de iptal etmiştir. O dönemde bu çarpıklığı düzeltip zinayı adil cezalandırılan bir suç haline getirmeyen TBMM üyeleri de, düzenlemeler yapılmadan boşluk olacağını bile bile kanun maddelerini iptal eden Anayasa Mahkemesi de büyük bir vebalin altına girmiştir. Bir kaç kelimelik düzenlemeyi yapmayarak, ailenin temelinde dinamit etkisi yapacak zina serbestliğini getirenlerin, ahiretteki azabının çetin olacağı bellidir. O insanları seçip yetki verenlerin, yaptıkları yanlışa dur demeyenlerin hesabının da yaman olacağı aşikardır.

Şimdiki iktidar tarafından, 2004 yılında hazırlanan yeni Türk Ceza Kanununda, bu eksiklik görülmesine rağmen, Avrupa Birliği ve yerli zinaseverlerin muhalefeti korkusuyla eklememiş olması da, ayrı bir facia ve vebaldir. Sonuçta bu tür zulümleri kaldırmaları için, Millet tarafından tam yetki verilerek tek başına iktidar olanların; Zina, Ayasofya Camii, İdam Cezası ve benzeri kangren olmuş hastalıkları tedavi etmeleri bekleniyordu. Sükut-u hayale uğradığımız kesindir.

Zina suçunun, ta en başından itibaren sisteme yanlış şekilde alınması ve sonrasında yanlışlık bahanesiyle tamamen ortadan kaldırılması, yeniden gelmesinin engellenmesi, kahrolası bir tesadüf değildir. Planlı ve danişıklı bir çalışmanın, sistematik adımlarıyla gerçekleşmiştir. Ne yazık ki, bu senaryoda rol verilenlerin bazıları vizyon eksikliği ve gaflet nedeniyle, bazıları da açıkça hıyanet ve din düşmanlıkları yüzünden gönüllü olmuştur.

Meşhur günahkârlarımız olan, bir kısım futbolcu, sanatçı, manken, artist ve ünlü şahsiyetlerin, buz gibi ZİNA günahlarının aşk adıyla pazarlanması, yaşadıkları rezaletin özendirilmesi ve ahlaki değerlerin genel olarak yozlaştırılması ile, zina günahı basit vaka-i adiyeden olaylar arasına girdi.

Devlet açısından zina yapmak suç değil, boşanma davalarında meşru sebepler arasında sayılıyor. Ayrıca para karşılığı, zorla ve izinsiz yaptırılırsa, yaşı küçükler fuhşa zorlanırsa suç vasfı oluşuyor.((Fuhuş Suçu Nedir? <https://barandogan.av.tr/blog/ceza-hukuku/fuhus-sucu-cezasi-nedir-fuhusa-tesvik-etme-yer-temin-etme-fuhsa-aracilik-etme-tck.html>))

Fuhşa teşvik etme suçu (TCK 227/2),
Fuhuş kolaylaştırma suçu (TCK 227/2),
Fuhuş aracılık etme suçu (TCK 227/2),
Fuhuş için yer temin etme suçu (TCK 227/2),
Çocuğun fuhuş suçu (TCK 227/1),
Yetişkinlerin mağdur olduğu fuhuş suçu (TCK 227/2).

Bu suçlara karşılık verilen cezaların, oldukça yetersiz ve caydırma gücünden uzak olduğu, uygulamada açıkça görülmektedir.

Zorla fuhşa sürüklenenler bir yana, normal aile çocukları arasında, zinaya başlamanın devamlı örnek alınan Avrupa ve Amerika'daki gibi küçük yaşlara düştüğünü dehşetle izliyoruz. Üniversite gençliği zina bataklığının uzun süredir yakınında veya içinde bulunuyordu. Ne yazık ki, aynı durum liseli gençlerimiz arasında da normal karşılanmaya başladı.

Gençler arasında eskinin masum platonik sevmeleri çoktan bitmiş, sevgili olmak ve kısa sürelerde gömlek değiştirir gibi sevgili değiştirmek gündelik işlerden olmuş.

Zina, Lüks ve İsrافی Cazip Gösteren Ünlüler, Diziler, Filmler ve Sosyal Medya Paylaşımları

Alkol ve sigaranın sağlığa zararlı olduğu, Devletin bu sorunların yayılmasını önlemek için kısmen başarılı politikalar uyguladığı doğrudur. Özellikle TV ekranlarında sigara görüntüsü ve reklamının sıkı denetime tabi tutulması da güzel bir uygulamadır. Ancak aynı hassasiyetin zina ve fuhuş konusunda gösterilmemesi normal değildir.

Yayınlanan hemen her dizi veya filmde karmaşık ahlaksız ilişkiler adeta teşvik edercesine işleniyor. Bu film ve dizileri izleyenler Türkiye'de zina yapmayan, eşini aldatmayan namuslu kişilerin kalmadığını düşünebilir. Yabancı yayınların özellikle ABD ve Avrupa menşeli yapımların hemen hepsinde cinsel sapkınlıklar, zina, sigara, alkol ve uyuşturucu kullanımı değişmeyen ve teşvik edilen temalardır. Süreci ve sonucu zina ve fuhuşa hizmet eden onlarca yarışma ve reality show denilen yapımlardan bazılarının, ülkemizde de yayınlanmaya başladığını üzümlere görüyoruz.

Kadınların ve kızların alabildiğine makyajlı, bol dekolte görüntüler eşliğinde, kendilerine uyan erkeklerle birlikte lüks yaşam adıyla kültürümüzle örtüşmeyen, dinimize uymayan hayat tarzlarını sergilemesi, haram olan işler hakkında toplumsal hassasiyetin giderek kırılmasına, ahlaki erozyona neden olmaktadır. Tıpkı ılık suda gittikçe haşlanan ve sıcaklığın arttığını fark edemeyen kurbağalar gibi tepkisiz ve etkisiz kalmaya başladık. Bu konuyla ilgili ayrıntılı yazımı **“Haşlanmış Kurbağaya Döndükte Ağlayanımız Yok”** bağlantısından okuyabilirsiniz.((<http://ercanozcelik.com/haslanmis-kurbagaya-dondukte-aglayanimiz-yok/>))

Ünlülerin büyük bir çoğunluğu haram ve günahın evlerimize girmesinde truva atı rolü oynamaktadır. Sıradan insanların yaptıkları tepki koyularak ayıplanabilirken, ünlüler aynı haltı işlediğinde sempati ve özentiyile karşılanabilmektedir. Sıradan insanların giymeye cesaret edemeyeceği absürt kıyafetler, alkol ve uyuşturucu kullanımı, elbise değişir gibi sevgili değişimleri, nikahsız birliktelikler, sperm bankası ile çocuk sahibi olma gibi aslımıza, dinimize, neslimize uymayan her türlü melaneti topluma önce kabul ettirme sonra da sevdiren kanser gibi yayılmasında ünlülerin rolü oldukça fazladır.

Evliliğin Düzenli Olarak Kötülenmesi ve Erkekler İçin Tuzak Haline Getirilmesi

Sözde modern hayatın misyonerliğine soyunan medya, ünlüler ve son yasal düzenlemeler, evlilik kurumunu erkekler için bir azap tuzağı haline getirmiştir. Evlenen bir erkeğin karısından beklediği ilgi ve alaka ile uyumlu yaşamının yerine, feminist akımların ve CEDAW, İstanbul Sözleşmesi gibi yazılı esaretnamelerin uydurduğu “toplumsal cinsiyet eşitliği”nin yoldan çıkardığı huysuz, geçimsiz, saygısız ve kanaatsiz tavırlarla karşılaşmaktadır. Kadının güçlenmesi adına, erkeğine isyan etmesini teşvik eden öğretilerin ışığında, patlamaya hazır bomba misali, gergin ilişkiler ve anormal beklentilerin biriktirdiği huzursuzluklar, aile yuvalarını kemirmektedir.

Evlilikle ilgili sorumlulukların, aslında bir rahmet kapısı olduğu gözden kaçırılarak, tarafları kısıtlayan, hayallerini yaşamaktan geri bıraktıran, gereksiz angarya işlerle dolu zoraki bir yaşantı olduğu, cinsel yönden tek eşliliğe mahkum ettiği gibi algılar üzerinde sıkça durulmakta, evlenenlerin sosyal hayattan koptuğu imajı verilmeye çalışılmaktadır. Evlenen kişilerin kendilerine olan özeni bırakmaları, harcamaların artması gibi kısmen doğru haller de abartılarak bekarlığı ve buna bağlı olarak zina dolu bir hayatı tercih ettirme gayretine girilmiştir. Bekar kalanların hepsinin zina belasına düşeceğini söylemek elbette haksızlık olur. Ancak büyük bir çoğunluğun, kışkırtılmış cinsel çevre içinde kendini koruyabileceğini söylemek, mümkün değildir.

Geniş Aile Yapısının Dağılması - Evlerin Kúçülmesi

Toplum olarak kültürel cehalet ve yozlaşma yolunda hızla ilerliyoruz. Çünkü gelenek ve göreneklerimizi yeni nesillere aktaracak aile büyüklerini yaşadığımız evlerden çıkarmaya başladık.

Çocuklarımızın büyük bir kısmı, kent ortamında küçük dairelere sıkışmış, çekirdek aileler içinde büyümek zorunda kalıyor. Anne-babalar genelde iş ve geçim derdiyle boğuşurken, çocukların kültürel gelişimi, değerlerin aktarımı fazla başarılı olamıyor. Çünkü, günümüz anne babaları da benzer ortamlarda yetiştikleri için, aktarabilecekleri değerler gittikçe daralıyor ve zayıflıyor.

Eskiden geniş aile yapısı içinde bir üst ve yan kuşakların da desteği alınarak adeta ev okulu gibi doğal bir gelişim sağlanıyordu. Şimdilerde ise evlenen gençler anında yuvadan ayrılıyor. Çünkü evlerde odalar ve hacimler azaldı. Tahammüller daraldı. Yeni evlenen gençlerin büyük bir kısmı hayat deneyiminden ve büyüklerin gözetiminden yoksun kalarak kendi başlarına değer üretmeye zorlanıyorlar. Çocukları olduğunda bunları vermeye çalışıyorlar. Çocukları evlenip ayrıldığında ise bu faydasız ve bağlantısız döngü tekrarlanıyor.

Maddi sorunu olmayanlar ise, bir arada yaşamaya tahammül etmeyerek fırsatını bulduklarında hemen taşıyorlar. Çok geniş ve bol odalı evlerde 1-2 kişinin yaşadığını görüyoruz. Yani aile her durumda küçülüyor. Mekanı ister büyük olsun, isterse küçük, bu gerçek değişmiyor.

Her nesil değişiminde, bir maddenin tekrar sulandırılmasında yaşanan erime ve kaybolma durumu değerlerimizde görülür oldu. Ama hayat boşluk kabul etmez! Kaybolan değerlerin yerlerine, sosyal medya paylaşımları, youtube videoları, TV dizileri kararlı bir şekilde yenilerini işlemeye devam ediyor. Çocuklarımız artık nasıl giyinip, neler yiyeceklerini, hobilerini ve ilgi alanlarını bunlara göre belirliyor.

Önce evlerimizden amca, dayı, hala gibi yakınlarımızı uzaklaştırdık. Evlerimizdeki oda sayıları hızla azaldı. 2-3 odalı kutu gibi evlerde yaşamaya zorlandık. Sonra anneanne, babaanne ve büyükbabalarımız fazla gelir oldu. Mecbur kalmadıkça yanımıza almadık. Bayramdan bayrama, belki hastalıklarında ziyaret ettik. Çocuklarımızı büyüklerimizle, haftalar veya aylar içinde, sadece birkaç saatliğine buluşturduk. Bu ihmallerin sonucunda, neredeyse yolda birbirini tanıyamayacak kadar ayrı ve yabancı kalmış, akrabalık bağları gevşemiş nesiller türedi.

Geçmişten gelen değerlerin çimentosu sayılan büyüklerimiz vefat edip aramızdan ayrıldıkça, geride kalanlar tespih taneleri gibi dağılmaya ve birbirinden uzaklaşmaya başladı. Gözle görülüp konuşulmayanlar, akıldan ve gönülden de düşerek unutuldu gitti.

Eskiden komşuluk ve mahalle kültürümüz çok daha güçlüydü. Aynı binada veya bitişik evlerde oturan komşular, neredeyse akraba gibi samimi ve birbirine destekçi oluyordu. Sokak ve mahalle sakinleri ahaliyi tanır, sevinç ve hüzünler paylaşılır, çocukların yetişmesinde herkesin bir katkısı olurdu. Şimdilerde ise, çok katlı kutu gibi binalarda, herkesin birer yabancı modunda ürkek ve şüpheli davrandığı, asansör veya merdivenlerde karşılaşınca yarı resmi, yarı yapmacık “günaydın, iyi akşamlar, merhaba” gibi standart selamlaşmalardan öteye geçemeyen komşuluklarımız var.

Çocuklarımızı değil sokağa salmak, tanıdıklarımızın evine göndermeye korkar olduk. Kötü olayların endişesi, yüzeyselleşen komşuluk ve mahalle ilişkileri yüzünden evde kalmaları daha güvenli gelince, bilgisayar ve internet bağımlılıklarına sesimizi çıkaramadık. Onlarda sapkınlar için kolay hedefler haline geldi. Her türlü melaneti görüp öğrendiler.

Süresiz Nafaka Zulumü

Türk Dil Kurumuna göre nafaka, "birinin geçindirmekle yükümlü bulunduğu kimselere, mahkeme kararıyla bağlanan aylık" şeklinde tanımlanıyor.((Türk Dil Kurumu Sözlükleri <http://sozluk.gov.tr/>))

Hukuk sistemimizde, 2001 yılında kabul edilerek yenilenen **4721** Sayılı **Türk Medeni Kanununda** tanımlanmış **4 çeşit nafaka** uygulaması bulunuyor.((4721 sayılı Türk Medeni Kanunu <https://mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.4721.pdf>))

1- Tedbir Nafakası: Türk Medeni Kanunu Madde 169- "Boşanma veya ayrılık davası açılınca hâkim, davanın devamı süresince gerekli olan, özellikle eşlerin barınmasına, geçimine, eşlerin mallarının yönetimine ve çocukların bakım ve korunmasına ilişkin geçici önlemleri re'sen alır." Hakim bu sorumluluk gereği tedbir alır. Mağdur olma riski bulunan eş ve müşterek çocuklar için, tedbir nafakası tayin edilerek, diğer eşin ödemesi zorunlu tutulur. Davanın başından, sonuna kadar olan süre için geçerlidir.

2- Yoksulluk Nafakası: Türk Medeni Kanunu Madde 175- "Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan malî gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz." Altı çizili bulunan "kusuru daha ağır olmamak koşuluyla" ifadesi fiilen verilen kararlarda geçersiz sayılmıştır. Erkeklerin, kendilerini aldatan kadınlara dahi, nafaka ödemeye mahkum edildiği kararlar çıkıyor artık. Birde "süresiz olarak nafaka isteyebilir" konusu var. Bugün tam bir zulüm haline getirilmiş ve kabus gibi hem erkeklerin, hem de sonradan evlendikleri kadınların üstüne çöküp kalmıştır.

(Yoksulluk nafakasının süresiz bağlanacağı hükmü, yürürlükten kaldırılmış bulunan 743 Sayılı eski Türk Medeni Kanununa ilk defa **1988** yılında eklenmiştir.

"Madde 144 - (Değişik: 4/5/1988 - 3444/6. md.)

Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek eş, kusuru daha ağır olmamak şartıyla geçimi için diğer eşten mali gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir. Ancak, erkeğin kadından yoksulluk nafakası isteyebilmesi için, kadının hali refahta bulunması gerekir. Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz.")

3- İştirak Nafakası: Türk Medeni Kanunu Madde 182 - " ... Velâyetin kullanılması kendisine verilmeyen eşin çocuk ile kişisel ilişkisinin düzenlenmesinde, çocuğun özellikle sağlık, eğitim ve ahlâk bakımından yararları esas tutulur. Bu eş, çocuğun bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılmak zorundadır. ..." Boşanma sonrası müşterek çocukların masraflarına katkı yapmayla ilgili nafakadır. Çocukların kendi başlarına ekonomik yetkinlikleri olana kadar devamı beklenir.

4- Yardım Nafakası: Türk Medeni Kanunu Madde 364- "Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür. Kardeşlerin nafaka yükümlülükleri, refah içinde bulunmalarına bağlıdır. Eş ile ana ve babanın bakım borçlarına ilişkin hükümler saklıdır." Bu madde, İslam dininde olduğu gibi, yakın ve akrabaları koruyup gözetmeyi emrediyor. Hısımların ekonomik darlığa düşen yakınlarına nafaka vermesini imkanları ölçüsünde zorunlu kılıyor.

Süresiz nafaka neden zulümdür?

Evlenen kadınların kocaları üzerindeki kişisel maddi hakları, mehir alacaklarında kurumsal kimlik kazanmıştır. Mehirin miktarını belirlerken ele alınan temel ölçü ise, ölüm veya boşanma nedeniyle dul

kalan kadınların, en azından tekrar evlenmelerinin haram olduğu 3 aybaşılik iddet dönemi kadar kimseye muhtaç olmayacakları maddi değere sahip olmalarıdır.

Kadınların, boşandığı erkekler üzerinde, sahip oldukları ortak çocukların masrafları dışında bir hakları yoktur. Boşanan veya dul kalan kadınların, mehirleri bittikten sonra ekonomik darlığa düşmeleri halinde, sahip çıkma sorumluluğu öncelikle hısım ve akrabalarına, ki İslam dini de, Türk Medeni Kanunu 364. Maddesi de bunu açıkça emreder, sonra toplum ve sosyal devlet üzerindedir.

Hasbelkader bir kaç gün, birkaç ay veya yıl evli kaldığı, boşandıktan sonra yan yana gelmelerinin haram olduğu, tamamen yabancı sayılan bir erkeği, kadın evlenmez ve işe girmezse, ömür boyu nafaka ödemeye mahkum etmek, hem dünyada hem de ahirette savunması yapılamayacak bir zulümdür.((10 Günlük Evliliğe 29 Yıldır Nafaka Ödüyor <https://www.dha.com.tr/istanbul/suresiz-nafaka-magdurlarının-gozubakanlıkta/haber-1601836>))

Eski karısına, çocuğu olmadığı halde yıllar boyunca nafaka ödemek zorunda kalan erkekler, yalnız başlarına zulüm görmüyorlar. Sonradan evlendikleri kadınlar ve çocukları da bu zulme maruz kalıyor. Hangi kadın, kocasının yıllar önce boşandığı eski karısına, her ay maaş öder gibi rızkının koparılıp verilmesine razı gelir?

Evlilik akdi, kadın ve erkek arasında yapılan, karşılıklı faydalanma ve dünya-ahiret yolculuğuna hazırlanma sözleşmesidir. Bu akde dayalı olarak, maddi ve manevi sorumluluklar, kişisel hizmetler ve cinsel birliktelikler yaşanır. Sözleşme ortadan kaldırıldıktan sonra, hiç bir faydanın sağlanmadığı, sağlanmasının da yasak olduğu bir ortamda, ucu belirsiz cezalandırma gibi, süresiz nafaka mahkumiyetinin adaletle uzaktan yakından ilgisi yoktur.

Evlenen kadınlar uzaydan gelmediğine göre, boşandıklarında onlara sahip çıkacak aile ve akrabalarının, onlar da yok veya imkanları yetersiz ise, toplumun vergilerinden beslenen sosyal devletin devreye girmesi gerekir. Bir kadının maddi sorumluluğunun, sınırlı bir süre evli kaldığı erkeğe ömür boyunca yıkılması, kadının akrabalarının ve devletin sorumluluktan kaçarak, eski kocayı günah keçisi yapması anlamına gelir.

Yargının T.M.K. 364. maddesine göre, kadının ailesini yardım nafakası ödemeye zorlaması gerekirken, zaten yuvası dağılmış olan erkeğe yapışması, kolaya kaçırmaktan ve adaleti sarsmaktan başka bir şey değildir.

Ensesinde süresiz nafaka kılıcını her zaman hissededen erkeklerin, evliliğe kolay kolay yanaşmayacağını, boşanmış ve eski karısı kendisini aldatmış olsa da((Mahkemededen ödül gibi karar! Aldatan kadına nafaka <https://www.yeniakit.com.tr/haber/mahkemededen-odul-gibi-karar-aldatan-kadına-nafaka-605532.html>)) süresiz nafakaya mahkum edilmiş olanların ise, yeniden evlenmekte zorlanacağını, evlenmeyi başarsalar da yeni karıları ve çocuklarıyla hiç bir zaman huzur bulamayacaklarını bilmek için, alim olmaya gerek yok!

Boşanmanın en sevilmeyen mubah olduğunu, aileyi kurtarmak için beyaz yalanlar dahil mümkün olan

her şeyin yapılmasını, dara düşen ailelere yardımda bulunulmasını hem dinimiz emrediyor, hem de insanlığımız bunu gerektiriyor. Her şeye rağmen boşanma olduğunda, üstelik kadın tarafı haksız da olsa süresiz nafakaya mahkum edilen erkeklerin durumu içler acısıdır.

Nafakasını ödeyemediği için **tazyik hapsine** atılan, birikmiş nafaka borcundan dolayı maaşına haciz geleceği için sigortalı çalışamayan nice mazlumlar var bu ülkede. Topu topu 10 gün evli kaldığı bir kadına, tam 29 yıldır nafaka ödeyen erkeğe reva görülen durum, katmerli zulümden başka bir şey değildir.

Kadına pozitif ayrımcılık yapmak adına, boşanan erkeğe süresiz nafaka zulmüne mecbur bırakılmasının, artık tahammül edilemez bir duruma dönüştüğünün görülerek, gerçek adaletin tesis edilmesini bekliyoruz.

Aslında, 2016 yılında TBMM’de Aile için kurulan **Meclis Araştırma Komisyonunun, 399** sıra sayılı 493 sayfalık raporunda çok yönlü değerlendirmeler yapılarak, nafaka konusunda ise nafakanın sürelili yapılması, süre bitiminde mağduriyeti devam eden kadınlar için, sosyal yardımlaşma vakfı gibi devletin sosyal desteğinin sağlanması gerektiği ortaya konulmuş. Akıl ve vicdan sahibi herkesin kabul edebileceği bu zulmün, kaldırılmasına engel olan ideolojik yapıların, dernek ve oluşumların kulisi etkili olmuş ve süreli nafaka düzenlemesi geciktirilmiştir.((399 Sayılı Meclis Araştırma Komisyonu Raporu <https://www.tbmm.gov.tr/sirasayi/donem26/yil01/ss399.pdf>))

Cinsel Eğitim Yetersizliği ve Porno Bağımlılığı

İmam Şafii Hazretleri “*Sen nefsinin hak ile meşgul etmezsen, bâtil seni işgâl eder.*”((Hak ile meşgul olmayanı batıl işgal eder <http://www.islamveihsan.com/hak-ile-mesgul-olmayan-kalbi-batil-ısgal-eder.html>)) sözüyle önemli bir gerçeğe işaret etmiştir. İnsanın zihni ve kalbi doğru ve meşru bilgilerle donatılarak beslenmezse, kaynağı şüpheli, batıl ve yanlış bilgilerle dolarak davranışlarına yön vermesi kaçınılmaz olur.

Cinsel hayatımız da tıpkı diğer fizyolojik ihtiyaçlarımız gibi, olağan sınırları içinde yaşanması gereken, yok sayılmayacak, neslin devamını, kişilerin huzurunu ve mutluluğunu sağlayacak temel ihtiyaçlarımız içindedir. Cinsel eğitimin çocuklarımıza ilk önce aile ortamında, yaşlarına ve cinsiyetlerine uygun şekilde verilmesi gereklidir. Zamanla gelişen bedenlerindeki değişiklikler hakkında nitelikli bilgiye sahip olmaları, utanma duygusunun cehaletlerine ve korkularına neden olmayacağı sınırlarda tutularak, sorularına cevap bulabilmeleri lazımdır.

Müslümanlar için her şeyde olduğu gibi, cinsel hayatın yaşanmasında da en kıymetli rehberlik ve eğitim uygulaması, bizzat Sevgili Peygamberimiz ve onun kıymetli Ev Halkı (ehl-i beyt) tarafından aktarılmıştır. Kız çocuklarının anne, hala, teyze gibi büyükleri tarafından, erkeklerin ise baba, amca veya yetişkin abileri tarafından cinsel eğitime alınmaları gerekir. Çocuklar biraz büyüyünce gusül abdesti ve guslü gerektiren halleri anlatarak öğretmek lazımdır.

Bizim ayıp veya gereksiz görmemiz bu ihtiyacı örtmez ve ertelemez. Ailesinden sağlıklı cinsel eğitim alamayan çocukların doğal öğrenme çevresi, eskiden mahalle ve okul arkadaşları ile sınırlı oranda yazılı-görsel medya oluyordu. Şimdi ise hepsini baskılayan ve cinselliğin sapkınlık dahil her boyutunu sansürlü ve kontrolsüz şekilde gösteren internet var! Bilgisayar, tablet ve cep telefonları ile zaman ve mekan sınırı olmaksızın her yerde ulaşılabilir. Siz salonda çayınızı içerken, çocuğunuz kendi

odasından dünyanın öbür ucundaki bir siteye ulaşarak her türlü cinsel yayınlara muhatap olabiliyor.

Müslüman anne-babalar olarak öncelikle çocuklarımızın kendilerini tanımalarını, cinsel gelişimlerinin seyrini, dini ve ilmi gerçeklerin birlikte verildiği eğitimi bizzat kendimiz vermeliyiz. Cinsel ihtiyaçlar ve bunların giderilmesindeki sınırlarını, meşru ve gayri meşru durumları, cinsel sapkınlıkların hakkında genel bilgileri ve neden sapkınlık olduklarını önce bizden duyarak öğrenmeleri gerekir. Bu alanı boş bırakırsak, internet başta olmak üzere sınırsız ve kontrolsüz bilgilerin ve görsellerin, körpe zihinlerini bulandırmasına, hazırlıksız yakalanarak haram ve günah bataklığına düşmelerine, merak ve hormonlarının dengesiz etkisiyle, yanlış şeyleri deneme yoluna gitmelerine fırsat vermiş oluruz.

İnternet ve dizilerdeki fuhuş furçası ile, günümüz kentlerinde kadın ve erkeklerin ölçsüz dekolte giyimleri, artık iyice abartılarak sıradanlaştığı için, cinsel uyarana olma güçlerini de yitirmeye başlamıştır. Eskiden basit bir göz süzme hareketi ile karşısındaki erkeğin aklını başından alacak kadar etkileyebilen kadınların, ölçsüz kıyafet tercihleri ve vücutlarını teşhir etme hastalıkları, letafet ve zarafet denilen duyguları öldürmüş, kaba bir et ve kumaş gösterisine dönüşmüştür. Bu rahatsızlık, "süslüman" denilen sözde kapalı ama, başörtüsü dışında teşhircilikte bir farkı kalmayan kadın ve kızlar içinde geçerli olmuştur. Örneğin, kadınların aybaşı döngüleri içinde yumurtalarının olgunlaştığı zamanlarda, doğal olarak dudaklarında kızarma ve yanaklarında pembeleşme gibi fizyolojik belirtiler oluşur. Başka hiç bir şey yapmasalar dahi, muhatap oldukları erkekleri cinsel yönden uyarana, ilgi ve dikkat çeken bir hale gelirler. Doğal renk değişimlerine dikkat etmeden sürekli makyaj yapan kadınlar, erkekleri bilerek veya bilmeyerek, cinsel yönden terörize ediyor ve uyarana bombardımanına maruz bırakıyor. Bu süreçte kaçınılmaz olarak erkeklerde bir kanıksama ve artık etkilenmeme gibi duyarsızlaşma oluşuyor. İlginin azaldığı fark edilince, bu sefer vücut bölgeleri dekolte görüntüleri ve tavırları içinde nazara veriliyor. Söylemek istediğim şey şudur ki; aşırı makyaj ve çıplaklık, kadın-erkek arasındaki gizemi, ilgiyi, merakı, özlemi, masumiyeti ve ulaşabilme gayretini öldürüyor. Porno dünyası toplumdaki bu yozlaşmayı da kullanarak, kendisine kolayca yayılma alanı buluyor.

İnternet ve pornoya kolay erişim evlenme kararlarını geciktiriyor! Günümüz şartlarında, evliliğin beraberinde getirdiği maddi ve manevi sorumluluklardan çekinen gençlerin, şayet zinaya bulaşmıyorlarsa, idare etmek için başvurdukları cinsel tatmin yöntemi porno yayınlardır. Evli çiftler arasındaki iletişim bozukluğu ve cinsel sorunlardan kaçışta da pornoya başvurmanın yaygınlığı dikkat çekicidir.

Temel dini ve ahlaki değerler eğitimi, günümüz çekirdek aile yapısı içinde yeterince alamamış, okulda verilen eksik, yanlış ve kısıtlı eğitimlerden geçmiş gençlerin, pornodan uzak kalabilmesi imkansız derecede zor hale gelmiştir. Çocuklarına cinsel eğitim ve zina riski olduğunda acilen evlendirme görevini savsaklayan, her anne-baba çocuğunu fuhşun ve pornonun kucağına itmektedir. Açıkça ilan edilmese de, porno izleyen gençler için; "*en azından zina etmiyor*", zina yaptığı belli olan gençler için ise "*en azından sapkın değil*", şeklinde tuhaf bir kabulleniş ve haline haşa şükretme(!) tavrı günümüz aileleri üzerine sinmiş durumdadır.

Cinsel eğitimini meşru sınırlar içinde ve doğru şekilde alamayan erkekler, sevişmeyi pornodan görüp öğreniyor. Daha sonra evlenme imkanı olduğunda, hem kendisini hem de karısını pornoda gördükleriyle karşılaştırarak yanlış beklentilere veya depresyona giriyor. Pornoda gördüklerini karısıyla yapmaya kalkınca, daha büyük sorunlar yaşıyor. Sebepsiz görülen kavga ve boşanmaların arkasında, cinsel mutsuzluğu ve uyumsuzluğu yüksek oranda bulunduğunu söylemek gerekir.

Porno hastalığından kurtulabilmek için, öncelikle gençlerin en kısa zamanda evlenmesine yardım ve teşvik edilmeleri lazımdır. Evliler açısından ise, eşlere gerekirse cinsel eğitim terapileri meşru sınırlar içinde verilmeli ve cinselliğin iki taraflı tatmin ve ilgiyle yükseleceği aktarılmalıdır. Kadınların, evlerinde kocalarına karşı en güzel ve cömert tavırları içinde olması, erkeklerin de helal daire içinde keşfedilecek

çok fazla cinsel hazların olduğunu bilmesi, cinselliğin iki taraflı etkileşim ve iletişimle gerçek seviyesine çıkabileceğinin gösterilmesi gerekir. Karı ve koca, cinsel açıdan kendi kendilerine yettiği ve mutlu ettiği oranda, porno bağımlılığı ve gayri meşru macera hevesleri azalacaktır.

Eğitimin, Kültür ve Genel Ahlak Değerlerinin Aktarılmasında Yetersiz Bırakılması

Kadim medeniyetimizin, önemli bir eğitim geçmişi ve tecrübesi vardır. Genel yapı ile birlikte yükselip parladığı, eserleri yakın zamana kadar Avrupa'da ders kitabı olarak okutulan, alimler yetiştirdiği dönemler de olmuştur, bozulup etkisini kaybettiği dönemler de görülmüştür.

Milletimizin değerlerine, aile ve sosyal dokusuna uymayan, özellikle orta ve lise öğretiminde sürekli sistem değişikliği ile kayıp nesiller çıkmasına neden olan uygulamalar;

1946'da İnönü Hükümeti ile ABD arasında Kahire'de imzalanan, 1949'da TBMM tarafından onaylanarak, 18 Mart 1950'den itibaren yürürlüğe giren "**Fulbright Anlaşması**"na dayanmaktadır.((Fulbright Anlaşması

https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/KANUNLAR_KARARLAR/kanuntbmmc032/kanuntbmmc032/kanuntbmmc03205596.pdf))

Tipik bir sömürge mantığı ile hazırlanan anlaşma ile, ABD tarafından verilecek kredi borçlarının, bir kısmının eğitim ve kültür faaliyetleri için nasıl kullanılacağına, kurulacak bir komisyonla denetlenmesi, faaliyet ve personel masraflarının ödenmesi, Türkiye'den bazı kişilerin ABD veya bağlı ülkelerinde eğitilmesi (siz bunu devşirilmesi olarak anlayın) hakkında bir sözleşmedir. Sömürge benzetmesi şundan dolayıdır: Borç verdiği paranın nerede ve nasıl harcanacağına yine ABD karar vermektedir! Bu sözleşmeyle kurulan "**Birleşik Devletler Eğitim Komisyonu**" (Komisyonun ismine dikkat ediniz! ne zamandan beri Birleşik Devletlerin bir parçası olmuşuz da, haberimiz yok!) 4'ü Türkiye, 4'ü Amerika Birleşik Devletleri vatandaşı 8 kişiden oluşuyor. ABD'nin Ankara'da bulunan bir elçilik yetkilisi "**Misyon Şefi**" unvanı ile Komisyon Başkanlığı yapıyor. Karar alınırken oylamada eşitlik yaşanır, "Misyon Şefi" ne derse o oluyor! Yani her zaman ABD'nin dediği oluyor. Bu sözleşme, Türkiye Cumhuriyetinin eğitim sistemini resmen ABD'ye teslim etme sözleşmesi olarak imzalanmış, fiilen de bu şekilde uygulanmıştır.

ABD'ye teslim edilen ve her 5-10 yılda bir sistem değişikliğine gidilerek, sürekli kayıp nesiller oluşmasına neden olan gelişmelerin arkasındaki baş aktör, "Fulbright Sözleşmesi"dir. İnönü Dönemi sürekli eleştirilirken bu sözleşmenin geçerli bırakılması, sözleşmenin sınırsız süreli olması, bilenler için hüznün ve elem kaynağı bir zillettir.

Çocuklarımızın son yıllarda, “toplumsal cinsiyet eşitliği” zırvalarıyla zihinlerinin bulandırılması, sapkınlıkların normal gösterilmeye çalışılması ve hatta teşvik edersesine sunulması bizi biz yapan bütün değerlerimize ve geçmişimize suikasttan başka bir şey değildir.

Öğretmelik mesleğinin, adeta işsizliğe karşı son çare kılınması gibi, kalitesiz ve yetersiz eğitim süreçlerinden çıkan aşırı sayıda mezun adaylar ile yetkinliğinin düşürülmesi önemli bir sorundur. Çok sayıda okulun açılarak, gerekli öğretmen ve diğer şartların eksik bırakılması da ayrı bir sorundur.

Sosyal ve kültürel değerlerimizle birlikte, dini eğitimin de üst seviye yapılması beklenen, İmam Hatip Okulları da kemiyete (çokluğa) ulaşmış, ancak keyfiyeti (kaliteyi) yitirmiş durumdadır. Kendi çocuklarımdan biliyorum! Bakınız: **Çocuklarımızı Nasıl Koruyup Yetiştireceğiz?** başlıklı makalem. (<http://ercanozcelik.com/cocuklarimizi-nasil-koruyup-yetistirecegiz/>)

Çekirdek aile yapısı nedeniyle, aileden yeterince aktarılamayan değerler ve sosyal davranış kalıpları, eğitim sistemi içinde de hor görülerek başkalaşınca, değer kontrolleri zayıf, her yöne savrulabilen nesiller yetişmeye başladı. Bu nesillerin kurdukları aileler de doğal olarak dayanıksız, geleneklerden kopuk, zorluğa ve darlığa tahammülsüz, değerler sistemi olgunlaşmamış yapılarda bulunuyor. Evlilikler zor kuruluyor, çabuk yıkılıyor!

Yahudi ve Hristiyan Kültürünün Sosyal Yapımızı İşgal Etmesi

Halkı Müslüman bir ülkede yaşıyoruz ama, Cenaze Namazı ve Merasimi dışında İslam’a uyan tören ve etkinliğimiz neredeyse hiç kalmadı!

Modernleşmeyi yanlış anlayarak ve özellikle yanlış anlatılarak, kültürümüzden uzaklaştık. Geleneklerimiz ve toplumsal hassasiyetlerimiz bozulmaya, kötü yönde dönüşmeye başladı.

Mesela düğün törenlerimiz. Hristiyan ve Yahudilerin düğünle ilgili hemen her uygulaması bizde de yapılıyor. Gelin ve damadın salona müzikle girişi, tesettürlü bile olsa halkın içinde dans etmeleri, törene katılanların kadın erkek karışık dans ve halayları, pasta kesme - yedirme seramonileri, birebir uygulanıyor. Yahudilerin yerde bezin içinde bardak kırma geleneği eksik kalmıştı. Yakında o da gelir! Tek sıra olarak, önündekini belinden tutup yapılan dansları bile geldi. Düğün törenleri için özel yazımı **Yozlaşan Törenlerimiz #Düğünler** bağlantısından okuyabilirsiniz.((<http://ercanozcelik.com/yozlasan-torenlerimiz-dugunler/>))

Mezuniyet törenlerimizde Hristiyanların aynen kopyası haline geldi. Mezuniyet balosu adıyla hazırlanan etkinlikler gençlerimizin ve hatta orta eğitimdeki çocuklarımızın haramlarla buluşturulduğu süslü tuzaklara döndü. Çocukların mezun olmaları günah ve haramlar için meşru ve masum bir gerekçe yapılıyor.

Üniversitelerimizdeki yönetim unvanlarını bile Hristiyan kültüründen aynen kopyalayıp, kendimize uygun isimler vermekten aciz bırakılmışız!

Rektör diye aslında kime denir? Online İngilizce Oxford sözlüğüne göre: Rector: 1. anlamı *“an Anglican priest who is in charge of a particular area (called a parish). In the past a rector received an income directly from this area.”* Yani, “Belirli bir bölgeden sorumlu olan bir Anglikan Rahibi (Parish denilir). Geçmişte bir rektör doğrudan sorumlu olduğu bu alandan gelir elde ederdi.”((Oxford Online Sözlük- Rector <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/rector?q=rector>))

Dekan dediklerimiz de Dean (Almanca Dekan, İngilizce Dean) unvanından aktarılmış. Aynı sözlükte Dean için :1. *“(in the Anglican Church) a priest of high rank who is in charge of the other priests in a cathedral”* Yani, Anglikan Kilisesinde, bir Katedralde bulunan rahiplerin amiri pozisyonundaki yüksek rütbeli rahip demekmiş. 2. *“a priest who is in charge of the priests of several churches in an area”* yani

diğer bir anlamı da, bir bölgedeki bir kaç kiliseden sorumlu ve yetkili rahip demekmiş.((Oxford Online Sözlük- Dean <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/spellcheck/english/?q=decan>))

Üniversite olarak bildiğimiz eğitim kurumları başlangıçta Hristiyanlık eğitimi için kurulduğundan, yöneticilerin ve hocaların rahiplerden olması garip değildir. Garip ve hazin olan şey, bizim üniversitelerimizde Hristiyanlıktan gelen her görev, unvan ve geleneği, birebir alarak içselleştirmemiz ve normal görmemizdir. Her hangi bir Rektöre, “merhaba sayın başpapaz” dersiniz kızar ve hakaret davası açabilir. Ama “merhaba sayın rektör” dediğinizde mutlu olur ve güzel karşılık verir. Aslında ikisi de aynı şey demek! Neden kendi kültürel terminolojimizi kullanmıyoruz?

Mezun olan çocuklarımıza tıpkı Hristiyan okullarından mezun olan papaz öğrenciler gibi cüppe ve kep giydireyoruz. Her mezuniyette boy boy resimler çekilip paylaşıyoruz. Gerçek papazların bunları gördükçe yıllardır nasıl mutlu olup içlerinin yağının eridiğini tahmin etmemiz gerekir. Bu konudaki ayrıntılı yazımı **Yozlaştıran Törenler: #Mezuniyet ve #Balolar** bağlantısından okuyabilirsiniz.((<http://ercanozcelik.com/yozlastiran-torenler-mezuniyet-ve-balolar/>))

Her yıl tekrarlanan rezaletlerden birisi de, Hristiyanların Noel Bayramına karşılık bizimkilerin yılbaşı kutlamaları, hediyeleşmeleri, Noel Babalı, geyikli, çam ağaçlı eğlencelerdir. Sanki yılbaşında içki içmek için özel ruhsat varmış gibi davranan gafil Müslümanlar artıyor ama eksilmiyor. Yılbaşı kutlamalarını meşrulaştıran ve kültürümüzün içine truva atı gibi girerek sosyal alışkanlıklarımızı yozlaştıran Alışveriş Merkezlerimiz de var. Kampanyaları ve süslemeleriyle adeta yılbaşı kutlamalarını zorunluluk haline getirdiler. Yılbaşı kutlama faciası hakkındaki ayrıntılı yazıma **Kronik**

Yılbaşı Hastalığımız: Noel Kutlamaları

bağlantısından((<http://ercanozcelik.com/kronik-yilbasi-hastaligimiz-noel-kutlamalari/>)), AVM'lerin yıkıcı etkileri hakkındaki yazıma da **Toplumu Formatlama Merkezleri: AVM'ler** bağlantısından ulaşabilirsiniz.((<http://ercanozcelik.com/toplumu-formatlama-merkezleri-avmler/>))

Düğün ve mezuniyet gibi temel törenlerimiz bile, yabancı kültür öğeleriyle hemhal olunca, sosyal yapımızda bozuluyor, ailemizin kültürel dayanakları da yıkılmaya başlıyor. Ölümünden başka her şeyimiz aslımıza yabancılaştı. Sosyal birliğimiz sarsıldı, hamurumuz bozulmaya döndü.

Gerekçe kısmı hazırlanıyor...

Eşcinsellik ve Benzeri Sapkınlıklarının Yayılması

Yukarıda da bahsi geçen Kinsey Cinsel Yönelim Skalasında, heteroseksüel şekilde tanımlanan normal kadın-erkek birlikteliğinin uç ve marjinal yani anormal gösterilmesi, buna karşılık eşit derecede homoseksüelliğin (eşcinselliğin) normal gösterilmesiyle, bütün dünyada siyonist sermayenin desteğinde eşcinsel seviciliği ve yönlendirmesi her alanda yapılmaya başlanmıştır.

Çocuk üretimine ve aile düzenine kesin çare olarak görülen eşcinselliğin, bütün medyada, filmlerde, dizilerde, reality-showlarda sanki toplumun yarısı eşcinselmış gibi gösterilmesi, zaman içinde etkili olmuş ve hemen her toplumda eşcinsellik oranları artmıştır. Aslında muhafazakar bir toplum olan ABD içinde hızla yayıldığı gibi, İngiltere, İtalya, Fransa, Hollanda gibi Avrupa ülkelerinde de yüksek düzeylere ulaşmış, en sonunda eşcinsel evliliklerin yasal hale gelmesiyle zirve yapmıştır.

Türkiye’de de durum farklı değildir. Eşcinseller eskiden küçük bir azınlık halinde, durumunu gizleyen ve çekinen davranışlarda, gözlerden uzak yaşamaya gayret ederken, bugünlerde hormonlu bir güven patlaması yaparak, sapkınlığını savunmanın ötesine geçerek, toplumun ve İslamın temel değerlerine saldıracak kadar hayasız tavırlar içine girdiler. Onur haftası ve yürüyüşü (!) adıyla, karanlık mihrakların sponsorluğunda, onursuzluklarını ilan edercesine rezil etkinlikler yaparak, toplumsal değerlerimize, dinimize savaş açtıklarını, en rezil sloganlar eşliğinde ilan ediyorlar.

Kişinin kendisini eşcinsel olarak tanımlaması, bireysel özgürlük ve hesap verme sorumluluğu açısından, hoş görülme de sessiz kalınabilir bir durum iken (İslam hukuku açısından değil, günümüz şartları itibarı ile), eşcinselliğini medya ve kamuoyu önünde pazarlama yaparak ilan etmesi, eşcinselliği teşvik eden faaliyetlere girişmesi, pazarlamanın ötesinde, toplumun genel ahlak kurallarına ve dini değerlere saldırması, asla kabul edilemeyecek bir fitne ve manevi terör eylemidir.

Kişilerin ailelerini bu fitneden koruma hakkı ve sorumluluğu olduğu gibi, devletin de Anayasada belirtildiği üzere tedbir alma sorumluluğu vardır. “Anayasa- ÜÇÜNCÜ BÖLÜM / Sosyal ve Ekonomik Haklar ve Ödevler / Ailenin korunması ve çocuk hakları / MADDE 41- ... **Devlet, her türlü istismara ve şiddete karşı çocukları koruyucu tedbirleri alır.**” ((T.C. Anayasası https://www.tbmm.gov.tr/anayasa/anayasa_2011.pdf))

Kişisel özgürlük kılıfıyla her haltın yenilemeyeceği de Anayasanın Giriş metninde açıkça ifade edilmiştir: “... Her Türk vatandaşının bu Anayasadaki temel hak ve hürriyetlerden eşitlik ve sosyal adalet gereklerince yararlanarak **millî kültür, medeniyet** ve **hukuk düzeni** içinde onurlu bir hayat sürdürme ve maddî ve manevî varlığını bu yönde geliştirme hak ve yetkisine doğuştan sahip olduğu; ...” yani toplumun milli değerlerine kimse savaş açamaz!

Türkiye’de eşcinsellerin moda ve sanat adıyla hoş gösterilmesi, internet yayınlarında sapkınlıkların teşhir edilmesi, bu sapkınlığa itiraz edenlerin sanki nazi suçluları gibi “**homofobik**” yaftasıyla rencide edilerek dışlanmaya çalışılması, planlı sistematik aktivitelerdir. Sokakta karşılaşma veya aynı mekanda bulunma ihtimalimiz son derece düşük olan ahlak düşkünü insanlar, TV ve internet yolu ile en mahrem mekanlarımıza rahatlıkla girebilmektedir.

Eşcinsellik durumu çeşitli sebep ve gelişmelerin etkisiyle oluşan bir sendrom gibidir. Tek yönlü yaklaşımla çözülemez ve anlaşılabilir. Kişinin doğup büyüdüğü aile ve çevresinde, maruz kaldığı eğitim ve davranış kalıpları, genetik ve hormonal yatkınlık seviyeleri, vücut ve hormon yapısını değiştirebilen beslenme alışkanlıkları, tükettiği gıdaların **GDO** ile bozulmuş içeriği, dost ve arkadaş çevresi, din ve ahlak inancı, maddi durumu ve maddiyatla ilgili beklentileri vs. yazılması eksik kalanlarla birlikte, çok yönlü değerlendirilmesi, her bireye özel çalışma ve yaklaşım gösterilmesi gerekir.

Eşcinsellik akımı hızla yayılan bir orman yangını gibi, normal duruşlu gençlerimizi ve çocuklarımızı yakma tehlikesiyle giderek büyüyor. Sağlam bireylerimizi korumaya çalışmaktan ve yangınla mücadele etmekten, yanan bireylerle ilgilenemiyor ve adeta onları kaderleriyle başbaşa bırakarak, görmezden geliyoruz. Halbuki, son nefesini verinceye kadar her insanın kurtuluşa ve hidayete erme şansı veya hakkı vardır. Önce, eşcinsellik yangınına yanan fitne odaklarını kurutmalı, sonra da yangına maruz kalan fidanlarımızı yeniden yeşertmenin çarelerini aramalıyız. Kaybedecek ve ebedi hüsrana terk edilecek hiç bir canımız olmamalı! Eşcinselleri onaylayarak değil, anlayarak ilerlemeli ve onların içine düştükleri bu

zor durumdan çıkabilmeleri için, her türlü yardım ve desteği sağlamalıyız.

İslamın Lanetlediği Dövmeciliğin Yayılması

Her insan birer nefis sahibidir. Hayırlı ve güzel işler yapma becerisi olduğu gibi, harama düşme ve yanlış işlerde bulunma durumu da söz konusudur. Zaten kulluk sınavı dediğimiz şey tam olarak budur. İki tarafa da yönelme imkanımız olduğu halde, kötülüklerden sakınmamız ve men etmemiz, iyiliği yapmamız ve tavsiye etmemiz gerekir.

Dövme yapmak ve yaptırmak, Yüce Allah ve Resulü (s.a.s.) tarafından açıkça lanetlenmiş haram ve günah eylemlerdir. Dövme yapmak, Allah'ın yarattığı şekil ve şemaile razı olmama, değiştirme, bozma ve aşağılama gibi anlamlara gelmektedir. *“Onları mutlaka saptıracağım, muhakkak onları boş kuruntulara boğacağım, kesinlikle onlara emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar (putlar için nişanlayacaklar), şüphesiz onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler” (dedi). Kim Allah'ı bırakır da şeytani dost edinirse elbette apaçık bir ziyana düşmüştür.”* (Nisa-119) ((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyabet.gov.tr/mushaf>)) Şeytanın oyunu ve Yüce Allah'ın gazabı açık şekilde tanımlanmıştır. Sahibi değil, emanetçisi olduğumuz vücutlarımızda, gereksiz ve kalıcı değişiklikler yapmak, hor kullanmak gibi haklarımız yoktur.

“Rasulullah (S.A.S.): ‘...Dövme yapan ve dövme yaptırmak isteyen kadınlara Allah lanet etsin’ buyurdu.” (Buhari, Müslim)((https://webdosya.diyabet.gov.tr/hadis/UserFiles/Document/riyazussalihin_cild_3.pdf)) Cahiliye dönemi Araplarında, özellikle kadınlar arasında yaygın olan dövmeyi, Hz. Peygamberimiz (s.a.s.)'de açıkça lanetlemiş ve yasaklamıştır.

Gizli kalan günahların, tövbe edildiğinde afları daha mümkün iken, aleni yapılan ve başkalarını da özendiren günahların, işleyenleri daha sıkıntılı duruma sokacağı aşikar bir durumdur. Sevgili Peygamberimizin bu hadis-i şerifi hem müjde, hem de günahların gizli bırakılması için önemli bir uyarıdır:

“Ümmetimin hepsi affa mazhar olacaktır, günahı aleni işleyenler hariç. Kişinin geceleyin işlediği kötü bir ameli Allah örtmüştür. Ama, sabah olunca o: “Ey falan, bu gece ben şu şu işleri yaptım!” der. Böylece o, geceleyin Allah kendini örtmüş olduğu halde, sabahleyin, üzerindeki Allah`ın örtüsünü açar. İşte bu, günahı aleni işlemenin bir çeşididir.” (Buhari, Müslim)((<https://sorularlailslamiyet.com/ummetimin-tamami-affedilmistir-ancak-gunahlarini-ilan-edenler-mustesna-hadisini-aciklar-misiniz-0>))

Dövme yapanlar, işledikleri günahı teşhir etmekten zevk alan, zaten göstermek için yapan ve vücutlarını canlı bir tuvale dönüştüren kişilerdir. Onların bu hali, en başta niyetleri öyle olmasa da; Allah'a karşı bir isyanın, başkaldırının, beğenmezliğin, şeytani bir kibrin göstergesi olmaktadır. Dövmeleri gören herkes, kıyamet gününde birer şahit olarak karşılına çıkabilecektir.

Dövme yaptırmak, psikolojik bir rahatsızlık gibi, gittikçe ilerleyen bir durumdur. Küçük bir dövmeyle başlayanlar, bir süre sonra dayanamayıp başka dövmeleri de yaptırmaya devam ederler. İmkani olan ve kendisini de durduramayanların vücudu, en sonunda tuhaf bir görüntülerle kaplanmış olur.((Tuhaf Dövme Görseli <https://tattooaxa.ru/stati/tatu-na-glazah>))

Dövmeye şahit olanların dışında, görerek heveslenen ve aynı günahı işleyen kişilerin vebali de, teşhircilere yüklenecektir. Bu teşhiri yapan kişiler internet, basın-yayın, medya platformları veya spor müsabakaları gibi büyük mecraları kullanıyor ise doğal olarak günahları da katlamalı tarifeye girecektir. Hukukumuzda bir kişinin yüzüne karşı hakaret eden zanlı ile, bu hakareti medya üzerinden yapan zanlıların farklı cezalara çarptırılması, basın yoluyla işlenen suçlara daha fazla ceza verilmesi de benzer gerekçe iledir.

Son yıllarda sporcu, şarkıcı, sinemacı, tiyatrocusu vb. sıfatlarla boy gösteren ünlü kişilerin vücutlarına yaptıkları dövmeleri her fırsatta teşhir etmeleri ile, henüz ahlaki olgunluğa ermemiş, dini ve kültürel değerleri oturmamış gençlerimiz arasında dövme hastalığı iyice yaygınlık göstermiştir. Açık bir günah ve isyan anlamına gelen dövmelerin yanı sıra, piercing denilen günah modası ile, vücudun çeşitli yerlerinin delinmesi, farklı olmak adına, eskiden mahalle aralarında oynatılan ayılar veya, çifte sürülen öküzler gibi burunların delinerek halka takılması gibi işlerin tamamı ahlaki yozlaşmanın, ailenin geleneksel yapısının bozulmasının birer göstergesidir.

Her anı ve görüntüsü açık bir isyan ve günaha davet niteliğinde olan kişilerden kurulacak ailelerin, sağlıklı ve hayırlı nesiller yetiştirmesini beklemek beyhude olacaktır.

Dövme ile ilgili ayrıntılı yazıma **Sosyal Bir Tehdit Olarak Dövme ve Dövmecilik** bağlantısından ulaşabilirsiniz.((<http://ercanozcelik.com/sosyal-bir-tehdit-olarak-dovme-ve-dovmecilik/>))

Domuz ve Domuz Ürünlerinin Hayatımızı İşgal Etmesi

Kıvırmadan söylemek ve korunabilmek için gerçeği kabul etmek lazım. Sağlık ve beslenme ile ilgili yazılarda hep söylenir ya: Ne yerseniz, O olursunuz! Aynen öyle, Allah muhafaza bütün insanlık **domuzlaşmaya** doğru gidiyor! Domuz ve benzeri haram maddelerle zehirlenen gıdalarımız yüzünden;

karakterimiz, sağlığımız, inancımız, ahlakımız ve güçlü bir aile kurabilmek için gereken bütün değerlerimiz bozuluyor, etkisini kaybediyor!

Hoşumuza gitmiyor ama gerçek bu. Yüce Allah'ın Kur'anı Kerim'de açıkça ismini zikrederek her şeyiyle haram kıldığı tek hayvan domuzdur! *"Allah, size ancak leş, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Ama kim mecbur olur da, istismar etmeksizin ve zaruret ölçüsünü aşmaksızın yemek zorunda kalırsa, ona günah yoktur. Şüphesiz, Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."* (Bakara-173)((Kur'an-ı Kerim <https://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf>)) Zaruri hallerde, ölmeyecek kadarı istisna tutulmuş sadece.

Dünyada üretim kolaylığı ve karlılık açısından, domuzdan daha üstün bir ticari yatırım yok gibidir! Bu durum da Allah'ın bir imtihanıdır. Bir dişi domuz yılda 3 defa yavrulayabilir. Her seferinde en az 12-15 yavrusu olur. Her yavrunun büyüüp kesilebileceği 130 kg'a gelmesi için sadece 4 ay yeterlidir! Domuzlar cam parçaları dışında her şeyi yiyebilir! Leşleri ve ölü yavrularını bile! Aç kaldıklarında birbirlerini yemesinler diye daha yavru iken bazı dişlerini söküp çıkarırlar.

Sabah yataktan kalkıp, kahvaltı masasına oturduğumuz ana kadar, içerisinde domuz katkıları olan en az 4-5 ürün (sabun, diş macunu, şampuan, krem) kullanmış olabiliriz! Çünkü bir domuzdan ortalama 185 ürün elde ediliyor. Kahvaltıya oturduğumuzda yediğimiz hemen her sanayi üretimi gıdanın (şekerleme, çikolata, yoğurt, salam, sosis, bisküvit, sütlü tatlılar vs) içinde de domuz olma ihtimali %99'dur.

Avrupa birliğinin resmi sitesindeki istatistiklere göre, 2016 yılında Avrupa genelinde üretilen 32,19 milyon ton kırmızı etin **%73'ü domuzdan** elde edilmiş! Sadece kırmızı eti değil, derisinden tüyüne kadar her şeyi ticari olarak kullanılıyor.

Aşı üretiminde en yaygın hammaddelerin başında domuz geliyor! İnsanlara nakledilen organik kalp kapaklarının kaynağı da genellikle domuzdur maalesef. Mermi üretiminden hazır betona kadar girmediği yer kalmamış.

Domuzun en büyük özelliklerinden birisi de ahlaksızlığıdır. Domuzlar eşlerini kıskanmaz. Ortalık, eşini kızını kıskanmayan, tam tersine övünerek gezinen tiplerle dolu farkında mısınız? Eskiden Avrupalılara bakarak aşırı dekolte giyinen karıları veya kızlarının yanındaki adamlara argo kelimelerle tepki gösterirdik. Şimdi bizim sokaklarımız onlardan farksız adamlarla (!) doldu.

Toplumsal çürümenin nedenlerinden birisi de, domuz katkılarıyla doldurulmuş, GDO'lu (genetiği değiştirilmiş organizmalar) tarım ürünleriyle yapılmış, tarım ilaçlarıyla kimyasal bombaya çevrilmiş, hayvansal ürünlerde aşırı hormon ve antibiyotik kullanımı ile başkalaşmış gıdalarla beslenilmesidir.

Yukarıda hatırlattığım söz neydi? Ne yerseniz, O olursunuz! Aşırı tavuk tüketen erkek çocuk ve gençlerde, aşırı hormona maruz kalmaktan dolayı, göğüslerinde anormalden büyümeler görülüyor. Aynı bunun gibi, aşırı domuz katkılarına maruz kalan kişilerde de ahlaki düşkünlükler daha kolay yaşanıyor.

Domuz ve diğer zararlı katkılarla beslenen nesillerin üreme sağlığı bozuluyor! Evlilikte sebat ve sadakat dengesi kaybediliyor! Yeni nesillere aktarılması gereken ahlak, inanç ve toplumsal değerler şuuru erozyona uğruyor!

Domuz konusunda oldukça geniş kapsamlı ve ayrıntılı bir çalışma yapmıştım: **Yeter Artık! Daha Fazla Domuz Yemek İstemiyoruz!** bağlantısından ulaşabilirsiniz.((<http://ercanozcelik.com/daha-fazla-domuz-yemek-istemiyoruz-artik/>))

Sonuç

Güçlü aile ve sosyal dokuya sahip olan toplumlar, tüm dünyada gücü ve parayı elinde tutan, sınırlı sayıda **siyonistlerin** çıkarlarına uymadığı için, yok edilmesi gereken asıl hedefleri olmuştur. Siyonistler için, dünya nüfusunun artması bir kabustur. Çünkü kaynakları paylaşmak zorunda kalmak istemiyorlar. Sınırlı sayıda ve kendilerine hizmet edecek kadar **goim** (onlar sadece kendilerine insan diyorlar, kendileri dışındakiler ise hayvandan bir tık yukarıda hizmetçi anlamında goim adıyla tanımlanıyor) yeterlidir!

Çıkardıkları suni savaşları, terör faaliyetleri, salgın hastalıkları, amaçları için yeterli gelmeyince, doğrudan nüfus kaynağını yani aileyi ve sağlıklı toplumları yok etmeye karar verdiler. Toplumsal cinsiyet eşitliği ve abartılmış kadın hakları uygulamaları gibi işlerin hepsi, aile birliğini bozmak üzerine kurgulanmıştır!

Aile kurumuna karşı çok yönlü, büyük maddi sermayelerin desteğinde ve planlı saldırı organizasyonları yapılmaktadır. Olayları geniş açıdan okumak ve akılcı tedbirler almak zorundayız. Sık sık geçmişe vurgu yapılarak özlemle anılan şeylerin başında, aile ve toplum ilişkileri geliyor. Herkes bunun farkında ama gereken tedbirler alınmıyor. Geleceğimizi yok etmeye odaklanan, değerlerimizin kökünü kazıyacağını açıkça belirten, İstanbul Sözleşmesi gibi lanetli belgelere, gafilce imza atarak savunan bedbaht yönetici ve oluşumların artık kendilerine gelmeleri ve uyanmaları şarttır!

Toplumsal karakterimizi ve geleceğimizi belirleyen her türlü etkinliğimizi değerlerimize uygun hale getirmek veya değiştirmek zorundayız! Hristiyan gibi mezun olup, Hristiyan gibi evlenen gençlerimizden, iyi Müslüman evlatlar yetiştirmelerini nasıl bekleyebiliriz? Eğitim sistemimizi ABD'nin "**Birleşik Devletler Eğitim Komisyonu**" ile yönettiği sömürge komiserliğinden kurtarmanın zamanı gelmedi mi?

Biz gözlerimizi kapatsak da, **LGBTQ+** salgını devam edecektir. Önce bunları körükleyen şeytani kaynakları kurutmalı, sonra bu durumdaki her vatandaşımıza özel yaklaşımlar ve çareler üreterek, kendilerine ve topluma daha fazla zarar vermelerini önlememiz, mümkün olduğu kadar maddi-manevi kurtarmaya yönelmemiz gerekir.

Allah'ın helal kıldıklarını haram, haram kıldıklarını da helal ilan mevzuatla sonumuzun hayırlı olmayacağı açıktır. Toplumun değerlerine ve genetik kodlarına uygun adaleti tesis etmek için, suçlara karşı etkili ve yeterli cezaların, hak eden sapık ve katiller için idamın, hayasızlığı körükleyen zinanın, yasalarımızda yer alması gerekir. Ailenin temel direği olan babalık ve reislik haklarının erkeğe iade edilmesi, kadınların evlerinde mutlu ve sağlıklı çocuklar yetiştirebilmeleri için, kocalarına yeterli imkanların sağlanması, anneliğin tekrar baş tacı edilmesi ve ev hanımlığının hakkettiği saygınlığa kavuşması lazımdır.

Milletin değerlerine karşı aleni düşmanlık yapan, kökü dışarıda **STK**'ların çığırkanlıklarına prim verilmemelidir. AB'ye ve feminist akımlara yaranma çabasına giren sözde yerli STK'larımızın da acilen kendilerine gelerek, Milli ve Manevi Değerlerimizin yeniden yılmaz neferleri olmaları gerekir.

Evliliği zorlaştıran, erkekler için tuzağa dönüştüren, evlilikleri kurtarmaya değil yıkmaya odaklanan kanunlar ıslah edilmelidir.

Biraz geriden bakınca aile ve topluma yönelik saldırıların tamamen koordinasyon halinde yapıldığını görebiliyoruz. O halde savunmamız da geniş açılı, çok yönlü ve sistematik olmalıdır. Günü birlik çözümler ve hamaset laflarıyla kaybedecek vaktimiz de, neslimiz de kalmamıştır! Acilen seferberlik ilan

edilerek Milli ve Ahlaki Sivil Savunma Planlarını işletmeye almamız elzemdir.

Yüce Rabbim bütün Müslümanlara ve liderlerine, aile konusunda yaşanan apaçık faciayı görerek uyanmayı, uyanarak tedbir almayı ve nesillerimizle birlikte ahiretimizi kurtarmayı nasip eylesin!

Amin! Amin! Amin!

Teşekkür notu:

-Bu çalışmanın yayını ve sonrasında, olumlu eleştirileri ve katkılarıyla desteklerini esirgemeyen Sayın **Ahmet Hakan ÇAKICI** ile Sayın **Av. Lütfi BERGEN**'e minnet ve şükranlarımı sunarım.

Uzaya Çıkamayanlar Denize Açılınsın!

Kibir şeytandan gelir. Bazı insanların zenginlikleri, makam ve şöhretleri, yürürken çenelerinin de yükselmesine neden olur. Bazıları da, zaman içinde farkında olmadan kibir abidelerine dönüşür. Bu tür insanlara karşı Rabbimiz: *"Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma. Çünkü sen (ağırlık ve azametinle) ne yeri yarabilir ne de dağlarla ululuk yarışına girebilirsin."* (İsra-37) şeklinde ihtar ediyor.

Kibir hastalığına yakalananların kendilerine gelmeleri için, uzaydan nasıl görüneceklerini düşünmeleri tavsiye edilir. Alemde ne kadar az yer kapladıkları, aslında ne kadar aciz ve sınırlı oldukları anlaşılabilir. Mesela uçağa bindiğimizde, yerdeki insanların gözle seçilemez hale geldiğini, varlığıyla övünülen bina ve arabaların, ne kadar küçük ve çelimsiz göründüğünü fark edebiliyoruz.

Aalıştığımız görüntüler zamanla sıradanlaşıp, etkisini yitirebiliyor. Bu durumda şuur körlüğü başlıyor. Uçağa binmenin de etkisi bir süre sonra kayboluyor. Şayet uzaya çıkabilmiş olsaydık, acziyetimizin dehşetli derinliğini çok daha iyi görebilirdik.

Aslında, farkındalığın boyutunu ve etkisini hissetmek için aynı anda bir kaç duyu ve duyguyu da yaşamamız gerekir. Mesela, araç içindeyken saatte 100 km hızla bile gitseniz ciddi bir heyecan duymazsınız. Çünkü korunaklı oturduğunuz için arabayı hissedersiniz ve camdan dışarıyı izlersiniz. Ama üstü açık bir araçla, rüzgarlı hava ile bedeniniz bütünleşerek giderseniz, 100 km hız sizi çok rahatsız edebilir. Üstü açık araçta 50 km hızla gitmeniz, normal araba içinde 100 km ile gitmenizden daha heyecanlı olabilir. Çünkü rüzgarı, hızın ve havanın basıncını doğrudan yaşarsınız ve hissedersiniz. 7 Boyutlu sinema gösterimleri de bu yüzden daha etkili ve eğlenceli olurlar.

Aczini ve haddini bilmek isteyenleri denize açılmaya davet ediyorum. Tabii ki yüzmeyi öğrenmeniz ve bazı tedbirleri de almanız şartıyla! Benim rahatça denize açılabilmem için, yaklaşık 2 yıl kapalı havuza düzenli giderek eğitim almam ve kondisyonumu yükseltmem gerekti. Geçtiğimiz yıldan itibaren, çok şükür deniz fobimi de yenerek; Van Gölünde, Tatvan'daki Nemrut Dağı Krater Gölünde, Ege ve Marmara Denizinde yüzmenin zevkine ve heyecanına varmaya başladım.

Hava güzelse, akşam üzeri sahile gidiyorum, kayalıkların üzerinde maske ve paletimi takarak kendimi usulca suya bırakıyorum. Büyük bir huzur ve güven duygusuyla. Çünkü, düzgün şekilde atlarsam zarar görmeyeceğimi, suyun beni sarmalayıp kaldıracağını ve hareketlerime uygun karşılık vereceğini biliyorum!

Kıydan uzaklaştıkça kaderimle baş başa kaldığımı, güvendiğim insanların ve imkanların bir yerden sonra faydalarının dokunamayacağını hissediyorum.

Kendi kulaçlarımla ilerlemek, emeğimin karşılığında aldığım mesafeyi gösteriyor ve başarıma duygusunu tattırıyor.

Sakin ve düzenli nefes alıp vermeyi başardığımda, denizle birlikte yüzmenin ritmini yakaladığımda, kainatla uyumu sağladığımı düşünüyorum. Denizde özgürce yapabileceğim hareketler var. Ama sınırlarım da var. Dengeyi korumak, denize tabii olmak ve aslında teslim olmak zorundayım. Çırpınarak yenebileceğim bir şey değil. Gereksiz her bir çırpınış beni tüketiyor. Gücümü azaltıyor, sudaki süremi daraltıyor. Vaktimi ve enerjimi verimli kullanmalıyım.

Kendimce küçük hedefler belirliyorum. Denizde avlanan bir balıkçı sandalı gibi. Etrafından dolaşmaya niyet ederek, başlıyorum kulaç atmaya. Niyetim bu olsa da, bazen durup bakmam gerekiyor. Yönüm doğru mu? Hedeften şaşmış mıyım? Hayatta böyle değil midir? Hedef koyup çalışırız ama, arada kontrol etmezsek menzilimiz şaşmış, yolumuz kaymış veya kaynaklarımız tükenmiş olabilir. Kafayı bazen sudan çıkarmazsam, sandala varmayı umarken kayalıklara gidebileceğimi, açık denizde alakasız bir yönde olabileceğimi öğrendim!

Hayat denizinde bazen yolumuzu kaybettiğimizi fark edemeyiz. Güvenilir dostlarla istişare edebilmek, böyle zamanlarda en güzel nimetler arasındadır.

Rabbimizden başka, her şeyin bir sınırı vardır. Sürpriz üzüntüler ve sıkıntılara düşmemek için, en başta kendi sınırlarımızı bilmek zorundayız. Denize açılırken, Adalar yönünde gittiğim her metrenin, aynı

zamanda dönüş yolumun da olacağını bilmek ve enerjimi dengeli kullanmak zorundayım. Denize artistlik sökmez. Keyifle ama ölçsüzce atılan her kulaç, dönüşte bir kabus yolculuğuna neden olabilir. Küçük panikler büyük belaları önleyebilir. Yeter ki sinyalleri doğru okumayı ve değerlendirmeyi iyi öğrenelim. Ben kaslarımdaki küçük sancılardan ve nefesimdeki ritm kaymalarından çözmeye başladım.

Deniz, neyi istiyorsak ona göre hazırlık yapmamız gerektiğini de iyi öğretiyor. Yüzerken çıplak elle sadece deniz anası yakalayabilir, midye veya deniz yıldızı toplayabilirim. Balık avlamak için olta veya zıpkın takımına ihtiyacım olduğu kesin. Çıplak elle kefal balığı yakalayacağını iddia edenler, haddini bilmeyen kişilerdir. Bu kişileri aynı şartlarda işe alanlar da, ehliyet ve liyakat düşmanı yöneticiler olabilir ancak.

Yüzerken tek başına kalırsınız. Nefis muhasebesi yapmak ve düşünmek için mükemmel bir ortamdır. Rabbimize teslim olarak, onun kurallarına uyarak yüzeyde kalabilirsiniz. Cüz-i irade gibi, cüz-i kuvvetinizle, ancak belirli bir derinliğe inebilirsiniz. Nefesiniz ve gücünüz sınırınız olur. Dikkatli olursanız, deniz sizi sahile ve selamete ulaştırabilir. Aksi takdirde gücünüzü tüketen, nefesinizi kesen ve nihayetinde canınızı alan katiliniz de olabilir. Dünya hayatı da böyle değil midir? Kulluk imtihanımızı başarıyla verebilirsek, inşAllah Cennet Ehline karışanlardan olacağız. Başaramazsak, kendi Cehennem ateşini dünyadan götüren bedbahtlardan olma zilleti de var!

Rabbimiz, bizleri nefsimizi ve ehlimizi (ailemizi) Cehennem azabından koruyabilenlerden eylesin. Amin...

İstihdam Politikalarında Ehliyet ve Liyakat Unsurlarının Kapsam Derlemesi

**Bandırma Onyedi
Eylül Üniversitesi
Sosyal Bilimler
Araştırmaları Dergisi**

e-ISSN: 2651-2599

ISSN: 2651-2599

İSTİHDAM POLİTİKALARINDA EHLİYET ve LİYAKAT UNSURLARININ KAPSAM DERLEMESİ

Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi/ Social Sciences Research Journal -BANÜSAD,

ÖZET

İnsan kaynaklarının işe yerleştirme kısmı olarak tanımlanabilecek istihdam politikaları içinde ehliyet ve liyakat kavramlarına sıkça vurgu yapılmaktadır. Ehliyet ve liyakat kavramlarının kapsam genişliği ve derinliği ise belirgin şekilde ayrıştırılmadığından kavramsal geçişler, eksik veya hatalı anlam yüklemeleri de yapılabilmektedir. Bu derleme makalesinde ehliyet ve liyakat kavramlarının kendi alt bileşenlerinin tespiti ve sınıflanabilir farklılıklarının ortaya konulması hedeflenmiştir. Ehliyet ve liyakat unsurları, kamu veya özel sektör ayrımı yapılmaksızın istihdam süreçlerinin tamamında göz önüne alınması gereken değişkenlerdir. Bu ifadelerin kapsam ve derinlikleri doğru anlaşıldığında vazgeçilebilir veya eksikliğine tolerans gösterilebilir personel nitelikleri daha iyi anlaşılacaktır. Mutlaka istenen niteliklerin de altı daha net çizilmiş olacaktır.

Anahtar Kelimeler: İstihdam, İşgücü, İnsan Kaynakları, Beceri, İstihdam Kararı, İşe Alma, Nitelikler

JEL Kodları: J20, J21, J24, M51

* Üsküdar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sağlık Yönetimi Doktora Öğrencisi İstanbul/Türkiye e-posta: ercan.ozcelik@st.uskudar.edu.tr

** Üsküdar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Yönetimi Öğretim Üyesi İstanbul/Türkiye e-posta: sureyya.yilmaz@uskudar.edu.tr

Makalenin tam metin dosyasına dergiden ulaşmak için tıklayınız:

<https://dergipark.org.tr/download/article-file/747922>

Kamudaki Garibanlar: Genel İdari ve Yardımcı Hizmetler Sınıfı

Hemen her kamu kurumunda, canlı tarih vesikası gibi çalışanlar vardır. En zor ve kıt zamanlardan bugünlere gelişte büyük emekleri ve gayretleri olmuştur. Ağır görevlerin sessiz kahramanları gibi çalışmış; verilen iş gereği kaloriferci, temizlikçi, çaycı, hasta-bakıcı, pansumancı, arşivci, berber, tamirci, evrakçı, mübaşir vb olmuş ve başarmışlardır.

Yardımcı Hizmetler Sınıfından bahsediyorum. Kurumların taşeron personel rahatlığını henüz yaşamadığı dönemlerde, ne kadar burun kıvrılan zor ve sıradan görülen işler varsa, hepsini özveriyle yapmış olan kahramanlardan...

Memurun olmadığı yer ve birimlerde memur gibi çalışması istenmiş, ihtiyaç kalmayınca da sen hizmetlisin denilerek kenarda bırakılmıştır onlar.

Eskiden hastanelere staja giden sağlıkçılara, uygulama eğitimlerini veren, pansuman yapmasını, dikiş atmasını öğreten, yıllanmış tecrübesiyle bilge tavsiyelerde bulunan büyüklerimiz Hizmetli sınıfındaydı. Fiilen hem sağlık hizmetine katılırlar, hem de malzeme hazırlığı ve temizlik gibi diğer işleri de ustaca yaparlardı. Şimdilerde her iş için farklı insanlar istihdam ediliyor.

Okullarda hademelik, bekçilik, kalorifercilik gibi işleri de bu emektar kesim yapıyordu.

Yardımcı Hizmetler sınıfının memur ve amirlerinden en önemli farkı eğitim seviyelerinin düşüklüğüydü. Fakat kurulu düzen, Hindistan'ın kast sistemi gibi çalıştığı için; lise, lisans ve lisans üstü eğitim alsalar da kendilerine ilerleme fırsatı pek verilmedi.

Yardımcı Hizmetlerden sonra ortaya çıkan taşeron personel, sözleşmeli kadroya geçerek daha iyi şartlara ve gelire sahip olabildi. Yardımcı Hizmetler Sınıfı ise joker gibi her işte çalıştırılan ama, çok düşük maaş ve ek ödemeye layık görülen arasatta bir sınıf şeklinde kaldı.

Tarihten gelen bu garibanlık öyküsünü bitirmek için, 2005 yılında Memur Sendikaları ile Hükümet arasında imzalanan Toplu Görüşme Mutabakat Metninde; *"Yardımcı Hizmetler Sınıfında çalışanların öğrenim durumlarına göre bir defaya mahsus olmak üzere sınavsız atanmalarının sağlanması için çalışma yapılacağı"* kararı yazılmış ama nedense uygulanmamıştır.

Eğitimle kendisini geliştirse de, durumunu iyileştirmesine izin verilmeyen bu grup; adeta Devletin yetim

bıraktığı garibanlarıdır. Esasen bu sınıfın lağvedilip normal memur kadrolarına alınmaları ve diğer haklara kavuşmaları gerekir.

Yardımcı Hizmetler Sınıfı kadar dramatik olmasa da, Genel İdari Hizmetler sınıfı da memurların mazlum kesimi içinde olmuştur.

Maaş ve ek ödemelerinin düşüklüğü, ek gösterge ve diğer katsayılarının azlığı onları da zor durumda bırakmaktadır.

Genel İdari Hizmetler Sınıfı, Yardımcı Hizmetler Sınıfı ile birlikte kurumların en uzun ve kalıcı görev yapan personelidir. Unvan sahibi memurlar ve amirler gelip giderler. Onlar ise Hancı misali kurumu ayakta tutan, kurumsal kültürün aktarılmasını sağlayan, amirlerine doğal danışmanlık desteğini sürekli veren gizli kahramanlardır.

Görevde yükselme ve unvan değişikliği sınavlarının oldukça nadir açılması fırsat eşitliği açısından mahrumiyete neden olmaktadır. Sınavların çok uzun aralıklarda ve kısıtlı sayıda kadrolar için açılması kamu personelinin yatay ve dikey kariyer gelişimini imkansız derecesinde önlemektedir.

Kurumun içinde yetişmiş istekli, ehliyet ve liyakat sahibi personelin, yükselme ve kadro geliştirme yolunun tıkanması, performans düşüklüğüne, mutsuzluğa ve kamu yararına olmayan gelişmelere zemin oluşturmaktadır.

Öte yandan, ehil ve layık olmayan kişilerin hatır ve torpil gücüyle, çoğu kez de vekaleten yapılan atamaları nedeniyle, kurumsal yapıların dejenere olması, kayıp ve kaçakların meydana gelmesi, iş barışının bozulması kaçınılmazdır.

Devleti ve kurumunu önceleyen idarecilerin yerine; kendisini ve kendisini getirenleri önceleyen kifayetsiz muhterisler işbaşına gelince, türlü israf ve hatalı kararlar ile fitne kazanlarının kaynaması engellenemez.

Döner sermaye ödemesi yapan kurumlarda Genel İdari ve Yardımcı Hizmetler sınıfının tavan limitleri aşırı düşük olduğundan, ek puan sağlayan komisyon üyeliği ve diğer işlerinin karşılığını alamazlar.

Emekliliğe esas maaş ve katsayıları da oldukça düşük kaldığından, emekli olmak istemezler, olsalar dahi iyice elden ayaktan düşene kadar çalışmak zorunda kalırlar.

Sonuç olarak; Yardımcı Hizmetler sınıfının iptal edilerek Genel İdari Hizmetler sınıfına alınması, Genel İdari Hizmetlerin maaş katsayı ve ek ödeme limitlerinin yükseltilmesi, ek ödemelerin emekli maaşına yansıtılması, vergi dilimlerinin sabit tutulması, görevde yükselme ve unvan değişikliği sınavlarının daha sık ve yeterli kadro sayısı ile yapılması, mahsun ve gariban kamu emekçilerinin ortak dileği ve beklentisidir.

Emekçilerin Baş Belası: Gelir Vergisi Matrahı

Bordrolu çalışan işçi ve memurlar, “ahırdaki inek” misali her zaman el altında bulunan, vergi ve diğer kesintileri daha maaşına eli değmeden uçurulan mazbut ve mülayim mükelleflerdir.

Vergi yüzüzleri gibi, zamanında ödemekten kaçınarak, sonradan çıkacak vergi affı veya yapılandırma anlaşmaları ile sıyrılmaya şansları da yoktur.

Süresiz nafaka mahkumu olanlar veya türlü idari ceza ve ödemeleri bulunanlar da kurtulamazlar ve e-haciz ile maaşlarına kolayca el konulur.

Maaşlı çalışanların çoğunun ek geliri de olmaz. Ek iş yapmak hepsine nasip olmaz veya ne vakitleri ne de sağlıkları fırsat vermez.

Her ay yüklüce gelen elektrik, doğalgaz gibi faturalar, kira ve kredi kartı ödemeleri, okul ve mutfak giderleri hesaplanınca maaşları denk gelirse, kendilerini çok şanslı ve mutlu sayarlar. Yani maaşla birikim de yapılamaz.

“Gelir Vergisi Matrahı” denilen tuhaf uygulama ile Ocak ayından itibaren brüt (net ele geçen değil) maaş ve ek ödeme gelirleri toplanmaya başlar.

2018 yılı için 14.800 TL oluncaya kadar maaşlardan SGK gibi kesintilerin dışında %15 gelir vergisi kesilir. Bu rakamı geçince vergi oranı %20 olur. Ta ki 34.000 TL oluncaya kadar. Çünkü o zaman da vergi oranı %27’ye çıkar. 80.00 TL’ye ulaşabilen sayılı memur veya işçilerden seniz verginiz %35’e fırlar.

İşçi ve memurlar için bariz bir haksızlık ve adaletsizliktir bu uygulama. **Çünkü;**

Maaşlar tek seferde yıllık topluca ödenmez ve fiilen elde para kalmaz. Kümülatif gelir toplamı

uygulaması varsayımsal zenginlik göstergesi gibi uçuk, hayatın gerçeklerine ters bir yaklaşımdır.

Kümülatif toplama esas rakamlar ele geçen net tutarlar değil, SGK ya ayrılan işveren ve memur/işçi kesenekleri, sağlık sigortası gibi rakamların dahil olduğu soyut gelirlerin toplamıdır. Bu yüzden hedef dilim kotaları hızla dolmakta ve çifte vergilendirme etkisi yapmaktadır.

Kümülatif vergi uygulaması maaşlara gelen ve adeta cımbızla verilen zamları yok etmekle kalmayıp, daha fazlasını içeriden alıp götürmektedir. Yani maaş zammı fiilen yalan ve etkisiz olmaktadır. Ocak ayında aldığımız maaş ve ek ödeme rakamına Haziran ayından itibaren ulaşmamız imkansızdır. Kendi bordrolarıma baktığımda, Eylül ayında aldığım maaşın Şubat ayında aldığımdan tam 273 TL daha düşük olduğunu hesapladım. (Hani nerede benim maaş zammım? Zam gelmesin yine razı olacağım yahu! Bari aynı rakamda kalsaydı!)

Kamu personelinin kümülatif vergi zulmünden kurtulması imkansızdır. Özel sektörde ise net maaş üzerinden yapılan iş sözleşmeleri sayesinde işçiler biraz korunabilse de, brüt vergi farkları işverenin sırtına kambur olarak binmektedir. Bu yüzden düşük gösterilen maaşlara, kaçırılan vergilere ve hatta sigortasız çalıştırılan işçilere bahane verilmektedir.

Bunların dışında yan tuhaflıklarda var. Örneğin, maaşlarımızla verilen ek ödemeler bir nevi çifte vergiyle kırılıyor ama emekliliğe esas maaş hesabına katılmıyor. Yani, vergisini bolca verdiğimiz paranın maaş gibi emeklilik hayrını görmüyoruz. Görebilen şanslı memurlarda var. Mesela doktorların ek ödemeleri emekliliklerine yansıyor. Ayrıca son torba yasa kapsamında, emekli maaşlarına doğrudan 1.500 -2.000 TL arasında ek zamlar da yapıldı. Doktorlara helal olsun da, bu işi haksızca yapanlara ve bunlara göz yumup yüzleri kızarmadan başarılıymış gibi gezinen Sağlık-Sen'in ağalarına haram olsun inşallah.

Bordro mahkumlarında durum bu minvalde. Şahıs şirketlerinde de aynı Gelir Vergisi Matrahı uygulaması var. Bu sefer onlarda vergi kaçırmak için gelirlerini hep düşük gösteriyor ve anlı şanlı meslek mensupları yıl sonunda gariban asgari ücretli kadar vergi ödemeye çalışabiliyorlar.

Diğer ticari şirketler ise sabit %22'lik Kurumlar Vergisini ödüyor. Gelirleri ne olursa olsun aynı oranda vergi hesaplanıyor.

Piyasa verilerini incelediğimizde, her zaman en çok kar eden kuruluşların bankalar olduğunu görüyoruz. Faiz üzerinden işletilen ticari sistemin acımasız oyuncularındır onlar. Daralan rekabet şartları, yükselen maliyetler, envai çeşit vergi ve harçlar yüzünden iyice bunalan vergi mükellefleri birde bankaların faiz ve ödeme baskılarına maruz kalınca, uygun olmayan yöntemlere de başvurabiliyor. Gelirleri düşük göstermek, maaşların bir kısmını resmi yoldan kalanını elden ödemek gibi.

Uygulanan Gelir Vergisi Matrahı ile haksız ve adaletsiz bir vergilendirme yapılıyor. İşçi ve memurların en yüksek harcama yaptıkları yaz sonlarında maaşları düşüyor, yapılan maaş zamları yok olduğu gibi, refah paylarını da zerre kadar hissetmiyorlar. Yani kaşıkla verilen paralar, kepçeyle geri alınıyor.

Yapılması gereken, tüm bordrolu çalışanlar için %15 gibi sabit bir vergi oranının sürekli uygulanmasıdır. Zamla yükselen maaşlara paralel olarak, kesilen vergi miktarı da artacağından, hakkaniyetli

vergilendirme yapılacak ve geriye kalan maaş zammı gerçekten hissedilecektir. Asgari ücretlilerde bu verginin tamamen kaldırılması veya en fazla %5 gibi rakamlara düşürülmesi herkes açısından hayırlı olacaktır.

Çalışanlar için her yıl tekrarlanan bu haksızlığın, tez zamanda giderilmesi ricası ve duasıyla...

Konu Danışmanım Mali Müşavir Bağımsız Denetçi Serkan BULUT'a teşekkür ederim.

Görsel Kaynağı: www.fakingnews.com

Liderlerin Yalnızlığı veya Zoraki Diktatörlük İftiraları

Allah-u Teala peygamberlerini hatalardan ve günahlardan bizzat korumuştur. Buna "ismet" denilir. Sadece peygamberlere mahsus bir sıfattır. Hz. Adem (a.s.) ile Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimiz arasında bu zincir tamamlanmıştır. Varsayılan değer olarak, diğer bütün insanlar hata ve günah işlemeye malul durumdadır. Zaten, dünya hayatının bir imtihan yeri olmasının gereği de budur. İnsanlar hataya düşebilir, günah işleyebilir, iyi ve güzel işler de yapabilir. Daha sonra bunların sonuçlarıyla yine kendileri yüzleşecektir.

Geçmiş, şimdiki ve gelecek liderlerimiz, Peygamber olmadığı gibi, İlah da olamazlar. Onlara peygamberlik ve İlahlık vasfı yakıştıranlar, evvela onlara sonra kendi nefislerine zulüm etmiş ve hak yoldan çıkmıştır.

Liderlerini İlahlık ve Peygamberlik seviyesinde gören sapkınlar, fanatik söylemleri nedeniyle kendilerini kolayca belli eder ve toplumda sınırlı destek bulurlar.

Liderlere en çok zarar veren diğer bir grup ise; yanlış, eksik ve taraflı bilgileri taşıyarak toplumun veya yönettiği kurumun nabzını bazen kaçırmalarına, yalnız kalmalarına neden olan, ehliyet ve liyakatten uzak haldeki bir kısım çevreleridir.

Liderlerin etrafına üşüşen ve her zaman fark edilemeyen bu kesimin birçok özelliği sıralanabilir.

En başta çıkarıcı olurlar. Liderinin ulvi değerleri umurunda değildir. Hazır imkan bulmuşken, her fırsatta kendisi ve yakınlarına haklı-haksız demeden çıkar sağlamaya çalışırlar. Bu çıkarıcıları, önemli kişilerin adlarını giyaben pazarlarken, bir takım ihale hesapları yaparken, işe göre adam değil de, adama göre iş ayarlarken görebilirsiniz.

Korkak ve sinsi olurlar. Ehil ve layık olsa dahi, kendilerine rakip olabilecek herkesi, daha yolun başında fark ederek uzak tutmaya, ayağını kaydırmaya çalışırlar. Duruma göre iftira atmak, kumpas kurmak dahil her yolu denerler.

Genellikle yetersiz bilgi ve deneyime sahiptirler. Bilgi ve deneyim eksikliklerini yalalaklık, laf kalabalıklığı, çirkeflilik, bolca hamaset edebiyatı ile kapatmaya çalışırlar. İhtiyaç olduğunda, başkalarının fikir ve eserlerini kendilerine mal ederek aşırma huyları da vardır.

Liderlere, olanı değil de olmasını istenilen veya işlerine gelen resimleri çizerler. Yani bilgileri karartır, değiştirir veya abartarak nabza göre şerbet vermeye çalışırlar. Bu çevrelerden gelen verileri kontrol ettirme imkanı bulamayan liderlerin, kolayca hataya düşmesi ve yanlış kararlara yönelmesi kaçınılmaz olur.

Liderlerin talep ve kararları resmileşip geri alınamaz hale gelmeden önce, objektif ve saygılı bir cesaret içinde değerlendirerek eleştiride bulunmaktan, alternatif çözüm üretmekten şiddetle kaçınırlar. Muhtemel olumsuz gelişmeleri söylemezler. Bu tavırları yüzünden, liderlerin istişare alışkanlığı zayıflar ve nefislerinde her dediğini yaptırmanın coşkusuyla kibir ve kendini beğenmişlik, yani firavunlaşma baş gösterir.

Bu kişilerin liderlerle biyolojideki asalak-konakçı gibi bir ilişkisi vardır. Sömürmeye başladıkları lider yani konakçı, sağlıklı olduğu ve onlara hizmet verdiği sürece yanında kalırlar. Yönetemedikleri veya menfaatlerine ket vurulmaya başlandığı anlarda ise, konakçıyı yok ederek veya terk ederek, başka bir konakçı temin etmeye çalışırlar. Bunun için sabotaj, mobing dahil her yola başvururlar.

Her devrin adamı olmak en belirgin özellikleridir. Güce ve paraya taptıkları için, en koyu dindar ve mürit, en hızlı devrimci ve Kemalîst, Ülkücü veya Komünist olmak onlar için çocuk oyuncağıdır. Size kendinizi sorgulatacak kadar da iyi oynarlar.

Bahsettiğim çıkarıcı muhteris çevreler, bireysel veya küçük gruplar şeklinde olabildiği gibi, FETÖ olayında görülen ihanet şebekeleri halinde de örgütlenebilir.

İktidar potansiyelinin, yani güç ve paranın olduğu bütün devlet makamlarının ve özel sektör yönetimlerinin etrafında, az veya çok bu çıkarıcı asalak yapıları görebiliriz.

Yukarıyı işlerine geldiği gibi yönlendirmeye çalışan bu çevreler, altlarına karşı ise oldukça baskıcı ve despot tavırlar geliştirirler. Güçlerinin yetmediği veya makul bir açıklama bulamadıkları zamanlarda insanları sindirmek için " Reis böyle istiyor, Başkan böyle emretti, Patronun talimatı var, Başhekim söyledi, Müdür emretti, " gibi ifadeler havada uçuşur. En ufak bir direnç gördüklerinde ise, tehdit amaçlı " sen Reis'e karşı mı çıkıyorsun, Başkan'ın kulağına gitmesin, Başhekim duyarsa fena olur, Müdür bey işlem başlatır " gibi laflarla ezmeye çalışırlar.

İşte bu çapsiz ve kifayetsiz muhterisler yüzünden, Sayın Cumhurbaşkanımıza diktatör iftiralari daha kolay atılır oldu. Her seçimde çoğunluğun teveccühüyle gelmesine karşılık, hatalı veya kasıtlı yönlendirilen politikalar nedeniyle halkımızla Başkanımız arasında bazen soğuk rüzgarların esmesine, gönüllerin kırgın ve üzgün kalmasına yol açtılar.

Gerçek diktatörlerin mesela Mısır'da, Suriye'de, Arabistan'da neler yaptığı dünyanın gözlerine girse de görmezler. Seçilen her ABD Başkanının, sayıları milyonları bulan ve çoğunluğu da Müslüman olan katliamlarından söz edemezler. En zayıf halimizde bile, milyonlarca mazluma kucak açabilmenin yüceliğini alaya alıp, göçmen kadınlarla çocuklarını zalimce tecrit edip kafeslere kapatan ABD'nin vahşetine sessiz kalırlar.

Bunlar yüzünden, Sayın Bakanlarımız sosyal medyayı bile yanlış kullanıyor. Ne kadar çok haber veya resim çıkarsa o kadar beğenilmiş gibi yanlış algılar var. Hükümet kurulalı 2 aydan fazla olduğu halde, bitmeyen ziyaret ve iade-i ziyaret haberlerinin, magazinsel etkinlik ve resimlerinin, halkın nezdinde ne kadar itici durduğunu Sayın Bakanlarımıza hatırlatmaktan aciz kimseler var demek ki.

Mesela, sayıları milyonları bulan ve artık sağır sultanların duyduğu ve hatta duymaktan bıktığı **Emeklilikte Yaşa Takılanlar** denilen mazlumların, milyonlarca twitter ve facebook feryadına, diğer partilerin kanun tekliflerine, onca haber ve yazıya rağmen, bir çit olsun cevap vermeyen, Sayın Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanımızın, sürekli ziyaret, gezi ve benzeri sıradan etkinliklerini paylaşması ve mazlumları duymazdan gelmesi, artık işkence tadı veren hakaret etkisi yapmaktadır. On binlerce vatandaşımız ve aileleri yok sayılmanın sancısını ve kızgınlığını yaşamaktadır. Toplumdan bu kadar kopuk ve kitlelere duyarsız kalınmasına kimler neden oluyor?

Başka bir örnek, son çıkan Torba Yasa ile sözüm ona sağlık çalışanlarına, ama aslında sağlığın sadece doktor mesleğinde olanlarına önemli haklar verildi. Emeklilerin maaşı seyyanen arttı, ek ödeme tavanları aşırı derecede yükseltildi. Zaten sabit ödemeleri de emekliliğe yansiyordu. Buna karşılık, sağlık ordusunun geri kalanına ne verildi? Koca bir hiç desem yeridir. 5-6 yıl önce vaat edilen, 5 yıla 1 yıl şeklindeki yıpranma payı, 6 yıla 1 yıl verildi. O da sadece gelecekteki çalışmalar için. Yani, Türkiye'de sağlığın dönüşümüne canını ve emeğini katan, bu büyük devrim sırasında anormal şekilde çalışıp yıpranan sağlıkçılar yok sayıldı. Halen çalışan sağlıkçıların toplam hizmet süreleri hesaba katılmadı.

Adı var etkisi yok sendikamız Sağlık-Sen'in basiretsiz tavırları da bu zulme kolaylık sağladı. Çünkü Sağlık-Sen yöneticileri hamaset politikaları yapmaktan, genel kurullarda üyelerini baskılayıp, yetkililerle şirinlik resimleri vermekten fırsat bulamadığı için, sendikacılığını unuttu ve üyelerinin mağduriyetine açıkça çanak tutmuş oldu.

27.yılıni çalışan bir sağlık personeli olarak; Sayın Cumhurbaşkanımızın, sağlıkçıların son 20 - 30 yılda öğretmen, polis ve subay-astsubay gibi nitelikli memur mesleklerinin karşısında maaş olarak nasıl gerilediği, torba kanun çıkmazdan evvel dahi, aşırı düşük tavan nedeniyle hekim dışı sağlıkçıların ve diğer sağlık çalışanlarının ne kadar az ek ödeme aldığı, torba kanundan sonra felaket derecesinde farklar olacağı, sabit ödemelerin sadece doktorların emeklilik hesabına yansıtıldığı, mesela başhekim yardımcısı izne çıktığında ek ödemesinin kesilmediği, ama müdür yardımcısı çıktığında kesildiği için, izin alamadıkları gibi gerçeklerden, açıkça haberdar olmadığına inanıyorum.

Mazlumlara kol kanat germesindeki samimiyetine, hak sahibi olan gayri Müslim vatandaşların gasp edilmiş vakıf mallarının iadesindeki adalet duygusuna, tasarruf teşvik fonu, konut edindirme yardımı fonu gibi kronik ve karşılığı tüketilmiş vatandaş alacaklarının iade edilmesindeki kararlılığına ve buna benzer birçok konuda alicenaplığına defalarca şahit olduğumuz Sayın Cumhurbaşkanımızın, hekim dışı sağlık çalışanlarına karşı yapılan haksızlıkları veya Emeklilikte Yaşa Takılan mazlumları görmezden geleceğine, zerre kadar inanmak istemiyoruz. Kendisine objektif bilgi verilmediği, doğrular çarpıtıldığı için etkilendiğini düşünüyoruz.

Toplumsal barışı ve iş huzurunu tehdit eden ayrımcılıkların ve diğer sorunlu alanların temizlenmesi için, en başta Sayın Cumhurbaşkanımızın olmak üzere, tüm kamu ve özel sektör idarecilerimizin daha kaliteli, ehil ve layık ekipler kurması için duacıyız. Hepimiz gibi birer beşer olan lider ve yöneticilerimizden olağan üstü mucizeler beklemiyoruz. Ancak kaliteli ekipler kurmalarını ve fırsatçıları tespit edildikleri anda temizlemelerini istiyoruz. İyi niyet, adalet ve gayretle çalışma temelinde, Allah'ın yardımıyla her zorluğun üstesinden geleceğimize de inancımız tamdır. Zulme mani olalım, mazluma kol kanat gerelim. Hakkı söyleyen ve söyletenlerden olalım inşallah...

Yemen'den Kahve Değil, Katliam Sesleri Geliyor!

Yemen deyince aklımıza gelen ilk şey kahve olurdu. Birde, çobanlık yaptığı sırada ateşte kavrulmuş

yabani yemiş çekirdeklerini keyifle çiğneyen develerini fark ederek, ilk defa kahveyi keşfeden ve insanlığın keyfine armağan eden Peygamber aşığı büyük evliya Üveys El Karani (Veysel Karani) hazretleri tabii ki.

Bugünlerde ise ne zaman Yemen adı geçse, onlarca masumun katliamı, okul çocuklarının füzelerle vurulması, insanların ağlıktan kırılması ve benzeri vahşet sahneleriyle anılıyor.

Eski bir türkümüzde olduğu gibi “*Kahve Yemen’den gelir*” değil artık. Katliam sesleri, zalimlerin kirli savaşları içinde parçalanan masumların feryatları geliyor, duyabilen kulaklara, acıyabilen kalplere. Mazlumun dini sorulmaz lakin, bu masumlar üstelik Müslüman din kardeşimiz iyi mi?

Derinlemesine politik tartişmalara ve mezhep lakırdılarına girmeyeceğim.

Dilsiz şeytan olmamak için yazıyor ve haykırıyorum ki, yakın geçmişte İngiliz ajanlarının öncülüğünde sapıtan ve Osmanlı başta olmak üzere, tüm İslam ümmetine hıyanet ederek, kutsal beldeleri işgal altında tutan Vehhabi Suud zalimlerinden de beriyim, gözü dönmüş bir şekilde Irak ve Suriye’de Sünni Müslümanları katletmekten çekinmeyen, Irak’ın işgal edilip parçalanmasını sağlayan ve emperyalist yayılcı politikalar güden aşırı şia İran zalimlerinden de beride ve karşısındağım.

Yemen’deki kavgaların makul nedenlere dayalı olmadığına, iki zalim ve gözü dönmüş taraf yüzünden masum halkların savaş yemi yapıldığına inanıyor ve böyle hissediyorum.

Doymak bilmez iştahını soğutmak ve olabildiğince sömürebilmek için, bütün İslam ülkelerini fitne ateşleriyle yakan, kurduğu kukla örgütler ile her cenahta suni savaşlar başlatıp, Müslümanların birbirini kırmasını sağlayan, her tarafa silah satan, parasını alamadıklarını da Suudiler gibi uçak yönetimlerden haraç olarak tahsil eden ABD isimli şeytani devletin, sattığu silahlarla vuruluyor kardeşlerimiz.

Hacda kesilen milyonlarca kurban etinin bir kısmı telef olup çöle gömülürken, yanı başında ağlıktan ölecek hale gelen kadınlar ve çocuklar var Yemen’de.

AFAD, TİKA, KIZILAY, İHH ve daha nice gözümüzün nuru, ümmetin gururu olmuş kurumlarımızdan dahi Yemen’le ilgili bir haber veya etkinlik duymuyoruz. Neler oluyor sormamız lazım. Oradaki mazlumlardan ve açlık çeken çocuklardan hesap sorulmayacak mıyız?

Eskiden olsa ne yapalım gücümüz yetmiyor deyip hayıflanırdık. şimdi Allah’ın izniyle gitmediğimiz ve yardım edemediğimiz bir coğrafya kalmadı neredeyse. Yemen o kadar mı uzak, gözlerimiz o kadar mı kör, kulaklarımız o kadar mı sağır?

Yemen’de iki zalim güç arasında sıkışıp kalan halk ile Gazze’de İsrail terör devletinin kuşatması altında duran halk arasında bir fark yoktur.

Ümmetin umudu haline gelmiş liderlerimizden de güçlü bir karşı duruş ve masumlara kol kanat geriş bekliyoruz. Unutmayalım ki, kralları öldüğünde ulusal yas ilan ettiğimiz Suudi rejimi ve onların kuklası olan BAE gibi yönetimler çoğu kez bizim yanımızda değil, zalim İsrail ve ABD yanında durmuş ve onları finanse etmekten çekinmemiştir. O halde neyden ve kimden korkuyoruz?

Böyle coşmuş yazarken aklıma birden geldi de, bu zalimlere durun dediğimizde karşımıza dikilip, “*Siz daha fethin sembolü Ayasofya Camisini bile açık tutamadınız Hristiyan efendilerinizi memnun etmek için Müslümanlara yasaklayıp haçlılara ağtınız*” derlerse nasıl cevap verebiliriz? Ayasofya Camisinin utancı ve Fatih’in laneti üzerimizde duruyor, tüm dünya da Müslümanlar elem ve gözyaşı içinde kalmış.

Eyvahlar olsun bizlere demeyelim artık. Mabetlerimiz şenlensin, ümmetimiz birleşip güçlensin,

zalimlerin kuklası, din ve ümmet düşmanı hain ve darbeci yöneticilerimizde defolup gitsin
ülkelerimizden.

Biz kendi eksiklerimizden başlayalım, Ayasofya'yı İslama kavuşturalım yeniden, katil ve tecavüzcüler
için İdamı getirelim ki kalpler huzura kavuşup teskin olsun.

Yemen'i okurken, mezhep gözlüklerini takanlara yazıklar olsun. Mezhep görüntülü maddi çıkar ve politik
kavgalarını yapan ve masumların katledilmesini sağlayan zalim taraflar da, Cehennem'in en derin
kuyularında yer bulsun inşallah.

Yemen'i görün, konuşun ve anlatın ki zalimlerde az da olsa bir çekinme olsun. Hayasız ve ölçsüz
saldırılarını rahatça yapmasın alçaklar.

Yemen yanı başında açlık çekerken, tıka basa yeyip içen, saçıp savuran Suudi zalimlerin lokmaları
boğazında kalsın, burnundan gelsin, hayır ve huzur bulmasınlar inşallah.

Allah'ım bizleri zalimlerden beri eyle!

Allah'ım bizleri mazlumlara kol kanat geren müşfik ve cömertlerden eyle!

Allah'ım bizleri mazlumlara yardım ederken mezhep, çıkar, hesap gözetmeyenlerden eyle!

Amin...

Görselin kaynağı:

<https://moderndiplomacy.eu/2018/06/12/americas-genocide-in-yemen-starts-tuesday/>

Etkili Sendikacılık Nasıl Olmalıdır?

İnsanlar arasındaki hak ve adalet mücadelesi, dünya döndükçe devam edecek bir süreçtir. En sonunda hesap gününde; kimin haklı, kimin haksız olduğunu söyleyecek ve gereğini yapacak olan da Yüce Rabbimizdir.

Peygamber Aleyhisselam bizlere, bir kötülük gördüğümüzde elimizle, yapamazsak dilimizle düzeltmeye çalışmamızı, bundan da aciz kalırsak, kalbimizle buğz etmemizi emretmiştir.

Sendikalar, hak ve adalet mücadelesinin kurumsal yapılarındandır. Üyelerinin haklarını savunmak ve geliştirmek en temel görevleridir.

Faaliyetlerini yaparken de, ekonomik ve sosyal gerçekliğe uygun, adilane yaklaşımlarda bulunmaları da, topluma karşı olan ahlaki sorumluluklarıdır.

Vur-kaç fırsatçılığı, hep bize bencilliği yerine; sürdürülebilir, makul, dengeli ve diğer grupları da gözetir tavırlar sergilemeleri beklenir.

Yılların birikimi, emek ve gözyaşları ve hatta, canlarından olan insanların sayesinde ulaşılan, sendikal faaliyet haklarının doğru icra edilmeleri lazımdır.

Sözü daha fazla uzatmadan, etkili ve güçlü sendikacılığın nasıl olabileceği ve temel sorunlar hakkında görüşlerimi paylaşmak istiyorum:

- Sendikalar, tabanlarının ve üyelerinin yapısına uygun ve orantılı faaliyetlerde bulunmalı. Taleplerinin ağırlık merkezini üyelerinin yoğunluğu oluşturmalıdır. Çeşitli çıkar beklentileri nedeniyle, asıl tabanlarını ihmal ederek, başka gruplara yaranmaya çalışanların doğru sendikacılık yaptığı söylenemez.

▪ Sendika delegelerinin seçimi, şeffaf ve adil şartlarda yapılmalıdır. Herkese ulaşan seçim duyuruları ile, katılımın yüksekliği aranmalıdır. Kapalı kapılar arkasında, kimselere haber verilmeden, önceden hazırlanmış listelerle, sözde seçim tiyatrosu oynayanların alacakları kararlar ipotekli olacağından, bağımsız ve bağlantısız olamaz. Adrese teslim seçilen delegelerden, adrese teslim şakşakçılık ve koşulsuz itaat çıkar.

▪ Delegelerin tabanı temsil gücü yüksek tutulmalıdır. Belirli şehirlere, etnik gruplara, siyasi görüşlere ve mesleklere dayalı yapılanma ile; tabanı yansıtmayan, suni çoğunluklar kurulmasına müsaade edilmemelidir. Temsil kabiliyeti düşen delegelerin, iradeleri de zayıflayarak, başkalarının güdümünde davranmak zorunda kalacakları bellidir. Sendikacılığı, kendi çevresine menfaat temin etmekten öteye götüremeyen, dar görüşlü ve bencil kişiler yüzünden, insanların güveni sarsılmakta ve birlikte hareket etme kararlılığı kırılmaktadır. Çünkü, çarpık seçilen delegeler içinde, kendi çevrelerinin temsilcilerini göremez ve aidiyet duygularını besleyemezler.

▪ Sendikaların, özellikle yöneticilik pozisyonları için sıçrama tahtası olarak kullanılmasına fırsat verilmemelidir. İster sağcı olsun, ister solcu, ister ülkücü olsun, ister komünist, her sendikanın ağaları vardır ve bunlar da fırsatını buldukları anda, kendilerini destekleyen siyasi partiden milletvekili olmaya gayret ederler. Şansları yaver giderse Bakan bile olabilirler. Siyasette tepelere tırmanınca da, eş, dost, çoluk-çocuk, damat, akraba ne varsa, kamuda veya kamunun etkisindeki kurum ve firmalarda, en güzel görevlere getirmeye başlarlar. Böylece gariban sendikacılıkla başlayan maceraları, her yere kök salmış hanedanlara dönüşür. Siyasette koltuk bulamayan sendikacılarda, kamuda artık Allah ne verdiyse; Daire Başkanlığı, Genel Müdürlük veya Kurul Üyelikleri gibi, daha mütevazî makamlara geçmeye çalışırlar. Merkezdeki ağalar böyle yapınca, taşradaki beylerimiz boş kalır mı? Onların ne suçu vardır? Onlarda, nerede boşluk bulabilir veya kimlerin koltuklarını kaydırabilirlerse, kurum ve kuruluşların yöneticilik makamlarını işgal etmeye odaklanırlar. Haklarıdır ama, bunca zaman sendikada ne emekler verip, milletin işleriyle uğraşmışlar, toplantı ve bilumum etkinliklerde ağalarla boy gösterip, alkışlar yaparak resimler vermişler. Onlar makamlara gelmesin de, kimler gelsin? Efendim? Ehliyet ve liyakat mı dediniz? Sendikadan dedik ya, daha ne kurcalayıp fitne çıkarıyorsunuz? Fazla konuşmanız hayra alamet olmaz ha, bilirsiniz!

▪ Sendikalar, yönetici atamalarında pazarlık ve iş takipçiliği basitliğine düşürülmemelidir. Eğer bir sendika, hangi yönetici personelini üye olmaya daha çok zorlar veya, tuhaf ta olsa her talebimizi karşılar mantığıyla kulis yapmaya odaklanırsa, ne o sendikadan, ne de o sendikanın desteklediği yöneticilerden fazla hayır gelmeyeceği bilinmelidir. Sendika referansı, ehliyet ve liyakat değerlerinin üzerine çıkarılıyorsa, Peygamber Aleyhisselamın "*İş ehli olmayana verildiği zaman, kıyameti bekle.*" sözüne muhatap olacağımızı da hatırlamamız gerekir.

Sendika yöneticileri ile sendika temsilcileri arasında, pin-pon topu gibi dönen, zoraki ve dışa kapalı ziyaret-etkinlik çemberleri kırılmalıdır. Ne demek istiyorum? Nedense, ilçe ve il sendika yöneticileri, hep sendika temsilcileri hasta olduğunda veya onların mutlu gün törenlerinde boy gösterir. Yöneticilerin fani üyelerle ilgilenmesi için, ancak medyatik dayak veya ölüm gibi ağır olayların meydana gelmesi gerekir. Verilen resimlerin büyük bir çoğunluğu, yönetici-temsilci

arasında dönüyor. Zaten temsilci ve delegeleri de yöneticiler tayin ettiği için; sen, ben, bizim oğlan etkinliklerinden öteye gidemiyorlar.

Sendika yöneticilerinin veya temsilcilerinin makamları ziyaret hastalıklarını da tedavi ettirmeleri gerekir. Elbette, belirli zamanlarda ve gerektiğinde ilgili kurumun yöneticileri ziyaret edilmeli ve üyelerin sorunları hakkında görüşmeler yapılmalıdır. Ama bizim ülkemizde böyle olmuyor. Ankara'daki sendika ağaları zaten ulaşılmaz yüce dağlarda ve meclislerde geziyorlar. Değil ki onlarla görüşmek ve sorunlarını paylaşmak, bir etkinlikte lütfederlerse tokalaşmak bile her faniye nasip olamıyor. Yerel sendika derebeylerimize gelince ise, kurum ziyaretleri bir nevi protokol ağırlığı ile, dik burunlu, kibirli tavırlar içinde, doğrudan yöneticilerin makam odalarına hızlıca geçiş şeklindedir. Nasibiniz olursa ve denk gelmişseniz, girerken ve çıkarken sadece selamlaşır ve tokalaşırsınız. Onun sizi dinlemeye niyeti ve sözde zamanı da yoktur. Siz de ona ayak üstü derdinizi açacak kadar rahat olamazsınız zaten. He he deyip geçersiniz. Zira, defalarca davette bulunsanız da derebeylerimizin size ayıracak vakti ve enerjisi söz konusu değildir. Hem sizin ne faydanız olabilir ki kendilerine? Ne işlerine yarayabilirsiniz? Ziyaretine gittiği kurumlarda, sıradan üyeleri görmezden gelerek, daima yöneticilerin odasında veya kuyruğunda bulunmayı marifet sayan, kibir küpü, ne oldum delisi sendika yöneticilerinden ve temsilcilerinden gına geldi herkese.

Sendika yöneticileri ulaşılabilir, erişilebilir ve konuşulabilir olmalıdır. Sendika yöneticiliğine soyunan insanların; daha anlayışlı olmaları, övgülerin yanı sıra eleştirileri de olgunlukla kaldırabilmeleri beklenir. İletişim bilgilerini gizleyen, sosyal medyada takipçilerini bile seçerek izin veren, kendisine şikayetçi olduğunuz konularda biraz baskı kurunca da, hemen su koyverip bozulan ve sizinle iletişimini temelli kapatmaya niyetlenen tiplerden sendikacı olmayacağı aşıkardır. Sendikacıların, en azından hayranlık besledikleri ve bir gün yerlerine geçmeye heveslendikleri siyasetçiler kadar ve aslında çok daha fazla ulaşılabilir ve konuşulabilir olmaları gerekir. Daha da ayrıntı vermenin bir faydası olur mu bilmem. Sendikacıları bilenler, ne demek istediğimi anlamıştır zaten.

Yazdıkça arkası gelen sendika sorunlarını daha fazla uzatmadan, ekleme ve düzeltme hakkımı da mahfuz tutarak, burada tamamlıyorum.

Allah-u Teala cümle işçi ve memur kardeşlerimizi, sararmış ve kuruluş gayelerinden sapmış sendikaların zararlarından muhafaza eylesin. Sendikalarımızın, en gariban üyesinden, en cafcıflı liderine kadar, her konuda adalet ve samimiyet üzere olmalarını da nasip ve müyesser eylesin.

Amin...

Görsel Kaynağı: <https://www.touchdynamic.com>

EYT Zulmünü Doğuran Nedenler ve Yanlılar

Emeklilikte Yaşa Takılanlar (EYT) konusunda mağdur olanları anlamayan ve bir nevi bencil bir talep gibi niteleyerek, aleyhte tavır sergileyen kişilerden birisi de Yeni Şafak yazarı Sayın Ahmet Ünlü'dür.

İktidar yanlısı olarak bilinen bir gazetenin yazarı olduğu için, EYT konusuna hep soğuk davranan iktidar partisinin de görüşlerini yansıtıyor gibi algılanıyor. Kesinlik için değil, algı ve etki açısından ifade ediyorum.

Malumunuz, 23 Temmuz'la başlayan bu hafta TBMM'nin tatile girmeden önce görüşeceği bir torba kanunu var gündemde. Belki vicdanları harekete geçirir ve mazlumların duası karşılık bulur umuduyla çabalıyoruz.

Olumlu kamuoyu oluşturmak için, sayın yazarın 3 Haziran 2018 tarihli yazısındaki görüşlerine karşı, neden EYT zulmü var diye kendisine e-posta metni yazarken, aslında ayrı bir yazı konusu olduğunu fark ederek, buraya yazmayı ve daha geniş kitlelere ulaşmayı istedim.

EYT konusunda ayrıntılı bilgisi olmayan ve işsiz EYT'lerin durumu hakkında empati yapamayan kişilerin EYT taleplerini haksızca, erken emeklilik şeklinde nitelemeleri ve uyanıkça, bencilce bir talep gibi yargılamaları söz konusudur.

İşin doğrusunu bilen ancak, yöneticilere şirinlik yapmak için "*efendim bütçeye şöyle yük getirir, bizi böyle zorlar*" benzeri ifadelerle siyasileri korkutup yönlendiren, kraldan daha kralcı bürokratlarımızı ise, Allah bildiği gibi yapsın. Zulme çanak ve kılıf buldukları için, Allah onları sebep olduklarıyla imtihan ederse hiç şaşırmasınlar.

KEY ödemeleri, engelli ve yaşlı destekleri, komşu ülke sığınmacıları, uzak ülke mağdurları gibi, zulüm ve mağduriyet söz konusu olduğu zaman yapılmayan bütçe hesapları, nedense EYT söz konusu olduğunda

yapılıyor ise burada iyi niyet söz konusu olamaz.

Emeklilikte yaş haddi uygulaması daha önce söz konusu değildi. Kadınlarda 20 yıl, erkeklerde 25 yıl çalışarak prim ödeyenler emekli olabiliyordu. Türkiye’de ortalama yaşam süreleri düşük olduğu için, ilk başlarda anormal bir durum da yaşanmıyordu.

1940’lı yıllarda erkeklerin ortalama yaşam süresi 40, kadınların 36 idi. Zaman geçtikçe bu süreler uzadı. 80’li yıllarda ise 60 yaş bandında ulaştı. Yaşayan emeklilerin sayısının çoğalması SSK başta olmak üzere Bağ-Kur ve Emekli Sandığı bütçelerini zorlamaya başladı. (bakınız: 80 yılda ömrümüz iki katına çıktı)

Sisteme öldürücü darbeyi vuran gelişme ise, 90’lı yıllardaki siyasilerin prim ödemesi eksik kalan kişilere göstermelik bir para yatırmaları karşılığında, kıyak süper emeklilik imkanı vererek, zaten çökmek üzere olan yapıya bir sürü genç emeklinin (kadınlarda 38, erkeklerde 43 yaştan itibaren) katılması oldu.

Sosyal güvenlik kurumlarının kaynaklarını kötü yöneten, gelir sağlamak yerine israf ve yolsuzluk dolu icraatlar yapan beceriksiz bürokratlarda üstüne tüy dikti.

1999 yılında çıkarılan kanunla yapılan yaş düzenlemesi, panikle alınan gecikmiş bir karardır. Aslında, her 5-10 yılda bir ortalama yaşam ömrünün uzamasına uygun olarak, küçük yaş ayarlarının yapılması gerekiyordu. Böylece, kişiler işe başladığında kesin olarak emekli olacağı yaşlarını ve zamanlarını bilebilirdi.

Kanun çıkarıldığı sırada zaten çalışan kişilerin, geriye dönük olarak yaşlarının yükseltilmesi zulme yataklık yapmıştır. Çünkü maç ortasında kural değişimi söz konusudur.

2008 yılında çıkarılan ve Aylık Bağlama Oranlarını dramatik şekilde düşüren kanun da yapılan zulmü katmerlemiştir. EYT’liler primlerini eksiksiz ödediği ve fazlasını da ödemeye devam ettiği halde, hem beklemeye hem de daha az emekli maaşı almaya mahkum edilmiştir.

EYT mağduru Devlet Memurları açısından, yaş bekleme dışında ağır bir mağduriyet yoktur.

İşçi ve esnaf olanlar ise, kelimenin tam anlamıyla köle gibi çocukluklarından itibaren çalışarak bekledikleri emeklilik hakları gasp edildiği için, anormal şekilde yıpranmış ve hayattan bezmiş şekilde yaşlarını beklemektedir.

İnsanlar bundan 20-30 yıl evvel, 12-13 yaşından itibaren çalışmaya başlıyordu. Şimdiki gençlerin okuldu, askerlikti derken, işe başlaması neredeyse 25 yaş civarında oluyor. EYT’lileri yargılarken bugünkü şartları değil, onların çocukluk ve gençliklerini harcadıkları yılları dikkate almak gerekir. Ortalama 30 yıldır çalışıp primlerini tamamen ödedikleri halde, umutla bekledikleri emekliliklerinin gasp edilmesi zulüm değilse nedir?

İşsiz kalan SSK’lı, Bağ-Kur’lu EYT’liler ise, gerçekten acınacak hale gelmiştir.

Çocuklarının düşün ve askerlik gibi önemli işlerini destekleyemeyen, eğitimlerine katkı veremeyen, evlerine ekmek götürmekten aciz bırakılan EYT’liler vardır.

Emekli etmek için EYT’lileri genç gören Devlet kurumları, yeni personel alımında hep 30 veya 35 gibi yaş haddi koymaktadır. Özel sektör ise, yaşlı işçileri mecbur olmadıkça almamaktadır. Kendi vatandaşları olan bu insanların, emeklilik yaşlarını bekleyene kadar iş ve aşlarını garanti altına alamayan devlet otoritesi, açıkça zulüm yapmaktadır.

Çalışmayan EYT’ler için sağlık hizmeti dahi verilmez. Ancak hiç bir geliri ve evi, arabası gibi mal varlığının olmadığını ispat ederse, 60 TL gibi cüz’i prim ödemesi yaparak sağlık hizmeti alabilir.

Sağlığında ve işi varken ailesine ev veya araba alabilmiş olan EYT'liler, o kadar düşük prim ödemeyle kurtaramıyor tabii.

Tekrar etmek gerekirse,

EYT'lilerin gasp edilen emeklilik hakkının iadesi erken veya süper emeklilik değildir!
Yaş ortalamasının uzamasıyla, yaş haddi düzenlemesi gereklidir ancak, her düzenleme yapıldığı tarihten sonrasını kapsamalıdır.
İnanmadığımız bütçe hesapları mutlaka dikkate alınarak, bu zulme devam edilecekse, hem kamuda hem de özel sektörde acilen işe alımlarda yaş haddi uygulaması kaldırılmalı ve yaşlı işsizlerin istihdamı için özel teşvikler çıkarılmalıdır.
Zulümle abad olunmaz. Mazlumların sesi duyulmalı ve çare üretilmelidir.

Allah yöneticilerimizin ve onları etkileyenlerin kalplerine adalet, merhamet ve empati duygularını daha güçlü şekilde ilham eylesin.

Amin...

Kaynaklar:

- Görsel kaynağı: <https://pxhere.com/tr/photo/1046462>

- <https://www.yenisafak.com/yazarlar/ahmetunlu/emeklilikte-yasa-takilanlarin-sorunu-nasil-cozulecek-2045913>

- <http://www.radikal.com.tr/turkiye/80-yilda-omrumuz-iki-katina-cikti-1009181/>

Ehliyet ve Liyakatten Neler Anlıyoruz?

Bu Yazı Nereden İcab Etti?

Ehliyet ve Liyakatle ilgili bir **önceki yazımdan** sonra, bazı dostlarımdan “*Sadakatte çok önemlidir, onu da unutma*” şeklinde geri dönüşler aldım. Halbuki ben, sadakatin de zaten liyakata dahil olduğuna inanıyordum. Biraz düşününce, Ehliyet ve Liyakat kavramlarına değişik anlamlar yükleyerek kullanabildiğimizi fark ettim. Kendi algıladıklarımı paylaşarak geliştirmek veya yanlış bildiklerimi de öğrenip düzeltmek niyetiyle bu yazıyı derledim.

Aşağıdaki grafik ve ifadeleri her hangi bir kaynaktan almadım. Bu nedenle, varsa eksik veya kusurları da bana aittir. İsbetli oldular ise ne mutlu bana, elhamdülillah diyorum.

EHLİYET Nedir?

Her hangi bir iş veya mesleği profesyonel olarak yapabilme yetkinliğine “ehliyet” diyebiliriz. Yetkinliğin tescil edilebilmesi için, bazı şekil şartlarının sağlanması gerekir. Yukarıdaki şemadan yola çıkarak, kısaca üzerinden geçelim.

Sağlık

Kişinin geçmişteki durumu ne olursa olsun, şimdiki zaman diliminde işini yapabilecek kadar, bedensel ve zihinsel sağlığa sahip olması şarttır. Aksi takdirde, ehliyetin bozulması söz konusudur. Sağlık şartları yeterli olmadığında diğer hiç bir şeyin anlamı kalmaz.

65 yaş ve üzeri yaşlıların alış-satış işlemlerinde doktor raporu istenmesi, yürüme ile yapılabilecek kargo kuryeliği gibi işlemlerde bedensel sağlığın uygunluğunun istenmesi gibi gerekliliklerden söz ediyoruz. Yaşlılıktan dolayı istemsiz el titremeleri başlayan bir Beyin Cerrahisi Hocamız, ameliyat yapmaya devam edebilir mi?

Eğitim

Yapılacak iş veya meslek için mutlaka geleneksel veya örgün eğitim alınmalıdır. Usta-Çırak ilişkisi veya kendi kendine uğraşla yapılabilecek sanatkarlık tarzı işler olabileceği gibi, mutlak surette örgün eğitim alınması gereken iş ve meslekler de vardır. Tıp Doktorluğu, Uçak Mühendisliği gibi.

Zorunlu eğitimleri olmayan kişilerin, mesleklerini icra etmesi yasal olarak mümkün değildir.

Deneyim

Kişinin mesleğindeki yetkinliğini gösteren ve derecelendiren bir hususta deneyimi, yani işindeki tecrübesidir. Meslekte ustalık ve çözüm üretebilme yeteneği deneyimle olgunlaşır.

Kariyer gelişiminde, bazı görevlerin verilebilmesi için, asgari deneyim süresi de aranır. Yeterli deneyimi olmayan kişilerin, acemice aldıkları kararlar yüzünden büyük maddi zararlar ve can kayıpları dahi yaşanabilir.

Beceri

Beceri veya kabiliyet, kişinin işini ustalıkla yapabilme yeteneğidir. Bazı insanların becerileri yetmediği için, eğitim ve süre olarak deneyimleri olmasına rağmen, beklenen ustalığı ve performansı gösteremezler.

Mesela, öğretmenlik her kişinin başarıyla yapabileceği bir iş değildir. Bilmek farklı şeydir, bildiğini öğretmek ve başarıyla aktarmak farklı şeydir. Bütün cerrahlar benzer eğitimlerden geçtiği halde, aynı beceriyle operasyon yapamaz. Bazıları daha fazla öne çıkar. Beceri, kişiye özel niteliklerin sonucudur. İş veya meslek için olması zorunlu beceri seviyesine çıkamayanların ehliyeti sorgulanır.

Sürekli Gelişim

Günümüzde yerinde sayan ve gelişmeyen bir meslek neredeyse kalmamıştır. Geleneksel bazı sanatkarlıklar dışında, her işte malzeme ve iş yapış yöntemleri sürekli gelişiyor ve değişiyor.

Mesleğindeki gelişmeleri takip edemeyen ve kendisini güncelleyemeyen kişiler, zamanla ehliyetlerini kaybederler. İşin niteliğine göre bu süre uzun veya çok kısa da olabilir. Mesela, bilişim ve teknoloji dünyasında baş döndürücü bir hız söz konusudur. Birkaç ay içinde sektöre tamamen yabancı kalabilirsiniz.

İlgi ve Alaka

İşine yeterli ilgi ve alakayı göstermeyen kişilerin ürünleri hatalı, eksik veya özensiz olur. İşini sevmeden yapanlar, gereken dikkat ve ilgiyi göstermeyenler yüzünden, iş kazalarının meydana gelme oranları da yükselir. İlgi olmayınca çözüm araştırma ve yeni keşifler olmaz.

İlgi ve merak ilmin motor gücüdür. Ürünlerin Ar-Ge'si, ilgili ve araştırmaya meraklı insanların sayesinde devam eder.

İlgisini kaybetmiş çalışanlar, etraflarına da negatif sirayetlerde buldukları için, ehliyetleri sorgulanır ve iş ortamından uzaklaşmaları sağlanır.

LİYAKAT Nedir?

Bir iş veya meslek için, olması gerekli fiziksel nitelikler veya somut gelişimler ehliyeti meydana getirir. Yani ehliyet bedendir, sayılıp ölçülebilir niteliklerdir, bir nevi donanım aksamıdır. Liyakat dediğimiz şey ise, bedene katılan ruh ve ona kimliğini kazandıran karakterdir. Liyakat, genel olarak moral değerlerin toplumsal karşılığını en azından asgari ölçülerde sağlama zorunluluğudur.

Kişinin iş yapabilme ehliyeti, emanetin teslim edilmesi için yeterli gelmez. Emaneti taşıyabilecek bir profilde olduğunu da göstermesi veya gözlenmesi gerekir. Liyakati oluşturan alt unsurların sadece

beyanı yetmez, gözlem ve referans araştırmaları ile de teyit edilmesi lazımdır.

Vatanseverlik

Vatanını sevmeyen kişiden, vatandaşa hayır beklenmez. İster kamu ister özel sektörde olsun, vatanseverlik duyguları gelişmemiş kişilerin istihdamı, her zaman tehlikeli ve sorunludur. Çünkü vatanını sevmeyen kişilerin, fırsatını bulduğu anda milletine hıyanette bulunmayacağının garantisi yoktur.

Vatanseverlik olmayınca, mevcut bulunan meziyetler de hıyanet aracı olabilir. Tıpkı 15 Temmuzda halkımıza ateş açan hain pilotlar gibi.

Sadakat

Doğruluk ve dürüstlük zemininde serpilerek gelişen, belirli bir kişiye, gruba veya düşünceye kuvvetle bağlı kalmaya sadakat diyebiliriz. Kişinin eşine, patron veya amirine, ideoloji veya inançlarına olan bağlılığını da sadakate tanımlayabiliriz.

İnsanlar, test edilmedikleri konularda masum sayılamazlar. Sadakat, kişilerin denendikleri sırada gösterildiğinde değerli ve anlamlıdır. Kendi menfaati için, çalıştığı iş yerine zarar verebilecek olaylara

göz yumanlarla, çıkar ve ikbal karşılığında düşmanla işbirliğine girişen vatan hainlerinin durumu aynı sayılır.

Sadakatinden emin olamadığınız kişiyi, mesleğinde ne kadar ehliyet sahibi de olsa tercih etmekten sakınırsınız. Kişinin yaptığı işle ilgili olarak, maaşını veren patronuna veya memursa amirine karşı değil de, başka insan veya güç odaklarına bağlılık göstermesi sadakat değil, alçakça bir ihanettir.

Güvenilirlik

Sadakatle kardeş bir kavramdır, ancak bazı farklı açılımlara sahiptir. Kişiler yanınızda olduğu sürece sadık kalabilir ama her zaman yanınızda olacaklarına güvenemeyebilirsiniz. Biraz zorlanınca koyverip gidecek tiplerle yola çıkmaktan çekinirsiniz.

İşletmeler veya devlet kurumları, istihdam ettikleri her personel için belirli bir yatırım ve gelecek planlaması yaparlar. Harcanan zamanın ve maddi kaynakların yerinde olma şartlarından birisi de güvenilir insanlarla çalışmaktır.

Önünüze gelen bir CV'den, adayın mütemadiyen iş yeri değiştirdiğini görürseniz, güvenerek sorgulamadan işe kabul eder misiniz?

Güven kavramıyla ilintili başka şeylerde söylenebilir. Şimdilik bu kadarı yeterlidir.

Tevazu

Kibir şeytandandır. Kibir ve gururun yükseldiği kişi de tevazudan, yani alçak gönüllülükten eser kalmaz.

Mütevazi olmayan kişiler, etraflarından ve özellikle mevkice altlarından gelebilecek sinyallere kapandıkları için, kendilerini topluluktan soyutlamış olurlar. Yapıcı geri dönüşlerden mahrum kaldıkları gibi, bu itici halleri nedeniyle düşmanlık kazandıkları için, kendi işlerine de fiilen sabotaj yapmış sayılırlar.

Kibirli hal ve hareketler, diğer tüm meziyetleri gölgeleyen ve her işte ön plana çıkan sinir bozucu engellerdir.

Burnu havada gezen, diğerlerini de aşağılayan veya iş yeri huzurunu bozan tipleri, kimse barındırmak istemez.

Sorumluluk

Aldığı görevin hakkını verebilmek için kişinin sorumluluk bilincine sahip olması beklenir. Sorumluluk sahibi olanlar işini en güzel şekilde yapmaya çalıştığı gibi, kötüye giden durumları da fark ederek, önlem alınması için gerekli yerleri haberdar eder, raporlar verir.

Makamın veya işin aynı zamanda bir emanet olduğunun bilincinde olanlar, en güzel şekilde koruyup vakti gelince teslim etmeyi de bilirler.

Yangın çıksa umursamayıp, yükselen alevden sigarasını yakacak kadar sorumsuz ve gamsız insanlar da var. Sorumluluk duygusu gelişmemiş kişilerin liyakatinden söz edilemez.

Gayretlilik

Bazı insanlar içten yanmalı, kendinden motivasyonlu, harekete geçmek için başkalarına ihtiyaç duymayan azimli kişilerdir. Görevini beklenenin üzerinde yapmaya çalışır ve engellere takılarak hemen

pes etmez. Gayretli insanlara işi verir ve unutursunuz. Yapmak için elinden geleni yapacağına, yapamadığı en kötü durumda ise size dönerek çözüm desteği isteyeceğini de bilirsiniz.

Gayret duygusu olmayan insanlar, her zaman dışarıdan güdülenme bekler. Onurlandıran sözler, maddi ve manevi ödüller beklentisi içinde olur. Yöneticileri bunu anlayıp uyguladığında sorun yok gibi gözükse de, birazcık ihmal edildiklerinde işi gücü dağıtabilirler. Onları sürekli pohpohlamak zorunda kalan yöneticiler fazladan enerji harcayarak yorulurlar.

Her çalışanın yeterli seviyede gayret duygusuna sahip olması ve işini kendiliğinden yapıp ilerlemesi beklenir. Gayretsiz ve tembel insanlar hem işletmelere hem de kurumlara bir yük olacağından liyakatte zayıf kalırlar.

Fedakarlık

Fedakar insanlar, nimet kapıları olan işlerini veya devletteki görevlerini koruyup geliştirebilmek için ellerinden geleni yapmaya çalışır. İşlerini daha iyi yapabilmek için kimse zorlamadığı halde eğitimler almaya, becerilerini geliştirmeye uğraşırlar. Gerekliğinde sosyal ve bireysel zamanlarını da kullanmaktan çekinmezler.

İşlerin ifası sırasında, başkasının yokluğu veya yetersizliğinden kaynaklanan eksikleri de tamamlamaya uğraşır, yeter ki işler aksamasın, hizmetler durmasın derler.

Fedakar insanlara güvenebilir ve darda kaldığınızda kendisinden ödün verme pahasına yardımdan kaçmayacağını bilirsiniz. Liyakat değerlendirmesinde fedakarlık gücünün de dikkate alınması gerekir.

Liderlik

En küçük insan topluluğu olan aileden başlayarak yetkili olunan her grupta yöneticinin sevk ve idare kabiliyeti her şeyi etkiler. Liderlik meziyeti, grupları ikna ile dönüştürmenin, geliştirmenin ve ortak hedeflere doğru iş ve gönül birliği içinde çalışmanın yolunu açar.

Liderler korku ve ceza ile değil, sevgi ve ikna ile güdülemeyi tercih eder. Liderlere güven ve saygı duyulur. Lidere olan inançla risk almaktan ve fedakarlıkta bulunmaktan kaçınılmaz.

Özellikle yönetici durumunda görev alacakların liderlik kumaşının olması mutlaka aranmalıdır.

Takım Oyunculuğu

Lider rolü üstlenenler de aslında üst düzey bir takımın oyuncusu olurlar. Ekip çalışmasına uygunluk ve ortak hareket etme becerisi, kurumun başarı ve performansı açısından çok önemlidir.

Normal çalışanlarında kendilerine verilen rolü başarıyla yapabilmesi, görev değişikliği söz konusu olduğunda hızlıca adapte olabilmesi istenir.

Takım oyuncusu gruptaki yerini ve önemini bilir, kritik zamanlarda arkadaşlarına destek vermekten kaçınmaz. Kendi çalıp oynayan ve uyarılara kulak asmayan tiplerin liyakatinden söz edilmez.

İletişime Açıklık

İster yönetici, ister sıradan bir çalışan olsun, herkesin çevresiyle sağlıklı iletişim kurabilme yeteneği olmalıdır. İletişim kuramayan kişiler ihtiyaç ve beklentilerini ifade edemediği için mağdur ve muhtaç kalabilir. İletişim kazaları, kurumda veya işletmede hizmetin aksamasına, huzurun bozulmasına ve sonu kötüye giden yanlış anlamalara sebebiyet verebilir.

Yöneticilerin konuşulabilir ve ulaşılabilir durumda olması, çalışanlarına güven ve rahatlık sağlar. Gerekliğinde sorunlarını ifade edebilme özgürlüğü, ayrıca bir motivasyon unsurudur.

Ulaşılamaz, laf söz dinlemez kişilerden kimse hazzetmez ve genelde kibirli kasıntılı tipler gibi algılanmasına neden olur.

İyi Niyet

İyi niyetli olmayan kişiler, her olaya bir açık yakalama ve sorun çıkarma azmiyle yaklaşır. Negatif olmak, sürekli eleştirilecek bir şeyler bulmak karakterleri haline gelir.

Niyeti bozuk olanlarla birlikte çalışanlar, sürekli gerginlik duyar ve açık verme endişesiyle kendini kapatmaya, ortamdaki soyutlamaya uğraşır. Kötü niyetliler; yıkıcı eleştirileri, başkalarına şikayet için bahane aramaları ve işi yapmaya değil de yapmamaya olan kararlılıkları yüzünden, dipsiz kuyu misali huzur ve enerji tüketirler.

İyi niyetli olmadığı bilinen kişilerin iş başına gelmesi kurum ve işletmeler için bir afettir.

Sosyal Uygunluk

Bazı kişiler diğer tüm şartları taşıdığı halde, nitelikli bazı görevleri üstlenmek için sosyal açıdan uygun düşmezler. Bu halleri geçici veya kalıcı olabilir. Örneğin, bekar veya sürekli evlenip boşanmasıyla ün salmış birisinin, aile konularında etkili ve önemli bir görevi üstlenmesi doğru bulunmaz.

Ana okullarında ve kreşlerde küçük çocuk bakımı da söz konusu olduğu için kadın öğretmenlerin ve görevlilerin olması beklenir.

Yerel yönetimlerde halkın kabul edebileceği, tanıdığı bildiği insanların seçime girmesi sağlanır. İthal yöneticiler genelde kötü karşılanır ve kabul görmez. Kurumların yönetici atamalarında da içeriden gelen ve kurum kültürünü tanıyan, kuruma özel iş süreçlerine hakim kişiler genelde tercih sebebidir. Kurum çalışanlarının uyumu da daha kolay olur.

Sonuç

Ehliyet ve Liyakat kavramlarının basmakalıp kullanımlarından dolayı, zamanla anlam ve kapsam aşınmasına maruz kaldıklarına inanıyorum. Bu kavramların temelinde yatan ifadeleri yeniden parlatmak, ehliyet ve liyakat çatıları altında, daha güçlü bir şekilde göstermeye katkıda bulunmak istedim.

İşletme ve kurumların, yani bütün toplumun yararını gözetmek ve verimliliği arttırmak için, ehliyet ve liyakate azami riayet ederek istihdam sağlamalıyız. Manevi nitelikler yani liyakat var olsa da, ehliyet olmazsa iş üretilemeyecek, hizmet aksayacaktır. Ehliyeti yüksek seviye olsa da, liyakat unsurları yetersiz kalan kişilerden, hayır değil şer işlerin sadır olacağını, en son 15 Temmuzda alçakların kalkışmasında gördük. Nitekim, kamu görevlerinden ihraç edilen kişiler ehliyetlerini değil, liyakatlerini kaybettikleri veya bu yönde kuvvetli şüphe olduğu için işlem görmüştür.

Konu görseli olarak seçtiğim bu güzel martının, havada mükemmel şekilde uçup süzülebilmesi için, bir çift kanada ihtiyacı var. Kanatlardan birisi kırık veya tüyleri yolunmuş olursa bunu başaramaz. Ehliyet ve liyakatin kişilerde bir denge içinde bulunduğuna emin olmadan iş ve emanetler teslim edilmemelidir. Yoksa, uçamayan martı misali, faydasız ve hatta zararlı olabilirler.

DEĞERLENDİRME KRİTERLERİ		Puan - Var/Yok
EHLİYET	Sağlık	
	Eğitim	
	Deneyim	
	Beceri	
	İlgi ve Alaka	
	Sürekli Gelişim	
EHLİYET PUANI / DURUMU		
LİYAKAT	Vatanseverlik	
	Sadakat	
	Tevazu	
	Fedakârlık	
	Güvenilirlik	
	Liderlik	
	Sorumluluk	
	Gayretlilik	
	İyi Niyet	
	Takım Oyunculuğu	
	İletişime Açıklık	
	Sosyal Uygunluk	
LİYAKAT PUANI / DURUMU		
GENEL DURUM / PUAN TOPLAMI		

Yazıda bahsi geçen kavramlardan yola çıkarak, kendi ehliyet ve liyakat değerlendirme tablosunu kurup, var-yok şeklinde veya puanlama usulü aday sıralaması yapmak isteyenler için, yukarıdaki tabloyu paylaşıyorum.

Alt yapısı zaten yeterince güçlü olan ehliyet ve liyakat kavramlarının, eksiksiz anlamlarıyla beraber kullanılması ve insanların tayin ve terfi işlemlerinde bunlara riayet edilmesi temennisiyle, görüş ve dikkatlerinize sunarım.

Faydalı bulanların duasına talibim. Güzel dualarınıza peşinen cümleten amin diyorum...

Görsel Kaynağı:

<https://pixabay.com>

Sadece Lafta Bıraktığımız Şeyler: Ehliyet ve Liyakat

Bazı kavramlar vardır, çokça lafını eder veya atıfta bulunuruz. Ama icraata dökmek işimize gelmez, ya da gücümüz yetmez ya hani. İşte ehliyet ve liyakatte bunlara en güzel örnektir.

İşimize gelmeyişinin veya gücümüzün yetmeyişinin esas nedenleri, aynı zamanda toplumumuzu yozlaştıran ve içten içe çürüten hastalıklarımızdır. Bu hastalıkları tedavi edemediğimiz için, adalet ve huzur duygusunu gönlümüzde hissedemiyor, emanetin ehline teslim edilmeyişinin doğal sonuçları olarak; yolsuzluk, beceriksizlik, israf ve yetersizlik gibi olumsuzluklar içinde tükenişe gidiyoruz.

En yaygın hastalığımız hemşericiliktir.

Bazı şehirlerin her dönem ve durumda seçkinler arasında tutulduğu, diğerlerinin de eline fırsat geçtiği anda bütün makamları kendi hemşerileriyle doldurduğu, ülkemizin artık kanıksanmış bir yapısıdır. Elit şehirlerin dışında olan ama hasbelkader güçlü bir pozisyona geçen kişiler, etraflarındaki kadro gibi imkanları kendi hemşerilerine peşkeş çekmediği takdirde, hainlikle veya beceriksizlikle suçlanır. Toplumsal dışlanmaya maruz bırakılır ve seçimi söz konusu olduğunda en büyük günahları arasında gösterilerek kara listeye alınır.

Hemşericilik engeline sıkça takılmış birisi olarak, yaşamaktan bıktığım bir sahneyi paylaşayım: İlk defa görüşmeye ve tanışmaya başladığım, önemli bir pozisyondaki kişiye eğitim ve deneyimlerim, yönetimini üstlendiğim projelerim hakkında bilgiler veriyorum. Muhatabım duyduklarını büyük bir memnuniyetle dinliyor ve güçlü bir takım oyuncusu bulmanın sevincini belli ederek, ilgi ve alakasını gittikçe yükseltiyor. İletişimin zirvelerinde gezinirken, aklına o can alıcı soru geliyor!: *"Kardeş bu arada senin memleket neresiydi?"* Cevabım Muş olunca da muhatabım büyük bir memnuniyetsizlik ve hayal kırıklığı içinde *-Ya öyle mi ?!* diyerek buz gibi soğuyor. Az önce yükselen tüm ilgi ve alaka eksilere düşerken, hemen başka kişi ve konulara dönülerek mevzu kapatılıyor. Ben ise görünmez veya zoraki selamlamalarla geçiştirilen ötekiler grubuna geçiş yapmış oluyorum. Başkalarının da yaşayageldiği bu garabeti daha da anlatmaya gerek yok sanırım.

Anormal meslek dayanışması da büyük bir hastalıktır.

Her sektörde veya kurumda genelde baskın ve diğerlerinden açıkça farklı muamele gören meslek

mensupları vardır. O kurumda bir görev söz konusu olduğunda ilgisi, eğitimi ve bilgisi uygun olmadığı halde, tercih edilen hep o meslek sahipleri olur. Yani bir nevi öz evlatlar ile üvey evlatlar muamelesi kurumsal yapının iliklerine kadar işlemiştir.

Mesela, Sağlık Bakanlığı aslında Doktor Bakanlığıdır. Tıp eğitimi almalarına rağmen, sevgili doktorlarımızın görev almadığı bir alan yoktur. Ek ödemenin en büyük dilimleri sadece onlara verilir. Diğer sağlık personeli, idari ve yardımcı hizmetler çok küçük oranlarla yetinmek zorunda kalır. Doktorların ek ödemeleri emekli maaşlarına yansıtılır ama diğerleri buna layık görülmez. Bir kabahat söz konusu olduğunda ne kadar keskin görüş aykırılıkları olsa da mesleki dayanışmaları hemen devreye girer ve koruma altına alınırlar. Doktorların hakkının verilmesi ayrı şeydir, bütün makamların Doktorlara verilmesi ve gelir paylaşımında diğer personelin çok azla yetinmeye zorlanması ayrı şeylerdir. Meramımı anlatabildiğimi umarım.

Benzer şekilde hemen her kurum veya Bakanlıkta öncelikli meslek sahiplerini rahatça görebilirsiniz: Tarım Bakanlığında Ziraat Mühendisleri, Adalet Bakanlığında Hakimler, Aile Bakanlığında Sosyal Hizmet Uzmanları, TSK'da Subaylar, Diyanet İşlerinde Müftüler gibi...

İlgili alanın baskın meslek mensupları oldukları için, haklarını gözetmek adına tanınan ayrıcalıklar zamanla diğer mesleklerin yaşam alanlarını kısıtlayan, kariyer gelişimlerine ket vuran ve tek renkli bir yapıya çeviren, amacını aşmış uygulamalara dönüşmüştür. Hemen her iş ve mesleğin icrasında bir ekip çalışması kaçınılmaz hale gelmiştir. Ekibin bazı üyelerini, maddi ve manevi açıdan diğerlerine göre aşırı yüceltip, ötekileri yok saymanın huzur ve iş barışı sağlamayacağı bellidir.

Particilik hastalığı da içimizde kök salmıştır.

En büyük meziyeti, bir siyasi partinin mensubu veya bir siyasetçinin adamlığı olanlar yüzünden, kurumların uğradığı zarar ve ziyanın hesabı yapılamaz boyutlara ulaşır. Üstelik bu işleri yapan ve sebep olanlardan da genelde hesap sorulamaz. Her iktidar döneminin kendine has adamları olur ve her iktidarın kendi zenginleri oluşur.

Toplum dahi, bu durumu normal görmeye başlayarak, en azından biraz çalışmalarını ve iş yapmalarını bekler. Sevilmeyen particiler aşırı aç gözlü, hep bana ve bize diyen, ulaşabildiği tüm kaynakları ölümüne sömüren tiplerdir. Hem kendi menfaatine çalışan, hem de işini yapan tipler ise kerhen kabul görür ve ötekilere nazaran tercih edilir.

Özel sektörde daha gerçekçi, sonuç ve menfaat odaklı yapılanmaya gidildiği için, sırf partili olmak dışında vasfı olmayan tipler barınmaz. Parti bağlantılarıyla sağlanan imkanlar bittiğinde, kendilerinin de ilişkisi kesilir. Kamu tarafında durum daha acıdır. Niteliği düşük, eğitimi ve deneyimi yetersiz kişiler, sırf parti referansı ile iş başına ve yönetime geldiğinde, etraflarında adeta terör estirir ve huzursuzluk kaynağı olurlar. Referanslarına karşı olabildiğince şirin, emir eri ve iş takipçisi olurken; çalışma arkadaşlarına, alt ve üstlerine karşı ise saygısız, açık arayan, kavga çıkaran ve her fırsatta partili kimliğini gözlere sokan ukala tavırlar göstermekten çekinmezler. Kendi yetersizliklerini kavga ve problem üreterek kapatmaya çalışırlar. Üstelik, daha önce parti çalışmalarına katıldıkları için, tüm bu imkanları analarının ak sütü gibi kendilerine helal görürler.

Bir başka hastalığımız çıkar gruplaşmalarıdır.

Belirli bir menfaat anlaşması çerçevesinde gruplaşan kişilerin baskın olduğu iş yeri veya kurumlarda farklı kişilerin yer almasına tahammül gösterilmez ve en kısa süre içinde ya kendilerine biat etmesi ya da çekip gitmesi sağlanır. Saadet zincirlerine ket vurabilecek veya kendilerini açık edebilecek kişilere karşı sistematik mobing uygularlar.

Hemen her kurum veya yapı içinde, işin kaymağını yemeğe azmetmiş, çıkar birliği kurarak belirli süreçleri kontrol etmeye çalışmış olan menfaat odakları kurulmaya çalışılır. Normal şartlarda bir arada olması imkansız görülen kişilerin, çıkar birliği söz konusu olunca yaptıkları iş birliği mükemmel seviyelere çıkabilir.

Örnekler vererek edineceğim düşmanlıklarla boşuna uğraşmak istemem. Etrafına dikkatli bakan herkes benzer yapıları kolayca fark edebilir. Kadrolaşma sürecinde çıkar gruplarının iş birliği etkisi yok sayılamaz bir gerçektir.

Mezhep tutuculuğu da içimizde yer eden bir hastalıktır.

İnsanların işindeki becerisi ve dürüstlüğünden önce, araştırıp yargıladığımız şeylerden birisi de mezhepleri olmuştur. Mezhep farkındalığı masum tercih nedeni sayılmaktan, koyu düşmanlığa kadar değişen bir yelpazede tavırlarımızı ve kararlarımızı etkiliyor. Bu ayrışmayı daha da derinleştirmek ve toplumu bölmek için için özel gayret gösteren, yerli ve yabancı düşmanların organize ettiği projeler, Madimak ve Başbağlar katliamları gibi dehşet olaylara da varabiliyor.

Geçmişte Adalet Bakanlığında yaşadığı gibi, kurtarılmış kurumlara sahip olmak adına mezhep birliğinden başka önemi olmayan kadrolaşmaları ve bunların toplumu geren acı sonuçlarını yaşamamıza rağmen, insanlarımızı en başta alevi veya sünni diye etiketlemekten vazgeçemiyoruz.

Mezhep farklılığı sadece kamu kurumlarında değil, özel sektörde dahi azınlıkta kalan kişiler için sıkıntılı süreçlere neden olabiliyor. Kendimden biliyorum.

İşine saygı gösterip, görevini en güzel şekilde yapmaya gayret eden, mensubu olduğu mezhebin militanlığını yapmayan ve diğerlerini rahatsız etmeyen her kişinin başımızın üstünde yeri olması ve en güzel şekilde çalışabilmesi gerekir. Görev dağılımında, sırf mezhep etkisini dikkate alarak davranmak bizleri zayıflatır ve değerlerimizi yozlaştırır.

Cemaat ve tarikat tutuculuğu bir başka hastalığımızdır.

Laik devlet anlayışının din düşmanlığı şeklinde anlaşıldığı ve uygulandığı zamanlarda, cemaat ve tarikat ehli olmak cidden cesaret isteyen, ancak bu yolun çilesine razı olmuş kişilerin harcı idi. Çok önemli bir gerekçe olmadıkça, mensubu olunan cemaat veya tarikat bilgisi verilmez ve saklanırdı.

Elhamdülillah ülke olarak daha rahat şartlara kavuştuğumuz son yıllarda ise, bırakın saklamayı, neredeyse davul zurna ile her fırsatta ilan edilir ve her ortamda reklam konusu yapılır oldu. İnsanlarımızın kendilerini rahatça ifade edebilmesi ve gönlüne uygun meşru yerlerde bulunabilmesi, elbette güzel bir gelişmedir. Ancak; üye olunan grup marifetiyle, normal şartlarda ulaşamayacağı ve de hakkı olmayan makam ve imkanları istemek kesinlikle meşru değildir.

Cemaat ve tarikat tutuculuğunun ve yayılmacı hirsinin en acı sonuçlarını 15 Temmuz'daki alçak FETÖ ayaklanmasında ve öncesinde yaşadık. Tamamen masum kökenli olan ve toplum genelinde saygı duyulan hizmet, şakirt, cemaat, himmet, yardım, paralel gibi kelime ve kavramlar bu hainler yüzünden lekelendi ve söylenmekten çekinilir hale geldi. Alını secdeli, iyi insan diye, kalıp halinde güvenilen dindar insan modelinin, nasıl canavarlaşabileceğini ve vatanına kast ederek, Hristiyan ve Yahudilerle iş birliği yapabileceğini gösterdiler. Onun için toplumda paranoya başladı ve herkes birbirine şüphe ile bakar oldu.

Önümüzde FETÖ gibi açık bir facia olmasına karşın, bundan ders almadığımız anlaşılıyor. Halen cemaat veya tarikat referansı ile kurum ve Bakanlıklarda yer edinmeye ve kadrolaşmaya çalışanların etkisi devam ediyor.

Cinsiyet ayrımcılığı da bir hastalıktır.

Kadınlar ve erkekler, çalışma hayatı içinde karşılıklı ayrımcılığa ve baskıya maruz kalabiliyorlar. Kadınların yaşadıkları; ücret dengesizliği, cinsel ve psikolojik baskı konularında tavan yapıyor. Erkekler de kadın şiddetine maruz kalabiliyor. Dedikodu ve haksız ithamlarla, rahatsız edici tavırlarla karşılaşabiliyorlar.

Kadınların en çok sömürüldüğü konu, cinsel cazibelerinin satış ve pazarlama aracı olarak kullanılmasıdır. Eğitim ve deneyimlerinden ziyade, fiziksel niteliklerine göre işe alınan, erkek müşteri veya karar vericilerin ikna edilmesi için, olabildiğince cesur ve girişken olmaya zorlanan kadınların hali içler acısıdır.

İşinde yükselebilmek için kadınlığını kullanan düşük seviyeliler olduğu gibi, kullanılmaya zorlanan mağdur ve mazlumlar da vardır.

Önceki yazılarımda da belirttiğim üzere, kadınlarımız çok çok değerli toplumsal kaynaklarımız ve geleceğimizin mimarlarıdır. Onlara, ancak gerekli oldukları meşru yerlerde ve haklarını eksiksiz vererek çalışma imkanı sağlamalıyız. Bütün kadınlarımızı iş hayatına sokarak erkeklerin sosyal rollerini çaldırıp mağdur etmekte, çalışan kadınları sonuna kadar sömürüp ucuz ve kolay iş gücü olarak kullanmakta birer sosyal cinayettir.

Hastalıklarımızın ilacı dinimizde var!

Bizleri en güzel surette yaratarak, dünyaya kulluk imtihanına gönderen Yüce Rabbimiz, maddi ve manevi tüm hastalıklarımızın şifasını da yaratarak bulmamız için yol göstermiştir. Bizi bizden çok daha iyi bildiği için, bunda şaşılacak bir durum yoktur.

Sözlerin en güzeli Kur'anı Kerim'in, Nisa Suresinin 58. Ayet-i Kerimesinde : *"Allah size, emanetleri mutlaka ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Doğrusu Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor! Şüphesiz ki Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir."* Buyrulmuştur.

Allah'ın Sevgili Kulu ve Elçisi Hz. Muhammed (s.a.v.) Efendimiz de, görevlendirmelerde bulunurken hep ehliyet ve liyakati esas almış, ehil ve layık gördüğü kişi azatlı bir köle bile olsa çekinmeden kararlarını uygulamıştır. Örneğin, Medine-i Münevvere'den sefer, hac ve umre gibi nedenlerle ayrılmak durumunda olduğunda, vekaletini liyakat ölçüsüne göre uygun gördüklerine bırakırdı. Vekilleri arasında Hz. Ebu Bekir gibi bilinen kişiler olabildiği gibi, Hz. Saib b.Osman b. Maz'un gibi Kureyşli, Hz. Sa'd b. Ubâde gibi Medineli, Hz. Zeyd b. Harise gibi azat edilmiş bir köle veya kimi zaman da Hz. İbn Ümmü Mektûm gibi görme engelli bir sahâbi olabiliyordu.

Emanet, ehliyet ve liyakat açısından yeterli görmediği Hz. Ebu Zer'in *"Ya Rasulallah! Beni amel (zekat memuru) olarak görevlendirmiyor musun?"* Şeklindeki sualine karşılık, onun yapısını çok yakından bilen Efendimiz elini omuzuna vurarak, *"Ey Ebu Zer! Zayıf bir kimsesin. Bu görev ise bir emanettir. Layık olduğu için onu alan ve gereğini hakkıyla yerine getirenler dışında (bu tür görevler) kıyamet günü rezillik ve pişmanlıktır"* (44 M4719 Müslim, İmâre, 16.) buyurmuştur. Diğer zamanlarda da, bir makama gelmek için aşırı hırs gösterenleri özellikle kabul etmemiş ve *"Vallahi biz, talep eden ve hırslı olan kimseye bu görevi vermiyoruz"* (46 M4717 Müslim, İmâre, 14.) buyurmuştur.

Peygamber Aleyhisselamın *"İş ehli olmayana verildiği zaman, kıyameti bekle."* (Buhârî, İlim 2) şeklindeki uyarısı, hepimiz için çalması gereken alarm zilleri olmalıdır. Toplumdaki huzursuzluk, gelir ve refah paylaşımındaki adaletsizlik, iş hayatındaki mutsuzluk ve isabetsizliklerin temelinde, yukarıda saydığım ve benzeri hastalıklarımızın yattığını görerek, Allah ve Resulünün emirleri doğrultusunda tedbirler almalıyız.

Çok geç olmadan, çok geç kalmadan...

KAYNAKLAR:

- 1- Görselin alındığı yer
- 2- <http://kuran.diyamet.gov.tr>
- 3- <http://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&i=7.0.219>
- 4- <http://hadislerleislam.diyamet.gov.tr/?p=kitap&i=7.0.217>